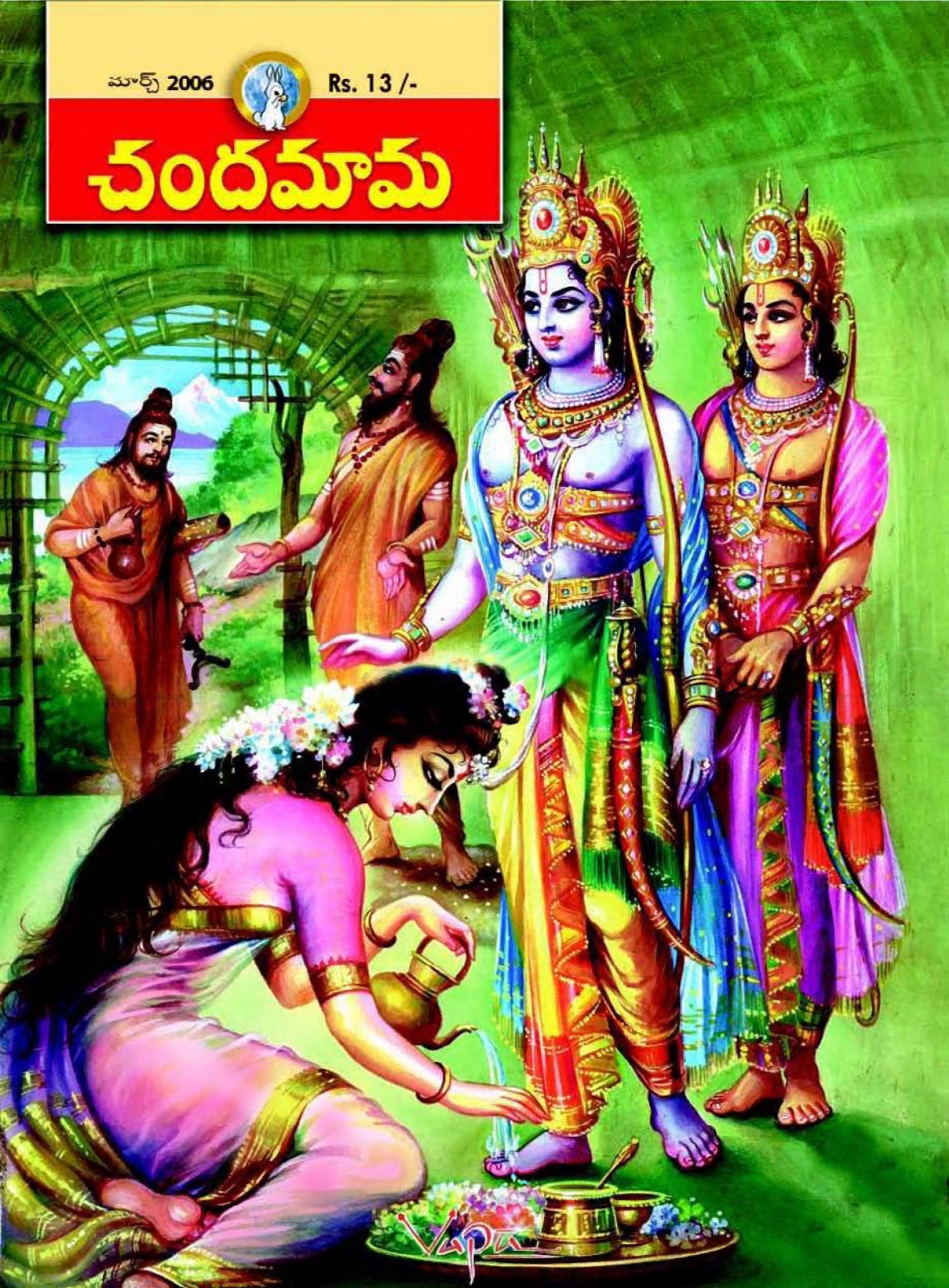

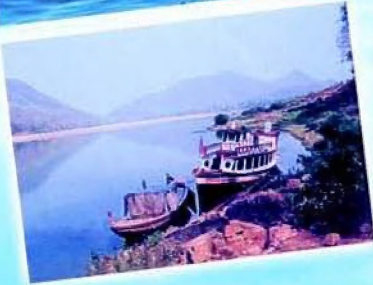
మార్చి 2006

Rs. 13 /-

చందమామ

జలాశయం అద్భుత ప్రపంచం

చిలికా-ఆసియాలోకెల్లా అతిపెద్ద ఉప్పునీటి సరస్సు-
యాహ్ ప్రపంచాన్ని ఆకర్షిస్తోంది. గుయ్యలు గుయ్యలుగా
సైబీరియా పక్షులు యేటా వేలాది మైళ్ళు ప్రయాణం
చేసి నిర్ణీతకాలంలో తప్పక చిలికా సరస్సుకు వలస
వస్తాయి. డాల్ఫిన్స్ రెప్పపాటులో ఎగిరెగిరి గెంతులు
వేస్తూంటాయి. సరస్సులో అక్కడక్కడా కనిపించే అంద
మైన దీపుల్లో-ఉషోదయ సమయాలను బ్రేక్ ఫాస్ట్ ఐలండ్
లోనూ, మధ్యాహ్న సమయాలను కాలీజై మాత దీవిలోనూ
గడపడానికి ఎంచుకోండి. రాత్రికి మాత్రం తప్పక హానీ-
మూన్ ఐలండ్ కు విచ్చేయండి!

mudra 1758

For details contact: Ph: 0674 2432177, e-mail: ortour@orissatourism.gov.in
website: www.orissatourism.gov.in

ORISSA

ప్రకృతి సౌందర్యం • ప్రణాళిక • మహోత్సవం

Statement about Ownership of
CHANDAMAMA (Telugu)

Rule 8 (Form VI), Newspaper
(Central) Rules, 1956

1. **Place of Publication**
82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097
2. **Periodicity of Publication**
MONTHLY
1st of each calendar month
3. **Printer's Name**
B. VISWANATHA REDDI
Nationality
INDIAN
Address
82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097
4. **Publisher's Name**
B. VISWANATHA REDDI
Nationality
INDIAN
Address
82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097
5. **Editor's Name**
B. VISWANATHA REDDI
(Viswam)
Nationality
INDIAN
Address
82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097
6. **Name and Address of individuals
who own the newspaper**
Chandamama India Ltd.
Board of Directors:
1. P. Sudhir Rao
2. Vinod Sethi
3. B. Viswanatha Reddi
82 Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai-600 097

I, **B. Viswanatha Reddi**, do hereby
declare that the particulars given above
are true to the best of my knowledge
and belief.

(Sd.) B. VISWANATHA REDDI

1st March 2006

Publisher

Junior
CHANDAMAMA

The one-stop complete
Fun-and-Activity magazine

FOR ANNUAL SUBSCRIPTION
PAY ONLY RS. 150
AND SAVE RS. 30

I wish to be a subscriber of Junior Chandamama.

Name _____

Age _____ Class _____ School _____

Home Address _____

_____ PIN _____

I am enclosing D/D No _____ on _____

_____ Bank/M.O. receipt

No _____ issued by _____ P.O.

for Rs.150. Please start supply from _____

(month)

Date _____

Signature _____

చందమామ

సంపుటి: 59

మార్చి 2006

సంచిక: 3

ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల లేఖలు ...06
- * బుద్ధివైకల్యం ...07
- * దుఃఖకారణం! ...12
- * రాకాసిలోయ - 7 ...13
- * భారత దర్శిని ...24
- * చందమామ కబుర్లు ...25
- * చందమామ క్విజ్ - 2 ...31
- * ఉత్తమ బహుమతి పొందిన
ముగింపు! ...32
- * ఫలించిన దేశాటన ...34
- * రామచారివాక్కుద్ది ...40
- * కొండెగాడు ...45
- * శత్రునిభజన ...55
- * అసలు రహస్యం ...58
- * అజేయుడు గరుడుడు! 2 ...59
- * మనదేవు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు
: హోలీ ఉత్సవ సమయం ...63
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం ...64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

రత్నమాల
(బే.కె) ... 19

వసంతం ఎప్పుడు
వస్తుంది? ... 26

శత్రువును జయించే
రాజమార్గం! ... 38

రామాయణం -3
... 49

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkattuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎల్లు రెచ్చె ల్ల ల'ద్వారా అన్నిదేశాలకు విస్తరింపు సంచికలు ధా : 900
ఇండియాలో బుక్ షాప్స్ ద్వారా రూ.150.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, ఫ్రీ టెక్స్ట్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్'కు రిటర్న్ పింపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email: advertisements@chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

పరీక్షలంటే భయం ఎందుకు?

మూర్ఖ రాగానే పాఠశాలల పరీళ్లు ప్రారంభవు మఱాయి. వాటితో పాటు పీల్లల హిందూ లలో పరీళ్ల భయం కూడా పిట్టుకొస్తోంది. సంవత్సరపుంతా చదివిన చదువూ సత్ఫలితాలను ఇవ్వాలనే ఉద్దేశంతో కారణంగా, కొంత భయం కలగడం సిహి జవ్వే.

అందుకే, పీల్లలలో పరీళ్ల భయం పొగొట్టడానికి పాఠశాల యాజమాన్యాలు అనేక విధాలుగా ప్రయత్నిస్తున్నాయి. విద్యాసంవత్సరం ఆరంభం నుంచే క్రమం తప్పకుండా నెలనెలా పరీళ్లు పెడుతూ, పీల్లల్ని సంవత్సరానికి పరీళ్లకు సిద్ధు చేస్తున్నారు.

ఇక పీల్లల విషయానికి వస్తూ-రోజు తప్పకుండా తరగతులకు హాజరు కావడం చాలా ముఖ్యం. ఎందుకంటే ఇది చదువు ముఖ్యకారణం; జీవితంలో క్రమశిక్షకు తోలి అడుగు. ఉపాధ్యాయులు పాఠాలు చెప్పేప్పుడు శ్రద్ధగా వినడం; ప్రధాన అంశాలను నోట్సు రాసికోవడం చాలా అవసరం. సందేహాలు కలిగితే ఉపాధ్యాయులను అడిగి, అప్పటికప్పుడే తీర్పుకోవడం ఓమంచి అలవాటు. ఇంటికి వచ్చాక ఏరోజు చెప్పిన పాఠాలు, ఆ రోజే చదవడంతోపాటు, రేమిచెప్పబోయే పాఠాలను ఒకసారి చదువుకోవడం, పాఠాలను సులభంగా అర్థం చేసుకోవడానికి ఎంతైనా ఉపకరిస్తుంది. పీట్లన్నిటినీ గనక సక్రమంగా పాట్టించి, చిన్న చిన్న పరీళ్లు రాయడానికి పిట్టాకాలను, నోట్సును ఒక్కసారి తిరగ్చేయాలి. సులభంగా రాయగలుగుతారు. ఇక సంవత్సర పరీళ్లు రాయడానికి క్రమబద్ధంగా ఒక విధక ప్రకారం ఉద్దేశ్యాలకు లోను కాకుండా చదివినట్లు తేలుచుంటే భయంతో ఉత్తరాలు కావడం సులభం.

అప్పటికీ అధారం క్రమశిక్ష. అది ఉంటే చాలు. విగతిన విజయం లభిస్తుంది. అవే వెతుక్కుంటూ వస్తాయి. పరీక్షలంటే అసలు భయపడనవసరం లేదు!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకుల లేఖలు

ఋక్ షాప్ నుంచి 'చందమామ' కొని ఇంటికి తేగానే కుర్చీలో కూర్చుని పుస్తకం మొత్తం ఒకసారి తిరగేయడం నాకు అలవాటు. "ఏంట్రా బయటకు వెళ్ళివచ్చి కాళ్ళ కదుపు కొక్కుకుండా చందమామ చదువు చదువు మళ్ళున్నామా?" అంటుంది మా అమ్మ. ఏం లేదు. అలానేను కాళ్ళ కదుపు కొక్కువడానికి వెళ్ళగానే ఇక చందమామను చేజిక్కించుకుని పూర్తిగా చదివేవరకు ఊరుకోదు. ఇది ప్రతి నెలా జరిగే తంతు. పీల్లలు, పేద్దలు అంతా ఎంతో ఇష్టపడి చదివే మా (మీ) చందమామకు ధన్యవాదాలు. పీల్లలకు సరే. పేద్దలకు కూడా కథలపాటీల్లాంటివి ప్రవేశపెట్టగలరు.

- యు. విజయశేఖర రెడ్డి, హైదరాబాద్ - 500 072

చందమామ జనవరి 2006 సంచిక నాకు చాలా ఆనందం తెచ్చింది. రావూయి ఇం-మహిగారి కవీ పేజీ కొత్త సంతోషంతో ముంచెత్తింది. రాకాసిలోయ, రామాయణం నా చిన్న నాటి రోజుల్ని సజీవంగా నిలిపాయి. ఇంపు కుగాపు కథల ఖజానా, చిత్రకళా భాండారం, అబాల్య సిహిచరు తు అల్లు న 'చందమామ' కు క తజ్జతలు.

- కె. గోపీనాథ్, మహబూబ్ నగర్

పాఠకుల లేఖలు ప్రవేశపెట్టినందుకు క తజ్జతలు. నేను చందమామకు 1973 నుంచి పాఠకుడను. ఈ సందర్భంగా నా అనుభవం. నేను బి.ఏ. పి ర్తి చేసిన తరువాత మా ఇంగ్లీషు లెక్చరర్ గారిని ఇంగ్లీషులో మెళకువలు తెలుపమనగా అయిన ఇంగ్లీషు చందమామను సక్రమంగా చదవమన్నాడు. ఆ పాట ప్రకారం ఇంగ్లీషు, తెలుగు చందమామలు చదివాను. దాని పూలంగా పాటీ పిరీలలో ఇంగ్లీషులో వుంచి మా ర్మల పొందాను. సర్వదా నేను చందమామకు బు ణ పిడి ఉన్నాను. నా విద్యార్థులకు చందమామను చదవమని నిలహా ఇస్తాను. నాటికీ, నేటికీ చందమామ అన్ని వయస్సులవారికీ విజ్ఞాన వినోదాలు పించే చక్కటి పత్రిక. సింపాదకులకు వందనలు.

- సి హెచ్. సర్వేశ్వర రావు, బూరుగపూడి - 533 292

చందమామకు నేను పూర్తి దశాబ్దాలకు పేర్గా పాఠకుణ్ణి. కాలానుగుణంగా విజ్ఞాన వినోద విశేషాలూ, కావిత్వ చోట చాసె కున్నాయి. అన్ని తే చందమామలో ఆకర్షణ కథలే. ఇంకా చెప్పాలంటే కథల్లోని వాతావరణాన్ని, పాత్రల రూపిణీలనూ వర్ణభరితంగా అందించే చిత్రాలే ప్రధాన ఆకర్షణ! అందుకే నాదొక విన్నపం. గతంలో జానపిత, వారాణిక ధారావాహికలకు ప్రి ంటజీ రంగుల బొమ్మలు ప్రచురించే వారే కదా... వాటిని పిశువు ధరించండి. చందమామలో ప్రధాన ఆకర్షణ... కథలకు కొత్త అందాలను సంతరించే వర్ణ చిత్రాలైనవి నాతో పాటు వు గతా పాఠకులూ ఏకీభవిస్తారని భావిస్తున్నాను.

- సి హెచ్. వేణు, హైదరాబాద్ - 500 072

బుద్ధివైకల్యం

పూర్వం గిరిప్రజమిత్రు నేదేశాన్ని, గిరిధర్ష డన్ రాజు పాలిస్తాడేవాడు. అయినను ప్రతి సంవత్సరం ఒక విశిష్టి వ్యక్తిని సిన్యానించే అలవాటుండేది. ప్రతి సంవత్సరం శరన్నవరాత్రుల వేళకు వుంతులు దేశంలో మన్న విశిష్టి వ్యక్తుల జాబితా తయారు చేసి రాజుకు సమర్పించేవారు. వారిలో తనకు నచ్చిన వ్యక్తిని రాజు సిన్యానించేవాడు.

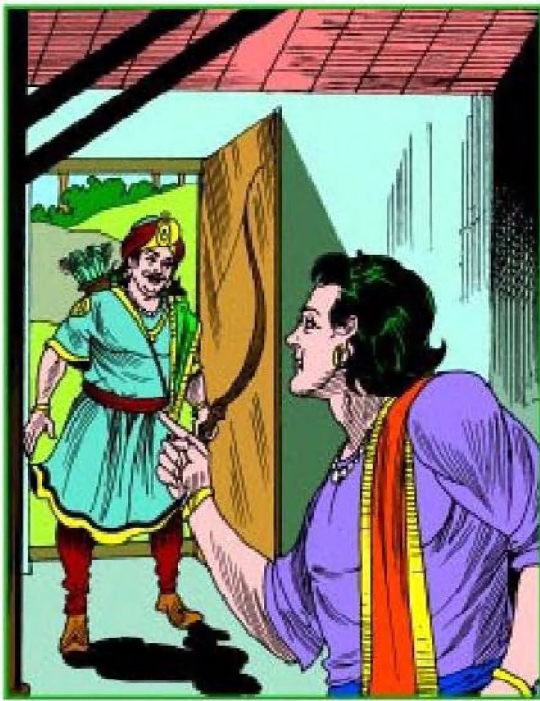
ఇలా మూడేండ్లు - ఆ సంవత్సరం వుంతులు ఇచ్చిన జాబితాలో మన్న వ్యక్తులెవరూ కూడా రాజుకు నచ్చలేదు. అప్పుడు వుంతులు ఆయనతో, “వుహారాజా! ఈ సంవత్సరం తవుకు నచ్చు గుణాలున్న విశిష్టి వ్యక్తులెవరూ వూకు కనిపించలేదు. వూ వూలు విద్యాంసిల్లా, కళాకారుల్లా కావలసినంత వుండి మన్నారం. వారి జాబితా తయారు చేయ వుండే చేస్తాం,” అన్నారు.

రాజు దానికి అంగీకరించక, “విద్యవూ, కళలూ చాలా వుండిలో కనిపిస్తాయి. కాని,

నేను కోరుకునే విశిష్టమైన మానవ గుణాలు కలిగిన వ్యక్తులు చాలా అరుదుగా మూతారు. అటు వంటి వ్యక్తి దొరకకపోతే, ఈ సంవత్సరం సిన్యానాన్ని వూ వుకుంటావు గాని, అన్నట్టిది వూత్రం సన్యానం చెయ్యను!” అని ఖచ్చితంగా చెప్పాడు.

అలా వు రోజు రోజులు గడిచిపోయాయి. ఒకనాడు రాజు పరివారంతో కలిసి వేటకు బయలుదేరాడు. వు ధ్యానంలో వరకూ వేట వు వు రంగా సాగింది. వు ధ్యానానికి పరివార వుంతా అలసిపోతే కాస్త వెనకబడింది. రాజు మాత్రం వేట ఉత్సాహంలో అడవిలో విలిగి వేగంగా చొచ్చుకుపోతూ దారితప్పాడు. తన దారి తప్పినని గ్రహించిన రాజు అందుకు చింతించక, దాహం వేస్తూ వుండడంతో నీటిని వెతుక్కుంటూ వు రికాస్తావుండు కు వెళ్ళాడు.

ఎక్కడా నీరు కనిపించలేదు గాని, ఒక చోట ఆశ్రమంలాంటిదో కంటు బడింది. అక్కడ దాహం తీర్చుకోవచ్చునన్న ఆశతో

రాజు, ఆశ్రమం లోపలికివెళ్ళాడు. అయితే ఊహించని విధంగా అక్కడ ఉనికించినద శ్వం ఆయనను సర్వమూ వురిచి పొయేలా చేసింది. ఆ ఆశ్రమంలో మళ్ళు వారందరూ ఏదో ఒకరకంగా అంగవైకల్యం కలవారే. అయితే, ఏ ఒకరి మొహంలోనూ తాము అంగవికలు రవున్న బాధగాని, చిన్నతనుగాని లేమాకొందరు బుట్టలల్లా తుంటే, వురికొందరు చాపిలు అల్లుతున్నారు. ఇంకొందరు బట్టలు నేస్తున్నారు.

రాజు తన దాహం నింగతి కూడా వుర్చి పొర్చి వారి కేసు పూస్తూండగా, లోపలి నుండి ఒక అందగాడైన యువకుడు వచ్చి, రాజును, “ఎవరు బాబూ మీరు? ఏంకావాలి?” అంటూ ఆదరంగా ప్రశ్నించాడు.

రాజు అతడికి తను ఎవరైనదీ చెప్పక కేవలం దాహం పూత్రం అడిగి, చల్లని నీళ్ళు

తాగి దాహం తీర్చుకున్నాడు. ఆ తర్వాత యువకుడు చూపించిన ఆసనం మీద కూర్చుని, కుతూహలంకొద్దీ రకరకాల ప్రశ్నలు వేశాడు. ఆ యువకుడు చిర నమ్రానమ్యతా, “మీ ప్రశ్నలన్నింటికీ జవాబుగా, ఒక కథ చెబుతాను ఎనండి!” అంటూ ఇలా చెప్పి సాగాడు : ఇక్కడికి దగ్గర్లోనే రేపిల్ల అనే ఒక కుగ్రామం మూడి. అక్కడనిమించే నారాయణ శాస్త్రి అనే పండితుడికి, కష్టిశాస్త్రి అనే కొడుకొక్కడే సంతానం. ఆ కురవాడు అందచందాల్లోనూ, విద్యాబుద్ధుల్లోనూ సాటిలేని వుటిగా బరతెచ్చుకున్నాడు. అయితే, ఆ గొప్పదనం అతడిలో ఎక్కడలేని గర్వాన్ని కలిగించడం పూత్రం అతడి తండ్రికి సుతరామూ నచ్చలేదు. అలా గర్విష్టంగా ప్రవర్తించువద్దనీ, విసువ నోశిల్యాలేపిందిత్తడి పొండిత్యానికి అలంకారాలనీ కొడుకుకు చెప్పి చెప్పి, ఆ తండ్రి విసుగెత్తి పొయేలాగాని, కష్టిశాస్త్రిలో పూత్రం పూర్వ రాలేదు.

ఒకసారి అక్కడికి సీమీ పింట్లోనే మళ్ళు బల భద్రపితం జమీందారు శరన్నవరాత్రుల సందర్భంగా నూతన కమూకు పోటీలు ప్రకటించాడు. ఆ ప్రకటన వింటూనే కష్టిశాస్త్రి తనకు ఆ పోటీలో విజయమూ, సిన్యాన నిత్యారాలూ తథ్యమని ఊహిస్తూ, బండిలో అక్కడికి బెబ్బదేరాడు.

బండి గ్రామండాటి కొంచెం దూరం వెళ్ళగానే, నడవలేక అవస్థిపిడు తున్న ఒక నల్లని యువకుడు కనిపించాడు. కష్టిశాస్త్రి మళ్ళు బండిని పూస్తూనే అతడు, బండిని ఆవిష్టంట్టా చెయ్యెత్తి సేక్ర చేశాడు. కష్టిశాస్త్రి ఏదో అనే

లోగా బండి తోలేవాడు బండిని ఆపి, “ఏం, కాలికి దెబ్బతగిలిందా?” అంటూ జాలిగా పిల్చించాడు .

దానికి ఆ యువకుడు ఇద్దరిపైపూ చిరు నవ్వుతో చూస్తూ, “కాలిలో పుల్లు దిగ బడింది. పుల్లు వచ్చేసీంది గాని నప్పేమూడి పొల్చింది. నేను బలభద్రపురం వెళ్ళాలి. వీర గనక అటవెళుతుంటే కాస్త మీ బండిలో నన్నూ తీసుకువెళతారా?” అంటూ అడిగాడు.

ఆ వూటలతో అతణ్ణి పిరిగా చూసిన కష్టి శాస్త్రికి, అతడి మొహంలో కాస్త విద్యాగుంధం మళ్ళుట్టే కనిపించింది, దాంతో కాస్తా మిందాగా, “సిరే, రండి!” అన్నాడు .

య్య వకుంథ వచ్చి బండిలో కూర్చున్నాడు . కష్టి శాస్త్రి అతణ్ణి, “పూబరేవుటి?” అని పిల్చించాడు .

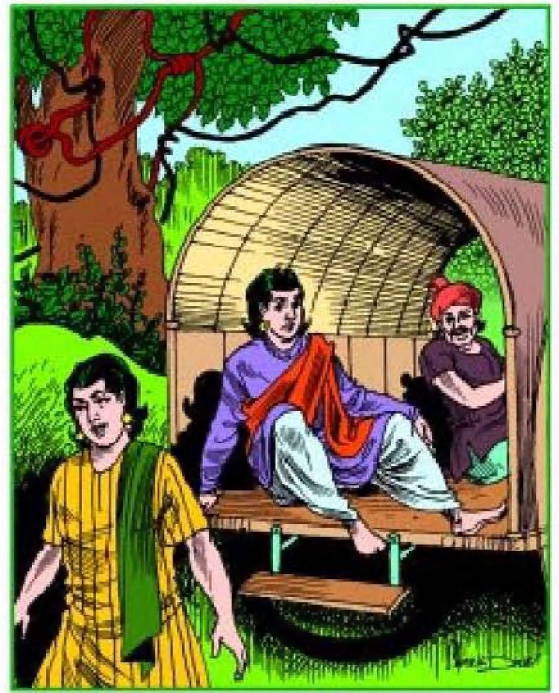
దానికి ఆ య్య వకుంథ , “నాకు కాస్తా చెవు డున్నది. దయ చేసి గట్టిగా పూట్లాడండి,” అన్నాడు .

కష్టి శాస్త్రి, ఆ య్య వకుంథ తిరస్కారంగా చూస్తూ, “పూబరేవు టని అడు గు త్త న్నాన ,” అంటూ ఇంచు వుంచు అరిచాడు .

య్య వకుంథ చిర నవ్వుతో, “జగన్నాథుడు ! బలభద్రవ్రహ్మం జప్పిందార గారి ఆశ్రయం కొరి కుతా పాటిలకు వెళ్త త్త న్నాన ,” అన్నాడు .

ఆ జవాబు వినగానే కష్టి శాస్త్రి పు ఖంలో ఇంతింతనరా సొబాళన కనిపించింది.

బండి బలభద్రవ్రహ్మం పొలివే రలకు చేర గానే, “ఇక్కడికి దరిదాపిల్లో అపిర ధన్వంతరిగా బుర బడ్డ నరసింహాయ్ అనే ఒక పెద్ద వ్యక్తు డున్నాడు . అయ న చేత కాలికి వుండు వేయింపు చందమామ

కుని వస్తాను,” అని చెప్పి జగన్నాథుండు బండి దిగిపోయాడు .

ఆ వున్నాడు ఉదయవే కవితా పాటిలు ప్రారంభపు య్యాయి . కృష్ణ శాస్త్రి మొదట్లోనే తన కవిత్యాన్ని వినిపించి, జప్పిందార ప్రకం సిల్చి అందు కున్నాడు . అతడి తర్వాత వు రో నలు గు ర్త తవు కవిత్యాలు వినిపించారు . అంతలో, జగన్నాథు డు వు రో నడివయస్కి డితో కలిసి అక్కడికి వచ్చాడు .

ఆ నడివయస్కి ణ్ణి చూస్తూనే జప్పిందార సాదరంగా పిలకరించి, ఆయ నను అపిర ధన్వంతరి అయిన పైద్యశిఖామణి నరసింహాయ్ గా సిభికులకు పిరిచయం చేశాడు . అప్పిడు నరసింహాయ్ విక్రమవల్ల జగన్నా డు ణ్ణి, జప్పిందార కు చూపిస్తూ, “ఈ య్య వకుండు బుర జగన్నాథు డు . నిన్న వు ధ్యాపిండు వుంచి ఎండలో కుంటు కుంటూ

వచ్చాడు . కాల్లో వుల్లు దిగబడిపోయి నోస్టి చేసిందని వుండు అడిగాడు . నిరేనని కూర్చో బెట్టి కట్టుకడు తూ , ఆ వూటా ఈ వూటా వూట్లాడాను . తను ఇక్కడ జరగబోయే కవి త్వమిపోటీలకు వచ్చానని చెప్పేసరికి, “ఏదీ, వుండు వీద కవిత్వం చెప్పండి, చూద్దాం!” అని వేళాకోళంగా అన్నాను . అప్పిడు ఇతడు ఆశ్రమా చెప్పిన కవిత్వపు సారాంశం ఏమిటో వినండి: అందరు వైద్యులూ మందులిస్తారు. అవి మూర్త రోగాన్ని వూత్రపు నురు చెస్తాయి . కర్ర చాల్చిపొదయ్యుడైన వైద్యుడి చేతి మందు వూత్రం, అవు తం కంటే వు హేవు గలదృఢాన్న రోగాల్నే కాక, రాబోయే రోగాల్ని కూడా నివారి స్తింది. ఈ వైద్యుడు అటు వంటి వాడేగుతు క, నాకు ఈ రోజు లభించింది వుండు కాదు , అవు తం అనటంలో ఎటు వంటి అతిశయోక్తి

లేదు ! ఈ కవిత్వం విన్న తర్వాత ఇక ఈ జగన్నాధు ణ్ణి ఎలా వదిలి పెట్టను చెప్పండి, వెంటబెట్టుకు వచ్చాను !” అన్నాడు .

ఈ వూటలన్నీ విన్న జవ్విందూరు ఆనం దంతో చప్పిట్లు కొడు తూ , “చాలా బామూది. ఏది స్వామీ ... వీ కవితా ని గంధాన్ని ఇక్కడ కూడా కాన్తి విరజిస్తుండి,” అంటూ సాద రంగా ఆహ్వానించాడు .

ఆ వెంటనే నయింహయ్య, జవ్విందూరు తో, “జగన్నాధు డికి ఒక వ్యాధికారణంగా చెవుడు సింప్రాప్తించింది. వు ను కాన్తి గట్టిగా వూట్లాడే తప్పి వినిపించదు . నేను తామెగా ఇతణ్ణి పిరి ంచి ఆ కాన్తి లోపం కూడా లేకుండా చేస్తాను,” అన్నాడు .

ఆ వూటలకు జమీందారు, “చుడైతేను? వు నిషీకి శారీరక అవయ వాల్లో లోపం మూన్ ఫిర్వాలేదు , బు డ్దిబాగు ంటే అంతే చాలు ,” అన్నాడు .

ఆ తర్వాత జగన్నాధు డు తన ని వు డు ర కవిత్వంతో సభికుల్ని మైమరపింపజేశాడు. ఆ కవిత్వం విన్న తర్వాత క స్థిశాస్త్రితో సిహా మి గతా కమలందరికీ కూడా తవు కవిత్వం ఎంత రసివిహనవు న్నదో తెలియ వచ్చింది. క స్థిశాస్త్రికి, జగన్నాధు డు తనకు కేవలం కవిత్వం లోనే గాక వూ నవతాగు ణాల్లో కూడా పాఠు నేర్పినట్లు అనిపించింది. అతడి వు న్ను గర్వాన్ని విడిచిపెట్టి వినయ గు ణాన్ని నేర్చుకు నేండు కు నెమ్మదిగా సిద్ధమైంది. పోటీలు వు గియ గానే జవ్విందూరు , జగన్నాధు ణ్ణి డు శ్వాలు వలతో నిత్యరించి, అతడి కోరిక ప్రికారం తన ఆస్థానకవిని చేసి కున్నాడు .

విశ్రాంతి సివ్వు యంతో కష్టిశాస్త్రి, జగన్నాధుణ్ణి కలుసుకుని, వూటలకు కాస్త తదువుకుంటూ, “నేను విప్రుల్ని నిన్న బండి ద్రియోణి సివ్వు యంతో చిన్నపూమిపూసిన వూట నిజం. అందుకు నన్ను విచండి. వీరింత గొప్ప కమలాన కోలేదు,” అన్నాడు.

ఇందుకు జగన్నాధుడు పేదగా ఆనందించకుండా, “అంగవైకల్యం గలవారు ఏదో విధంగా గొప్పవారైతే వారిని ఆదరించాలనుకోవడం పొరపాటు. అలా ఆలోచించే వారికి బుద్ధివైకల్యం వస్తున్నట్లే!” అన్నాడు.

ఆ మాటలు కృష్ణశాస్త్రికి కొరడా చెబుల్లా తగిలాయి. అతడు ఒక్క నిమిషం వక్షసుగా ముడి, “విషం కూడా ఒక్కొక్కసారి అవుతుంటా పినిచేస్తుందన్న విషయం మీకు తెలిసిందే. ఇప్పుడు మీరన్న వూటలు నాకు వుండు విషిప్రాయంగా మూసా, వుండు వుండు అవి అవుతుంటే నాగా పినిచేసి, నావున మీకు పిట్టన, పిట్టనన్న రోగాలన్నిటినీ నయం చేస్తాయన్న గట్టి నమ్మకం నాకు కుదిరింది. ఇక శెలవు!” అంటూ చేతులు జోడించి అక్కడి నుంచి వచ్చేశాడు.

తర్వాత అతడు తన ఊరిపోలివు రట్లో ఒక ఆశ్రమాన్ని నిర్మించి, అందులో వికలాంగులకు ఆశ్రయం కల్పిస్తూ, వారికి జీవితం పట్ల ఆశాభావాన్ని పెంపొందించేందుకు, వారు ఏదో ఒక వృత్తివిద్యలో నైపుణ్యాన్ని సాధించేందుకు పాటుపడసాగాడు.

ఇక్కడిదాకా కథ చెప్పిన ఆ యువకుడు, రాజుతో, “అయ్యా, నేనీ ఆ కష్టిశాస్త్రిని. నేను ఈ ఆశ్రమం స్థాపించి దాదామీనాలు గెల్చుకొన్నాను. దీని గురించి విన్న జగన్నాధుడు తనకు బుద్ధి మిట్టినప్పటికీ ఇక్కడికి వచ్చినాడు. ఆయనే నా గురువు, దైవం... అన్నీ అనిభావిస్తూ, నేను ఈ కార్యభారాన్ని మోస్తున్నాను,” అంటూ వుగించాడు.

కష్టిశాస్త్రి చెప్పినదంతా విన్న రాజు గిరిధరుడు పరవశంలో మునిగిపోతూ, తానెవరైనదీ అతడికి చెప్పి, “ఈ సంవత్సరం నాకు సిన్యానానికి అర్చనావాళి దొరకలేదని బాధపడ్డాను. ఇప్పుడు నాకు ఒక విశుకాధు జీవితవుంతా కూడా సిన్యానించే తగ్గవ్వకులు ఒకరుకాదు, ఇద్దరు దొరికారు. ఇది నా భాగ్యం!” అన్నాడు.

దుఃఖకారణం!

అనంతవరంలో, కుమారస్వామి అనే భూస్వామి మూడేవాడు. ఆయన గొప్ప ధర్మదాత. తన గ్రామ వాసి లకేశాక, అపిదల్లోమన్న ఇతర గ్రామాలవాళ్ళక్కడా లేదనకుండా సాయం చేస్తుండేవాడు. ఆయన తన తొంభైయవ ఏట కాలధర్మం చెందే ముందు, తన ఆస్తిలో సగం దేవాలయాల్లో జరిగే ధర్మకార్యాలకూ, మిగిలిన సగం బంధుమిత్రులకూ చెందేలా విలునామా రాశాడు.

ఆయనకు గ్రామ నికి ఉత్తరానమన్న శ్రావణంలో ఉత్తరక్రియలు జరుగుతున్నవి. కుమారస్వామి పట్ల భక్తిగౌరవాలు గల అనేక మంది అక్కడ గురువుగా ఉన్నారు. వాళ్ళల్లో అతి బుద్ధుని ప్రియమైన ఒక నడివయసు వ్యక్తి, గుండెలవిసేలా దుఃఖించసాగాడు.

ఇది చూసి జాలిపడిన పోర గ్రామం పేద ఒకడు అతణ్ణి సినిమా పించి, “వురేవు వుకోకు. ఇంతగా దుఃఖిస్తున్నావు. కుమారస్వామి, నీకేమైనా బంధువా?” అని అడిగాడు.

కాదన్నట్టు తలదించాడు బుద్ధుడు.

“వురి ఆయనకు అప్పిలు త్రడివి కాదు గదా!” అన్నాడు గ్రామ పేద.

“ఆరెండు కానందువల్లే, నాకు దుఃఖం ఆగడం లేదు,” అన్నాడు పేదవాడు.

రాకాసిలోయ

7

[బ్రహ్మదండి వూరికి కాలభైరవమూర్తి పుంపు పోవుచు చేయి సాగాడు . ఈ లోపల బ్రహ్మమూర్తి రాజుగారి అంగరక్షకుడు ఇద్దరు స్త్రీకులతో అడవి సిఫీపింటిని కొండ దగ్గరకు వచ్చాడు . అక్కడ వాళ్ళకు ఒక చెట్టుకింద కేశవుడి తండ్రి అయిన ముసలివాడు కనిపించాడు. సైనికులు అతణ్ణి కొండ పై దికి దారితీయి వున్నారని వాడు కొండ ఎక్కటం ప్రారంభించాడు . తరువాత-]

ఎత్తుగా మన్న ఒక చోట, రాళ్ళచాటు గానిల బడికొండ కిందికి చూస్తున్న జయపుల్లకు నలుగురు వున్నప్పుడు కొండ ఎక్కటం కనిపించింది. గ్రహిలో బ్రహ్మదండి వూరికి కుడు , కాలభైరవమూర్తి పుంపు పుగ్గలు వేసి, వాటి పుధ్య కేశమణ్ణి కూచోపేట్టి పోవుచు చేస్తూ వుంట్రాలు పిరిస్తిన్నాడు . కేశమణ్ణి కాలభైరవమూర్తి ఆవేశించ బోవున్నాడనీ, అస్థితిలో అతణ్ణి చూడటం ప్రివూదం అనీ చెప్పి, అతడు జయపుల్లను గ్రహిస్తుంచి బయటికి పిరిపాడు . కాని, జయపుల్ల

వీలు దొరికినప్పుడల్లా గుహదగ్గరకు వెళ్ళి లోపల జరుగుతున్న తతంగం అంతా చాటుగా మూడిచూస్తూనే ఉన్నాడు .

జయపుల్ల తెలుసుకోవాలన్న కుంటున్న దేవుంటుంది; కాలభైరవమూర్తి ఆవేశించినప్పుడు కేశమూర్తి ఏమి చెప్పాడన్నది. రాకాసిలోయకు వెళ్ళే వూరి, అక్కడున్న ధనరాసి లోవురేవో మన్నచోటా, వూరికికుడు తెలుసుకోవాలని చూస్తున్న సింగతి అతడికి లోగడే తెలుసు . ఒకసారి, ఆ రహస్యం తెలుసుకున్న తరువాత వూరికికుడు , కేశమణ్ణి చూస్తూ ఉన్నాడన్న అను

పూనం కూడా జయపుల్లకు మాది. కనక, తాను రాకాసి లోయకు వెళ్ళే మార్గం ఏదో వినాలి. కాలభైరవుడు ఆవేశించినప్పిడు కేశ ము చెప్పే మాటలు, వాడు వదిలిపోయి తరవాత, అతడికి జ్ఞాపికం మాడే అవకాశం లేదు. కనక తనే విని జ్ఞాపికం మాపు కోవాలి.

జయపుల్ల ఇలా ఆలోచిస్తూ, కొండ దిగువకు పూసరికి, కొండ ఎక్కుతున్న నల్ల గురిలో నుంచి ఒకడు వెనుదిరిగి, వేగంగా అడవిలోకి పరిగెత్తి పోతున్నాడు. తతిమ్మా పుగ్గర్ శిలా ప్రతిమల్లా కదలా మెడలక నిలబడి, కొండపక్క పూస్తిన్నాడు.

ఆ పుగ్గర్ అంత ఆశ్చర్యపరిచిన సింగతే పుటా అని జయపుల్ల వెనుదిరిగి చూశాడు. గుహలో నుంచి నల్లని పొగ బయటటికి వచ్చి, తాటిపెట్టు ద్రిపూ దాన ఆకాశంలోకి లేచింది.

కొండ ఎక్కుతున్న పుగ్గర్, ఆశ్చర్యపరిచిన దశ్యం అదేనని జయపుల్ల గ్రహించాడు. ఇప్పుడు తనేం చేయాలి? బ్రహ్మాదండి పూంత్రికుడితో, చెప్పాలా? చెప్పక పోతే.....

ఈలోపల రాజుగారి అంగరక్షకుడు కొండ దగ్గర నుంచి పింపిన సేనకుడు బ్రహ్మహం కేసీ వాయువేగపు నోవేగాలతో పరిగెత్తుతున్నాడు. వాడికి అదృష్టం కొద్దీ దారిలో, గుహ న్నెక్కి పోతున్న ఒక శత్రువు కనిపించాడు. ఇదే అదనపు కుంభా సేనకుడు కత్తిపూసీ, ఆ పుట్టి భయపెట్టి గుహ నుంచి కిందికి లాగి, దాన్నెక్కి నగరం కేసీ దొడు తీశాడు.

కోట పుఖద్వారం దాటి ఆవరణలోకి అడుగు పెడుతున్న సేనకుడు, “పుహ రాజా, పుహ రాజా!” అంటూ కేకలు పెట్టాడు. ఆ కేకలు వింటూనే కొత్తగా నియమితుడైన సునానాయకుడు భవనంలో నుంచి బయటికి వచ్చి, “ఎయ్య, నోరు పుయ్య! ఏకంగా పుహ రాజుగారి కేకలు పేట్టి పీలు స్పిన్నావే, నీకే పున్నా పుతి పొయిందా? ఏమిటి సింగతి?” అని గద్దించి అడిగాడు.

సేనకుడు దానితో అడుగు కుని, “సునానీ, రాజుగారి అంగరక్షకుడు నన్ను పింపాడు. కొండపై దమ్ము గుహలో నుంచి నల్లని పొగ బయలుదేరి ఆకాశం ఎత్తు లేస్తున్నది. గుహలో పూంత్రికు డొకడు న్నాడనీ, వాడే లోగడ సునానాయకుణ్ణి చంపాడనీ, ఒక పుసలివాడు చెప్పాడు. ఆ వార్త రాజుగారికి చెప్పి, మరికొందరు సైనికుల్ని వెంటపెట్టుకు రావలసిందిగా అంగరక్షకుడు నన్ను పింపాడు,” అన్నాడు.

“అదీ చెప్పవలసిన తీరు! ఒక్కగుక్కలో అన్నీ చెప్పేశావ్. ఇక నోరే పూసే కుని నా మెటరా,” అంటూ బనాయ కుత్త, సేనకుణ్ణి వెంటపెట్టుకుని రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

రాజుగారూ, రాజగ్రువు పూసనాయ కుత్త చెప్పినదంతా విని, సేనకుణ్ణి, “అ ముసలివాడెవరు?” అని ప్రశ్నించారు.

“వాడు మా కు అడవిలో కనిపించాడు. తన అడవిలో కందపూ లాలూ, ఆకులల పుల్ల తిని బతుకుతుంటానని చెప్పాడు,” అన్నాడు సేనకుడు.

“గృహిలో నుంచి పోగరావటానికి కారణం మాంత్రికుడే ఎందుకైతే మూడాలి? శత్రు సేనకు లెండు క్కాకూడవు?” అని ప్రశ్నించాడు రాజగ్రువు మా

“కాదని ఆ ముసలాడే చెప్పాడు. తను అడవిలో ఆ మాంత్రికుణ్ణి చాలాసార్లు చూశాడట. వాడు రెండే గృహికూడా తనకు తెలుసు నన్నాడు,” అన్నాడు సేనకుడు.

“ఎంత జంతు మృత్యు గురించి ఆ ముసలి లాడి కేమైనా తెలుసా?” అని రాజుగారు ప్రశ్నించారు.

“ఆ ఎంతజంతు మృత్యు మాంత్రికుడి సిద్ధాంతం నుంచి తెలుసుకోవచ్చు. తన మాత్రం ఆ జంతు మృత్యు చూడలేదన్నాడు, పూసరాజా,” అన్నాడు సేనకుడు.

“గృహిలో ఏమిటి కరుణ?” అన్నాడు రాజుగారు.

రాజగ్రువు మాటలు విని ఆలోచించి, “ఆ కొండ మీది గృహిలో ఎవడో మాంత్రికుడు న్నాడనేందుకు సిందేహించి లేచి. శత్రు

చందమామ

సేనకులతో అంత తెలివి తక్కువగా గృహిలో నుంచి పోగ బయట పడనివ్వరు. అలా జరిగితే వాళ్ళ రహస్యం మనకు తెలిసే పొత్తుందిగదా. కనుక, అంత తెలివితక్కువ శత్రు మృత్యుండరు. ఇప్పుడు నా అనుమానం ఏమిటంటే, ఆ మాంత్రికుడు ఏదో పేద ఎత్తున గృహిలో హోమం చేస్తున్నాడని. లేక పోతే అంత పోగ ఒక్కసారిగా బయట పడేందుకు ఏలు లేదు. వాణ్ణి మన ప్రాణాలతో పట్టుకోవాలి,” అన్నాడు.

“వాడు దుష్టి మాంత్రికుడు గదా. మనం రహస్యంగా వెళ్ళి వాణ్ణి పట్టుకోగలమా?” అన్నాడు రాజుగారు నిస్పృహకనబరుస్తూ.

“అదంతా నాకు వదలండి. నేను మాత్రం తెలిసినవాడినైనా, ఇంత వరకూ దాన్ని

ఉపయోగంలో పేట్టలేదు . ఆ దుష్టి డివుల త్ర శక్తిని హిరించి, వాణ్ణి ఎలా చేజిక్కించుకో వాలోనాకు తెలుపు ,” అంటూ రాజగ్రుత్త మా నానానాయ్ కుడికేసి తిరిగి, “సేనానీ, మెరికల వంటి వాళ్ళను ఓపిడివుంది సేస్థికుల్ని ఎరి వెంటనే బయల్పు దేరెందుకు సీద్దం చేర్చు ,” అన్నాడు .

పిడి నివు పొలు గడిచీ గడవక వుందే రాజగ్రుత్త వై నానానాయ్ కుడ్తా , సేస్థికుల్నా గ్రు లాలెక్కి, నగరం వదిలి అడవి వూర్గాన కొండ దగ్గరకు బయల్పు చేరారు . అంగర కుడు పింపిన సేస్థికుడు దారి తీస్సినాడు .

గ్రు హివులందు కావలివన్న జయపుల్ల కొండను నివీ పీస్తిన్న రాజగ్రుత్త మాత్రా , ఇతర సేస్థికులనూ చూశాడు . ఇంతకు వుండు అడవికి అడ్డం పడి పరిగెత్తిపోయిన సైని

కుడు , వీళ్ళందర్నీ వెంటపెట్టుకు వస్తున్నాడని అతడికి అర్థం అయింది . గ్రు హిలో నుంచి బయల్ పడి వెలువడుతున్న పొగ మాంత్రికుణ్ణి సిట్టిచ్చింది . వాడు రాకాసీ లోయలో మన్ను వేటికోసమో చేసు ప్రియ త్నంలో మైమరిచి, తన గొంతుకు ఉరితాడు పిడవు న్న సింగతే గ్రు ర్తింపటం లేదు !

జయపుల్ల చప్పున వెనుదిరిగి గుహ దగ్గరకు వెళ్ళాడు . లోపల కంబులా మోగుతున్న బ్రహ్మాదండి వూరి త్రికుడి గొంతు చప్పున ఆగి పొల్చింది . ఆ వెంటనే కేశపుడి గొంతు విని పించింది . అతడు చెప్పుతున్నాడు : “వింధ్యా రణ్యాల కవతల ఒక గొప్ప కొండలోయ మన్నుది . అదే రాకాసీ లోయ . ఆ లోయలో ఒక చోట ఎత్తయిన ఒక రావి చెట్టు . దానికింద ఒక పావు పిట్ట.....” బ్రహ్మాదండి వూరి త్రి కుడు ఎక్కడలేని ఆనందంతో పేద్దగా నవ్వుతూ , “ఊం, కాలభైరవా, చెప్పు, త్వరగా చెప్పు,” అంటూ కేశమణి భుజం పై దవుల దండంతో గట్టిగా చరిచాడు .

“ఎండిమోడుగా వున్న చెట్టు వెన్నెల రాత్రి ఫిల మిష్టాలతో నిండిపోతుంది . మీ రి రాజువు చంపి, చర్మం వలిచి, దాన్ని....” కేశమణి వూట వు ధ్యలోనే ఆగి, చేత్తో గొంతు గట్టిగా పిట్టకుని వణికిపోతూ వెనక్కు ముందుకూ ఊగసాగాడు .

కేశమణి వాలకం చూస్తూనే, బ్రహ్మాదండి వూరి త్రికుడు గ్రు హిచుద్ధరిల్లేలా, “ఆ... ఎవడు వాడు ? నా మీదే మంత్రి ప్రయోగం చేశాడా ? కాలభైరవమణి నోరు కట్టుబడేలా చేశాడా ?” అంటూ ప్రింకరించాడు . జయపుల్ల ఒక్క

గంతు లో గుహముందు నుంచి పరిగెత్తికొండ దిగి వకేసి చూశాడు . గుర్రాల మీద వచ్చిన వాళ్ళల్లో నుంచి, ఒకరు కిందికి దిగి, కవుండ లంలో నుంచి నీళ్ళు తీసి కుని, కొండరాళ్ళ మీద చల్లుతూ ఉండటం అతడికి కనిపించింది. అతడు రాజగురు మా

బ్రహ్మదండివూంత్రికుడితో పాటు, తనూ, కేశవతు కూడా రాజభట్ట లకు చిక్కి పోతావు నిజయ్యవుల్ల భయపెట్టాడు .

“గురురాయా, గురురాయా!” అంటూ జయ్యవుల్ల గుర్రాలకి పరిగెత్తి, “బ్రహ్మదండి సేనకులు కొండ ఎక్కి వస్తున్నారు,” అన్నాడు వూంత్రికుడితో.

వూంత్రికుడు పిళ్ళ పిటపిట కొరికి, “వాళ్ళ సేనకులర్లు తేవు నేం భయంరా,

శిష్యు. వాళ్ళవెంట తుచ్చ మాంత్రికుడెవడో ఒకడున్నాడు . వాడు వు న ఉపాసకుల ఊడల వురి నోరు కట్టేశాడు . నిరే, ఆ తుచ్చుణ్ణికాల భయమణికి బలిపేట్టక వూనను ,” అన్నాడు .

“ఆ తుచ్చువూంత్రికుడు నోరు కట్టే లోపల వు నకు కావలసిన సింగతులన్నీ, కాలభయమతు చెప్పేశాడా, గురురాయా?” అని అడిగాడు జయ్యవుల్ల .

హితాత్మగా బ్రహ్మదండివూంత్రికుడి కను బొప్పలు వుడివడినై అతడు అను వూనంగా జయ్యవుల్ల కేసి చూస్తూ, “నీవేమైనా చాటున దాగిమూడి, గుర్రాలో జరుగుతున్నదంతా చూశావా ఏరా, శిష్యు?” అని అడిగాడు .

“అదేమిటి గురురాయా! నన్ను బయట కావలి మూడవు న్నారు గదా? మీ అజ్ఞపాలించ

బట్టే, నేనా బ్రహ్మిణి సేపుకుల్ని చూడటం తటస్థించింది. గ్రహిలో జరుగుతున్నదేమిటో చూస్తూ కూచుంటే, కొండను సిమ్మిపిమ్మిన్న శత్రు మఱానెలా చూడగలిగేవాడిని?” అన్నాడు జయపుల్ల అవూర్లు కంగా.

అప్పటివరకూ మైకంలో వున్న వాడిలా అటూ ఇటూ ఊగుతున్న కేశమత్తు, చప్పిన లేచి నిలబడి, చుట్టూ కలయి చూస్తూ, “నేనెక్కడున్నాను? నేనెవణ్ణి?” అంటూ కేకలు ప్రారంభించాడు.

వూంత్రికుడు అతణ్ణి సిమ్మిపించి భుజం పట్టుకుని కుదుపు పుతూ, “నువ్వు కేశమణ్ణి. మహామూంత్రికుడైన బ్రహ్మదండి గ్రహిలో మన్నామాతెలిసీందా? అడుగు చూడు, ఉపాసి కుల ఊడలపురి, ఉన్మత్త భైరవమ్మ!” అన్నాడు అవేశంతో.

కేశమత్తు కాలభైరవమణ్ణి విగ్రహం కేసి చూసి, “కాలభైరవమణ్ణి కళ్ళల్లో వెలుగు కొంచెం తగ్గి నట్టుందే?” అన్నాడు.

జయపుల్ల ఏదో చెప్పబోయేంతలో వూంత్రికుడు అతణ్ణి వారించి, “వురేం లేదు, కేశవా. నేను అజాగ్రత్తగా మన్ను సివు

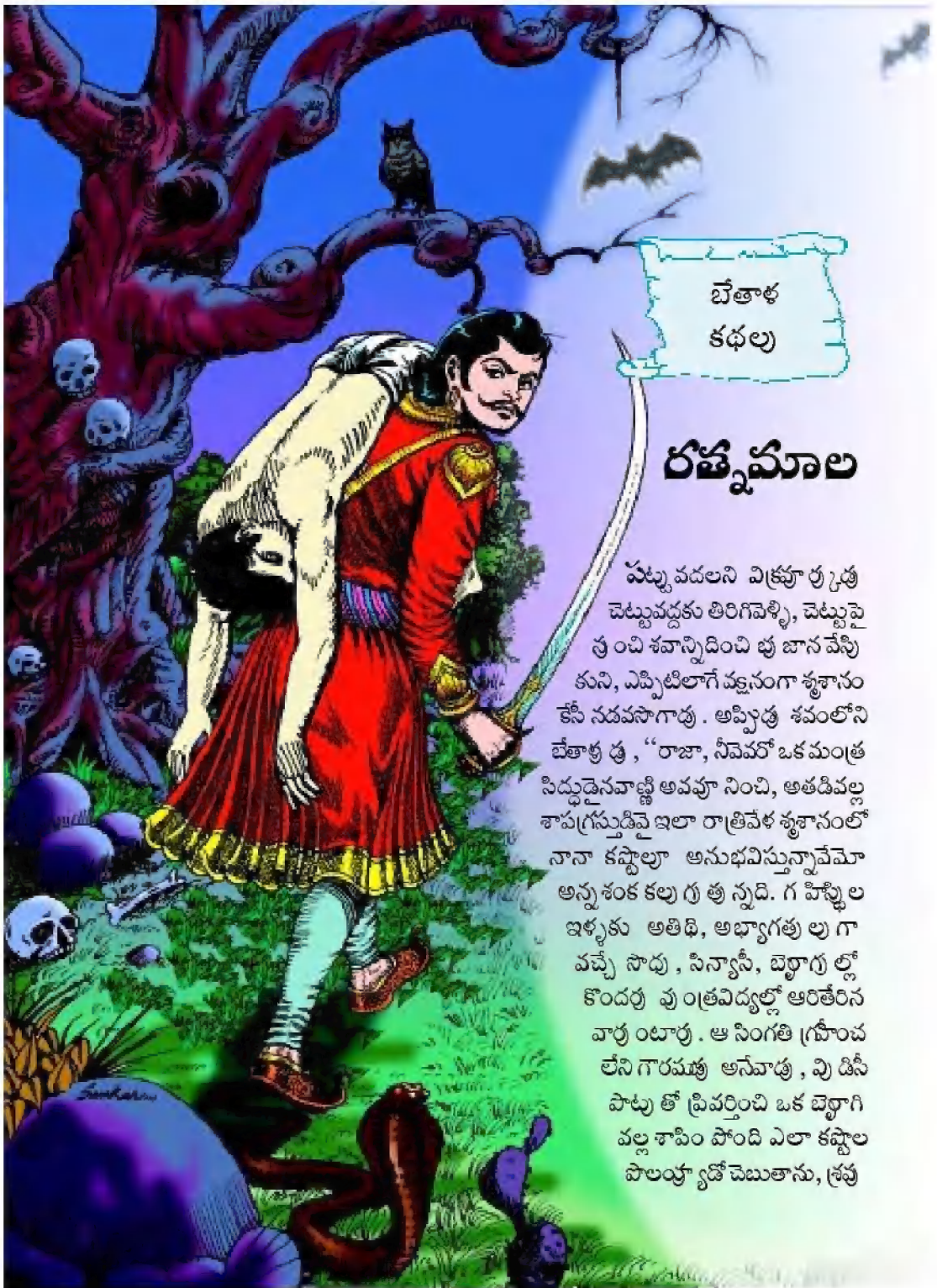
యంలో, ఒక తుచ్చు వూంత్రికుడు, నా మీద దొంగదెబ్బ తీశాడు. నువ్వేమీ భయపడకు. వాణ్ణి కొద్ది కాలంలో కాలభైరవమణ్ణికి బలి పిత్ర మత్తు చేస్తాను,” అంటూ అవి తావేశంతో హింకరించాడు.

“గురు రాయా, వునం ఇక్కడ కాలయూ పిన చేసేందుకు లేదు. ఎదైనా పారిపోదాం. వూర్గం చూపిండి,” అన్నాడు జయపుల్ల.

“పారిపోవటమూ? ఈ వూంత్రికుడు బ్రహ్మదండి, శత్రు మఱాకు భయపడి పారి పోవటమూ? ఎంత వూటన్నామూ శిష్య! కాల భైరవమణ్ణాకు రో! ఇక్కణ్ణించే, నా మీద దొంగ దెబ్బ తీసిన నీవు ణ్ణి హితవూర్తు స్తాను. వాడి పాతం వాడికే ఒప్ప చెప్పతాను. మీ ఇద్దరు వూత్రం ఎక్కడికైనా వూరంగా పొర్లు దాక్కోండి?” అంటూ బ్రహ్మదండి వూంత్రి కుడు కాలభైరవమణ్ణి విగ్రహం కేసి నడిచాడు.

కేశమత్తు తన విల్లంబులు తీసి కున్నాడు. ఆ తరువాత జయపుల్లూ అతడూ కలిసి, గ్రహి నుంచి బయటికి వచ్చి, జాగ్రత్తగా రాళ్ళ వెనకగా నక్కుతూ, ఏనుగుల కొలను కేసి మేగంగా పారిపోసాగారు. (ఇంకా మఱి)

బేతాళ
కథలు

రహస్యమాల

పట్టువదలని విక్రూర కృత
చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై
వుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసి
కుని, ఎప్పటిలాగే ఘనంగా శ్మశానం
కేసే నడవసాగాడు. అప్పడు శవంలోని
బేతాళుడు, “రాజా, నీవెవరో ఒకమంత్ర
సిద్ధుడైనవాణ్ణి అవమానించి, అతడివల్ల
శాపగ్రస్తుడివై ఇలా రాత్రివేళ శ్మశానంలో
నానా కష్టాలూ అనుభవిస్తున్నావేమో
అన్న శంక కలుగుతున్నది. గొప్పిల
ఇళ్ళకు అతిథి, అభ్యాగతులుగా
వచ్చే సొదు, సిన్యాసీ, బెర్దాగుల్లో
కొందరు పుంత్రివద్యల్లో ఆరితేరిన
వారంటారు. ఆ సింగతి గ్రహించ
లేని గారవూరు అనెవాడు, మిడిసీ
పాటుతో ప్రివర్తించి ఒక బెర్దాగి
వల్ల శాపం పొంది ఎలా కష్టాల
పొలయ్యాయో చెబుతాను, శ్రవ

తెలియ కుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పు సాగింపు :

శ్రీనివాసుని తన సీమితులో పుట్టుకున్నాడు. ఆయన భార్య సుజాత అనుకుంటుంది, సుగ్రుణవతి. ఇద్దరు కొడుకుల్లో పెద్దవాడు భర్తమౌత నెమ్మదిస్తున్నాడు. చిన్నవాడు గౌరవుడు ధర్మకుమారుని.

ఒక రోజున వాళ్ళింటికి ఓ బ్రాహ్మణ వచ్చి భోజనం పేట్టుకున్నాడు. సుజాత ఆయనకు కన్నుల విందు భోజనం పేట్టింది. భర్తమాడాయనకు వినయంగా వుండేలా చేశాడు. గౌరవము వూత్రం ఆకలికి భింపిందేమీ అంటూ వచ్చినవాడికిన్ని పుర్యాదలేవు టని చిరాకు పడ్డాడు.

బ్రాహ్మణ అది విని, “అన్నార్తలను ఈ సీడించకు. మున్నుండు నువ్వే బిచ్చమెత్తుకుని జీవించాల్సిరావచ్చు,” అన్నాడు.

“పూ ఇంట్లో భోంచేసి నన్నే శపించే నీలాంటి ధుష్టుని నేను లెక్కచేయను,” అని గౌరవుడు అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రీనివాసుని తన, సుజాత, భర్తమౌత, బ్రాహ్మణ వూటలకు భయపడి, గౌరవము తప్పి కాయ పుని బ్రతికా లాడు. బ్రాహ్మణ నవ్వి, “పుకేం కావాలో కోరుకోండి!” అన్నాడు.

“పూకేకోరికలూ లేమా గౌరవము ధర్మకు తనం తగ్గి ఉపాయం చెప్పండి,” అని కోరారు.

బ్రాహ్మణ వారితో, “పుకేం ఇంట గౌరవము వంటి ధుష్టుని పట్టుడం ఆశ్చర్యం. పుకేం అతడి కతణ్ణి విడిచి పేట్టుండి. పుకేం కావాలో కోరుకోండి,” అని హితమచెప్పాడు.

“గౌరవము భవిష్యత్తు బాగుండా అని తప్పి, పూకేకోరికలూ లేమా” అన్నార పుగ్గురూ.

బ్రాహ్మణ, “అతడి వక్రబుద్ధిని, పూర్వశక్తి నాకు లేదు,” అంటూ నిట్టూర్చి, ధగధగ మెరుస్తున్న ఒక రత్నపూలను తన అంగీలేంచి తీసి శ్రీనివాసుని డికిచ్చి, “ఈ పూల పువీపూ న్వితం! దీన్ని పై జాపుందిరులో ఉంచి పై జించండి. ఇది పువ్వుల్ని కాపాడుతుంది. కానీ దీన్ని అనర్హులు ధరించినా, దానం చేసినా ఎలాంటి ప్రయోజనం మూడదు,” అని చెప్పాడు. గౌరవము బాగుపడాలన్న ఆశతో, శ్రీనివాసుని డా పూలను బ్రాహ్మణి సుమంత్రులలోనే పై జాపుందిరులో మూచాడు. బ్రాహ్మణి వారిని దీవించి వెళ్ళిపోయాడు.

కొంతకాలం గడిచింది. ఒక రోజున శ్రీనివాసుని తన కొడుకు కులిద్దర్నీ పిలిచి, “నాకు వద్దావిం చెరు వస్తూ న్నది. నా తల్లి మృతుని విశ్రాంతి కోరుతున్నాను. ఇక పుడు భర్తమౌత వ్యాపారు

కొనసాగిస్తాడు. గౌరవము, అన్నకు చేదోడు వాదోడు గామాదాలి," అన్నాడు.

తండ్రి, అన్నకు పేదరికపు చూడని అలిగిన గౌరవము, తానీక ఆ ఇంట్లో మూడననీ, తనకు కొంత డబ్బు, స్వీంతంగా వేరే వ్యాపారం చేసి కుంటాననీ అన్నాడు. చేసిది లేక శ్రీనివాసుడు అతడికి కొంత డబ్బుచ్చాడు. గౌరవము డబ్బు తీసుకుని ఇంట్లోంచి వెళ్ళి పోయాడు. ఐతే, అతడే వ్యాపారం చేసినా నష్టాల పుడ నష్టాలొచ్చి, ఏడాదిలోనే తండ్రి ఇచ్చిన డబ్బంతా అల్లు పోల్చింది.

గౌరవము ఇంటికి తిరిగివచ్చి తండ్రితో, తన వ్యాపారంలో పై ర్తిగా నష్టపొయానని చెప్పి, "అన్నయ్య వ్యాపారంలో రాణిస్తా అది వాడిగొప్పతనం కాదు. నేను రాణించకపోతే అది నా తప్పి కాదు. అంతా పై జావుందిరులోని రత్నమాల పుహీవు. నాకారత్నమాల ఇల్లు, బాగు పడేదాకా దగ్గర మూపుకుని తిరిగి ఇచ్చేస్తాను," అన్నాడు.

"రత్నమాలను పై జావుందిరుం నుంచి తీసి అరిష్టింపుట్టు కుంటుంది. ఆ మాలను గురించి బైరాగి చెప్పిందేమిటో, ఆ తర్వాత మా ద్వారా విని కూడా, నువ్వీకా ఆ మాల కావాలనడం, నీది వక్రబుద్ధి అని చెప్పుకోవడమే!" అన్నాడు శ్రీనివాసుడు.

తండ్రి మాటలు గౌరవముకి కోపం తెప్పించినై. ఆ రాత్రి అంతా నిద్రపొయాక అతడు ఇంట్లోంచి కొంత డబ్బు, రత్నమాల తీసి కుని, డూరొదిలి తెల్లవారే సరికి పురొక ఊరు చేరాడు. ఆ ఊరు చాలాపేదది. పుట్టు ముసలదారు ఊళ్ళకు కూడలిస్థిలం.

అలాంటి ఊరు వస్త్రవ్యాపారానికి అనుమా మూ మూపుందని భావించిన గౌరవము, అక్కడ ఒక ఇల్లు అద్దెకు తీసుకుని, దాపుల మున్న పట్టణానికి పోల్చి, భారీగా వస్త్రాలు కొనుగోలు చేశాడు. తిరుగు ప్రయాణంలో వాటిని ఒక ఒంటెద్దు బండిలో వేసి కుని ముందా, హితాత్మకంగా ఉరువులూ పురుమీలతో జడివాన ప్రారంభమైంది.

ఆ తర్వాత కొద్దిసేపటికి పురుగురు దొంగలు బండిని అటకాల్చింది బండివాడికి, గౌరవముడికి కత్తులు చూపీ బెదిరించి, బండిని పురొ పురంగం పట్టించారు. గౌరవము తన పురు ప్లానికి చింతిస్తూ ఊరు చేరి, తన ఇంటిని సీపు పించేసిరికి, అది పీపు గు పాటు కు గురై భగభగ పుండిపోతున్నది.

ఈ జరిగినరెండు దుర్ఘటనలతో గౌరవముడికి తన దగ్గరున్న రత్నమాల విషినాగు కంటే

భయంకరంగా తోచింది. అతడు దాన్ని వదిలింపు కోవడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తోండగా, బ్యాగి, కాలిబూడిదే పోతున్న ఇంటి ముందు కనిపించి, “ఓ పావె, నీవు ప్రివర్తనే నీకు శాపమైంది! ఈ రోజు నుంచి ఊళ్ళ తిరుగుతూ బిచ్చవైత్తుకుని పోట్లపొసి కో. నిన్ను నిస్వార్థంగా, నువ్వు మోర్తిగా పేళ్ళిచ్చేసి కుంటా నన్ను అవూర్చు కొని, నీకా రత్నవూల నుంచి విప్పు క్రిలభిస్తుంది,” అని చెప్పాడు.

అప్పట్నుంచీ గౌరవతూ భాటన చేస్తూ ఊళ్ళ తిరగసాగాడు. ఎవరైనా అమ్మాయి కనిపిస్తే తన కథ చెప్పుకుని, తనను పేళ్ళాడితే రత్నవూల ఇస్తాడనేవాడు. రత్నవూల కోసం ఆశ పడి, ఇద్దరు ముగ్గురు, బిచ్చగాడైనా అతణ్ణి పేళ్ళాడతావు న్నారే. కానీ వాళ్ళకిచ్చినపుడే “ఇవే రత్నవూల, గౌరవతీదగ్గరకు వచ్చేసింది.

అలా కొన్నాళ్ళకు గౌరవతూ వూర్కామితం అనే ఊరు చేరుకున్నాడు. అక్కడ దేవయ్య అనే అతడున్నాడు. తల్లిదండ్రులు చిన్నప్పటి పాగా, కాయ కట్టించి జీవిస్తూ, చెల్లెలు శివానిని పెంచి పెద్ద చేశాడు. ఆ అన్నాచెల్లెళ్ళకు ఒకరంటే ఒకరికి ప్రాణం.

దేవయ్య ఆ ఊళ్ళో మూడే దేవకి అనే అందమైన అమ్మాయి నిగ్రువించాడు. నాలుగిళ్ళల్లోపిన్నులు చేస్తూ జీవిస్తూనే దేవకికి నా అన్నవాళ్ళ లేరు. డబ్బున్నవాణ్ణి చేసి కునిసి భంగం జీవించాలని ఆమె ఆశ. అది తెలిసిన దేవయ్య, ఆమెకు తన ప్రేమ గురించి చెప్పడానికి సింకోచించాడు. అన్న పునసేరిగిన శివాని, దేవకిని కలుపుకుని, “నా అన్న నిగ్రువించిన నిన్ను, నేను వదినగా భావిస్తూన్నాను. అన్న నాకు దేవతాత్మే వదినదేవత. నా అన్నను పేళ్ళిచ్చేసి కో,” అని అడిగింది.

“దేవతలు రత్నవూల ధరిస్తారు. నాకో రత్నవూల తెచ్చివ్వ. నీ అన్నను పేళ్ళిచ్చేసి కుంటాను,” అన్నది దేవకి వెంటనే.

“రత్నవూల కోసం ఏమైనా చేయగలను కానీ, అది డబ్బుకుతప్పి దొరకదే!” అన్నది శివాని బాధగా.

సిరిగ్గా అప్పిడే భంకోసం ఆ ఇంటి వుండు కొచ్చిన గౌరవతూ వూటలు విన్నాడు. అతడు శివానిని గుచ్చి గుచ్చి పూస్తూ, “డబ్బు డక్కుండా నీకు రత్నవూల ఇస్తాను. పురి నన్ను పేళ్ళిచ్చేసి కుంటావా?” అంటూ సింఛిలోవూనూ వూలను బెట్టుకు తీశాడు.

రత్నవూలను పూస్తూనే శివాని కళ్ళు మెరిశాయి. ఆమె మారాలోచనలేకుండా

గౌరవము పేళ్ళి చేసి కోవడానికి ఇష్టిపడింది. గౌరవము రత్నవూలను శివాని చేతిలో పడితే, అది అక్కడ స్థిరంగా ముడిపాల్చింది. శివాని దానిని దేవకి మెడలో వేసింది.

గౌరవము పిరవూ నుదుగా, “అహ! నాకు బ్రాగి శాపిం నుంచి ఎప్పు క్రికలిగింది. ఆవు న చెప్పినట్లు నన్ను ను నస్సొర్తిగా పేళ్ళాడే అప్పులు వి దొరికామా” అన్నాడు .

ఆ సమయంలో చెల్లెలు శివాని కోసం అటు గా వచ్చిన దేవయ్య, గౌరవము తన దుత్తు కు స్విభావం వల్ల బ్రాగి శాపానికి గురై బాధలు పిడ్డాడే తప్పి, నుంచి కుటుంబానికి చెందినవాడని అతడి ద్వారా వివరంగా సింగతి తెలుసు కుని చాలా సింతోషించాడు . ఆ తర్వాత గౌరవముకి, శివానీతోనూ ; దేవయ్యకు, దేవకితోనూ పేళ్ళిళ్ళు జరిగాయి .

బేతాల్లు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, బైరాగి తన ఇచ్చిన రత్నవూలవల్ల, శ్రీనివాసు డి కుటుంబానికి వేలు జర్రు గుత్తుందని చెప్పాడు . కానీ, దానికి విరుద్ధంగా గౌరవము తన దుందుడుకుతనం కొద్దీ శాపగ్రస్తుడై బిచ్చగాడు గా ఊళ్ళు పిట్టిపాల్చాడు . ఇది

శ్రీనివాసు డి కుటుంబానికి వేలు జర్రగడం కాదు గదా? ఆ రత్నవూలవల్ల గౌరవముకి వూత్రం జరిగిన వేలేపాటి? ఆ వూలవల్ల నిజంగా వేలు పొందినవాడు దేవయ్యగదా? ఈ సిందేహాలకు సివూధానం తెలిసీ కూడా చెప్పక పాల్చావో, నీ తల పిగిలి పాల్చింది,” అన్నాడు .

దానికి వికల్పార్థుడు , “బ్రాగి, గౌరవము కిచ్చిన శాపంలోని ఎంతా, ఎత్తురవేలు వుందే, దానివల్ల గౌరవముకేకాక, ఇతరులకు కూడా వేలు జరిగింది. గౌరవము నానా కష్టాలకు గురైన తర్వాత, శ్రీనివాసు డి కుటుంబం ఆశించినట్లు సరైన మార్గంలోకి వచ్చాడు. అతడు , శివానీకి భర్త అవడం ఆవు కు జరిగిన వేలు . దేవయ్యకు తన అమ్మ అమ్మాయి లభించింది. ఇంపు వల్ల, బ్రాగి శాపం అంద రికివేలు చేసిందనడంలో సిందేహి లేదు ,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాల్లు శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[ఆధారం : “మమంధర” రచన]

భారత దర్శిని

పాదుకల ఊరేగింపు

యేటా జూన్-జూలై మధ్య మహారాష్ట్రలో సుప్రసిద్ధమైన రెండు 'పల్లకీయాత్ర'లు జరుగుతాయి. సాధారణంగా ఈ పల్లకీల వెంట బద్ధులనుంచి పిడిలల వుండి భక్తులు, రెండు దిశల నుంచి పై తోన చేరుకుని గవ్వం కేసి పియ్య నపు మతార్లు. ఈ పల్లకీలలో నాలుగు గురువుల వందల సంవత్సరాలకు పైర్వం జీవించిన భక్త కవయిత్రుల కారాం, జ్ఞానేశ్వర్ల కొయ్య పాదుకలను ఉంచి మోసుకు వెళతారు. పూణే, పంధర్పూర్ల మధ్య దాదాపు 28

రోజుల పాటు జరిగే ఈ యాత్రలో భక్తులు

200 కి.మీ. దూరం పాదరాలు

లేకుండా నడుస్తారు. ఆ సమయంలో వారు కనబరచే భక్తి

శ్రద్ధలు, క్రమశిల

అబ్బురపిల్చుస్తాయి.

గత జూన్ నెల

30వ తేదీ దేవ్రి,

ఆలందీ సీంహి

ద్వారాల గుండా దాదాపూ

6,00,000 నుంచి

భక్తులు పై తో నగరాన్ని

చేరుకున్నారు. దేవ్రి నుంచి త్రుకారాం పాదుకలనూ, ఆలందీ నుంచి జ్ఞానేశ్వర్ పాదుకలనూ తీసి కుచ్చారు. పుర నాథు వాళ్ళందరూ విఠలనాథుడనే విష్ణు ముఖాలయపు పున్న పంధర్ పై రకు బయలుదేరారు. 29వ తేదీ అక్కడికి చేరుకున్నారు. ఉత్సవ స్ఫూర్తితో ఆనందోత్సాహాలతో సాగే ఈ ఊరేగింపిలో పాల్గొనే భక్తులకు ఏమాత్రం అలసిట కలగడం లేదు!

చందమామ కబుర్లు

పంచకట్టులో స్పైడర్ మ్యాన్

పిల్లల అభిమాన కావిత్రీ పాత్ర స్పైడర్ మ్యాన్ ఇప్పిస్తు భారతీయ పిత్రీకలలో పంచకట్టులో సాత్కరించును న్నాడు . ఈ నూ తన భారతీయ అవతారంలో స్పైడర్ మ్యాన్ పు వివిత్ర ప్రిభాకర్. పు బహు వీధు లలో వివిత్ర ప్రిభాకర్, గు బడాల అటకట్టించడం తొలి భాగంలో చూపబడుతుంది. ఒక యోగి నుంచి అతీత శక్తులను వివిత్ర ప్రిభాకర్ వరంగా పొందు తాడు . సాలెపితు గు లా దారం అల్లె తన అద్భుత శక్తిని వివిత్ర ప్రిభాకర్ దుష్టిశక్తులను త్త దుష్టు ట్టించడానికి ఉపయోగించుకునేలా యోగి ఆశీర్వాదిస్తాడు. వివిత్ర ప్రిభాకర్ పాత్రలో పీ రా పార్గర్ను, ప్రిభాకర్ బుహీతు రాలు పీ రా జ్యేష్ఠ పాత్రలో పే రీ జేసను, అంకుల భీవు పాత్రలో అంకుల బెసను పాత్రకులు సు లభంగా పొల్చుకోకలు గు తారు . భారతీయ స్పైడర్ మ్యాన్ రచయిత జీవ కె. కాంగ్.

టి షర్ట్స్ మీద 'తిరుక్కురళ' ద్విపదలు

కోయిలబత్తూరు సమీపంలోని తిరుప్పురు-బనియన్లు, సాక్స్, గోష్, టి షర్ట్స్ మొదలైన అల్లిక దు స్త్రీలకు చాలా ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఇక్కడ తయారయ్యే దు స్త్రీలకు విదేశాల్లో వుంచి గిరాకీ ఉంది. ఇటీవల ఒక కంపెనీ టి-షర్ట్స్ శాంపిల్స్ ఇటలీ కి పంపింది. వాటి పీ ద తమిళంలో 'తిరుక్కురళ' ద్విపదలను పు ద్రించి పంపింది. వాటిని చూసే కొను గోలు దార్లు ఆశ్చర్యపోయారు . ఆ ద్విపదలు 2000 సం.లకు ప్రి ర్వం రచింపబడినవని, వాటి అద్దాలను విదవు రిచి చెప్పిడంతో పు రింత పు ర్థు లయ్యారు . కంపెనీ తమ టి షర్ట్లకు 'టివు స్పీరిట్' అనే 'బ్రాండ్ నేవు' పేట్టింది. తిరుక్కురళను తమిళంలో పు ద్రించడంతో పాటు దాని ఇంగ్లీషు అను వాదాన్ని కూడా పు ద్రించ వుని ఇటలీ కొను గోలు దార్లు కోరారు . ఆ కంపెనీ ఇప్పిటే భారతీయార్, భారతి దాసిన కవితలను టి షర్ట్స్ పీ ద పు ద్రించడానికి ఆలోచిస్తోంది. ఇది విజయ వంతమైతే పు న ఆద్యాత్మిక గు రు ము చిత్రాలు , వారి సూ క్తులు , యోగాసనాల భంగిమలు మొదలైన వాటిని కూడా పు ద్రించవచ్చు!

హిమాచల ప్రదేశ్ జానపద కథ

వసంతం ఎప్పుడు వస్తుంది?

లోహోలను స్వీతి నదితో కలిసే కుంజాంలా కనుపు సిమ్లి పింట్లోని లోయలో చంద్రతల అనే తటాకం ఉండేది. శీతాకాలంలో తటాక జలాల పేజ్వాగం గడ్డకట్టుకుపోయేది. వేసివి కాలంలో దట్టమైన పచ్చటి గడ్డితో కొండ చరియలు ఎంతో అందంగా కనిపించేవి. పుంపు కిరీటాలతో కొండ శిఖరాల ప్రితిబింబాలు తటాకజలాలలో వున్నారని భావించేవారు.

రిండేవి. విరిసిర ప్రాంతాలలోని గ్రామాల నుండి గొర్రెల కాపరులు తమగొర్రెల మండలంతో అక్కడికి చేరేవారు. గొర్రెలకు కావలసినంత పచ్చగడ్డి లభించదు వల్ల, శీతాకాలం సంతకాలు మొదలయ్యేంత వరకు అక్కడే వుండిపోతారు.

చంద్రతల తటాక సిమ్లి పింట్లో ఉన్న హోస్సే గ్రామంలో నీమా అనే యువకుడు అన్న, వదినలతో కలిసి నివసిస్తుండేవాడు. వదిన డోల్నా గర్భాశ్రిత. శీతాకాలంలో నీమా ఇంటి దగ్గర ఉండేప్పుడు - కట్టెలు చీల్చడం, నీళ్ళు తేవడం లాంటి ఇంటి పనులన్నిటినీ అతనికి పోషాల్సి ఉండేది వదిన డోల్నా. పొద్దున్నానం తిరుస్తూ ఉండేది. “ఒక పని చేసే, చేయక పుండే అలా కూర్చుంటావేమిటి? తొందరగా పేళ్ళు చేసి కుని పేళ్ళాన్ని తెచ్చుకో. నీ పని లూ, నా పని లూ అన్నీ నీ పేళ్ళాని చేసి పేరు తుంది. అప్పుడు హోయిగా కూర్చుని కావలసినంత విశ్రాంతి తీసికోవచ్చు,” అని సాధిస్తూ ఉండేది.

ఎప్పుడెప్పుడు వేసవి వస్తుందా, ఎప్పుడెప్పుడు గొర్రెలను తోలు కుని కొండచరియలకు వెళదామా అని నీమా ఎల్లప్పుడూ ఎదురుచూస్తుండేవాడు. వేసవికాలం ఆరుభం కాగానే, వదిన ఇచ్చే ఆహార పదార్థాలను తీసి కుని, గొర్రెలను తోలుకుని కొండల మీదికి వెళ్ళేవాడు. కాళ్ళ కింద పచ్చిక తగలగానే గొర్రెలు సంతోషంతో ఎగిరేవి. నీమా గొర్రెలను మేయడానికి వదిలి, దామిల నున్న గ్రామం వైపు చేసి,

తెచ్చుకున్న ఆహారపదార్థాలను ఒక పూలలో పేట్టి, గొర్రెల రక్షణకు వృత్తాకారంలో తడికల దడి నిర్మించేవాడు. అవన్నీ పై రైత్యాక గ్రహం వుండు ఎందుటాకులు పరుచుకుని వెల్లకిలా పిచ్చుకుని వున్న శ్రీలాకొండ శిఖరు వీడి వేపుల వున్న పూల కాలం గడిచిపోయింది.

సాయంత్రం కానికెళ్ళి, గొర్రెలను మళ్ళించి తడికల దడిలోకి తోలేవాడు. తరవాత ఆకలికి ఇంత తిని, ప్రజలు కథలు కథలుగా చెప్పుకునే చంద్రతల జలదేవతను గురించి కలలు కంటూ నిద్రపోయే వాడు.

అది ఒక పిన్నమని రాత్రి. నీవూ తటాకం సినిమాలో చలించు పుండు కూర్చుని ఉన్నాడు. చంద్రతల నిర్మల జలాలలో నిండు చంద్రుడి బింబం అందంగా ప్రతిఫలించింది. ఉన్నట్టుండి ఒక స్త్రీ కంఠస్వరం వినిపించింది. మొదట నీవూ తన భ్రమ అనుకున్నాడు గాని, కంఠస్వరం వినిపించిన దిశ కేసి చూస్తే తెల్లటి పువ్వులతో ఒక అందమైన యువతి తటాకం ఒడ్డుకు దగ్గరగా నిలబడి ఉంది.

ఆమె నీమూకు మెల్లగా నడిచి వచ్చి, “నీ చంద్రతల జలదేవతను. నిన్ను చాలా రోజులుగా చూస్తున్నాను. నీతో పాటు చేయాలనుకుంటున్నాను. నువ్వూ చాలా అందంగా ఉన్నావూ నీ పేరేమిటి?” అని అడిగింది మృదువైన కంఠస్వరంతో.

“నామని నీవూ. హాస్య గ్రామం వుంది. వేసివోల పచ్చిక లభిస్తుంది గనక, గొర్రెలు తోలుకుని వస్తాను. ఎవరూ చూడనప్పటికీ, చంద్రతల జలదేవత గురించి పలువురు చెప్పుకోవడం చాలా విన్నాను,” అన్నాడు నీవూ సంతోషంగా నవ్వుతూ.

“నీవూ, నువ్వూ ఇక్కడికి వచ్చినప్పటికీ

నాకు వసంత కాలం. వెళ్ళినప్పుడు శీతాకాలం. నువ్వూ నిద్ర పొతూ ఉండడం చూస్తే నా కెంతో ఆనందం కలుగుతుంది. నీ రాత్రి సినిమాలో మాత్రమే తటాకం నుంచి వెలుపలికి రాగలను. ఈ రాత్రే నువ్వూ లుకుని ఉండడం చూడడం తటాకం వినిపించింది. అందు వల్లే తెగువతో నీ దగ్గరికి వచ్చాను. నువ్వూ నాతో రాగలవా?” అని అడిగింది జలదేవత ఎంతో ఆహ్లాదంగా.

నీవూ ఒక్కసారి అవాక్కయి పోయాడు. ఆ తరవాత తెరుకుని, జలదేవత చేర్చి పట్టుకుని తటాకం కేసి అడుగులు వేశాడు. ఇద్దరూ తటాకంలో అడుగులు పెట్టారు. దేవత చేర్చి పట్టుకోవడం వల్ల నీవూ కూడా దేవతలాగే నీళ్ళ మీద నడవసాగాడు! తటాకం వుద్యానికి చేరు

కోగానే, దేవత ఒక పుంత్రిదండాన్ని తీసి పేక్కి, కిందికి ఊపింది. అంతే! అక్కడ నీళ్లు రెండుగా విడిపోవడంతో, మెట్లు కనిపించాయి. ఇద్దరూ మెట్లగుండా కిందికి దిగివెళ్ళి ఒక అందమైన భవనాన్ని చేరుకున్నారు.

భవనం గోడకు పొదగబడిన పుణ్యాల, పూజీకాలు, రత్నాలు, రాత్రుల్లో సత్రాలు మెరిసినట్టు మెరుస్తున్నాయి. భవనం నేల బంగారంతో తాపిడం చేసినట్టు నిగనిగలాడుతున్నది. భవనంలో తిరుగుతూ వున్న వందలాది దేవతారూ పాలు వారిని గౌరవ పుర్యాదలతో భవనంలోపలికి తీసుకువెళ్ళాయి.

తనను అక్కడికి తీసుకు వెళ్ళిన దేవత, వారికి రాణి అయ్యి ముట్టుండని నీహ గ్రహం

చాడు. పుగిలిన దేవతలు తెచ్చి ఇచ్చిన పిట్ట వస్త్రాలను నీహ ధరించాడు. వాళ్ళు అతని పుస్తల పీద పుగంధ పరిపుణాలను చిలకించారు. ఆ తరువాత వాళ్ళు, పుపు రఫిలాలనూ, బంగారు పాత్రలలో పానీయాన్ని తెచ్చి నీహ పుంధుంచారు. సీతాకోకచిలుకరెక్కలతో తయారు చేసిన విసినకర్రను అందించారు. దేవత దాంతో మెల్లగా విసురుతూండగా నీహ నిద్రపోయాడు.

తెల్లవారు తూండగా అతనికి పులకు వచ్చింది. దేవత నీహను తీసుకు వచ్చి చంద్రతల కొలను గట్టున వదిలి, రాత్రికి పుళ్ళి వస్త్రాన్ని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

తడికలదడి నుంచి గొర్రెలను వదలడానికి నీహ హిడామణిగా వెళ్ళాడు.

ఆ రోజంతా నీహ చంద్రతల దేవతను తలుపుకుంటూ సంతోషంగా గడిపాడు.

చెప్పిన ప్రకారం ఆ రాత్రి దేవత పుళ్ళి వచ్చింది. నీహను తన భవనానికి తీసుకు వెళ్ళి, పురు నాడు తెల్లవారే సరికి పేక్కి తెచ్చి వదిలింది. ఇలాగే కొన్నాళ్ళు గడిచాయి.

అంతలో వేసివి పుగిసి, శిథిలాలు ఆరంభ పుయ్యింది. చలిగాలులు వీచసాగాయి. నేలపై పుంపు కనిపించింది. సాయంకాలానికి తటాకు పేర్జాగు గడ్డకట్టుడు ఆరంభపుయ్యింది. అనాటి సాయంకాలం దేవత రాగానే, నీహ - పుల్కీలా కొండచరియలో పెచ్చగడ్డి అయి పావడంతో, తాను గొర్రెలను లోయకు తోలుకు పావాలని చెప్పాడు. అవి ఉంటే తప్ప తాము బతకలేవుని తెలియ జేశాడు.

అపూట వినగానే దేవత విచారపడింది. ఆ

తరవాత, “నీవూ, వసంత రుతు మతో విషువుల ప్రియదం ఆరంభించి, కొండ చరియలలో గడ్డి పిచ్చగా వూరడం ప్రారంభం కాగానే తప్ప కుండా వస్తానని నువ్వూ వూట ఇవ్వాలి. ఈ శితాకాలం వు గుంత వరకు నేను నీ కొసం కావు కుని ఉంటావు. అయితే, ఒక్క విషయం గుర్తించుకో. నువ్వంకలు పుకున్న సింగతి వేరే వ్వరికి చెప్పకూడదు నీవూ. చెప్పనని వూట ఇవ్వు,” అన్నది.

నీవూ అలాగే అనివూట ఇచ్చావు. జలదేవత తటాకం వుద్ధకు వెళ్ళి, వుంత్రదండాన్ని ఊపి, కిందికి వెళ్ళేంతవరకు, ఆమెనే కళార్పకుండా చూశావు. ఆ తరవాత పెద్దగా నిట్టూర్చి, గొర్రెలవు విడిపించడానికి బయలుదేరాడు. గొర్రెలు దడిసుంచి వెలుపలికిరాగానే, వుంపు గాలుల నుంచి తప్పించుకోవడానికి వేగంగా గ్రావుంకేసి ఉరుకులతో పిరుగులతో నడవ సాగాయి.

ఇంటికి తిరిగివచ్చిన వురిది ప్రివర్తనలో ప్రస్ఫుటమైన మార్పు రావడం చూసి వదినె డోల్లా ఆశ్చర్యపోయింది. ఒకటికి రెండుసార్లు పీల్చి తప్పి పిలికేవావు కావు. ఎప్పుడూ పిరధ్యానంగా ఉండేవాడు. చెప్పిన పనిని నెమ్మదిగా చేసేవాడు. అంపు వల్ల ఎక్కువపివులు చెప్పుడం తగ్గించు కున్నది డోల్లా. శితాకాలం ఇంకా ఉన్నప్పటికీ నీవూ రోజూ తెల్లవారక వుండేవెళ్ళి తూర్పుదిక్కు కేసి తడేకంగా వూన్ల నిలబడే వాడు. కొండ శిఖరాలపై సూర్యుడు ఆలస్యంగా ఉదయించేవాడు; చెల్లు ఆకులు రాలిపోయి మోడువారి ఉండేవి. విషువుల ప్రియలేవు. గడ్డికి ఇంకా పిచ్చదనం తిరగలేదు.

ఒకనాడు నీవూ కొండలకేసి బయలుదేరడానికి సిద్ధమై, అహార పదార్థాల కొసం

వదినె వద్దకు వచ్చావు. “నీవూ, ఇంకా మేసివి రాలేదు. మంచు కురుస్తోంది. గొర్రెలు చని పోతాయి. ఎంత కాదన్నా, వుంపు కరగడానికి ఇంకా రెండు వారాలు పడుతుంది,” అన్నది వదినె ఆశ్చర్యంగా.

నీవూ బదులేచ్చి పిలక్కుండా వక్షనంగా ఊరు కున్నావు. “నీవూ, వచ్చి ఆ కట్టెలు చీల్చి ఇవ్వు,” అన్నది డోల్లా.

అయితే, నీవూ అక్కణ్ణించి కదలలేదు. ఇంకా ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తానని ఉన్నావు. వదినెకు కొపించి వచ్చింది. “నీవూ, నువ్వేవు నుకుంటున్నావో చెబుతున్నా అలా నిలబడ్డావే వుంటే? నువ్వేవు నా స్వీతి దేమిటి? నేను నీకు బంగారు పాత్రలో వేడి వేడి పోసియం అందివ్వాలనుకుంటున్నావా ఏం?” అన్నది.

నీవూ అంతవరకు వదినె వూటకు ఎదురు పిలికిందిలేదు. అయితే, అరోజు కొపించి వచ్చింది.

“అమృత, నువ్వు ఇచ్చేదీ ఒక పానీయ వే నా? కుడితి నీళ్ళలా ఉంటుంది. గొడ్డు కూడా పుట్టు కోడు!” అన్నాడు అగ్రహంతో.

“అంటే, నా చేతి తిండి నీకు సచ్చదు లేదన్న వూట! నువ్వేదో చంద్రతల జలదేవత బంగారు పాత్రలో అందించే పానీయాలు తాగిన వాడిలా వూట్లాడు పున్నావా?” అన్నది వదిన హేళనగా.

“అమృత, పొయిన వేసివి కాలపుంతా అదే జరిగింది! ప్రతి రాత్రి ఆమె వచ్చి నన్ను వెంట బెట్టుకుని వెళ్ళి, రుచికరమైన పానీయాలందించి, తెల్లవారేప్పుడు పేళ్ళి తెచ్చి వదిలేది తెలుసా?” అంటూ, ఆసింగతి ఎవరికీ చెప్పవద్దని జలదేవత చేసిన హేచ్చరిక గుర్తు రావడంతో నీవూ నాలు కృత్యం కున్నాడు.

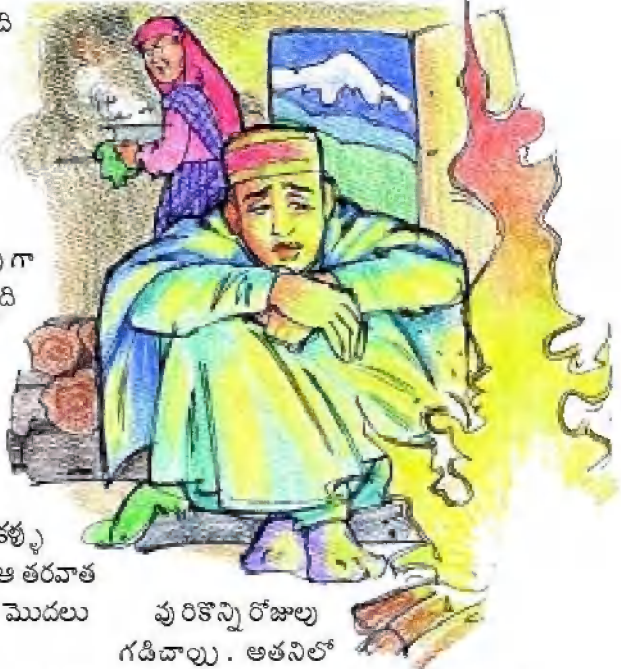
“అదన్న వూట సింగతి! పురి, ఇప్పుడు కూడా అదేవత వెంటే హాయిగా తిరిగి వెళ్ళలేక పోయావా?” అన్నది డోల్లూ. ఆ తరవాత ఎందు కలాదుర్త పుగా అన్నానా అని ఆమె అనుకున్నది. అయినా, అదంతా పట్టించుకోకుండా నీవూ ఇంటి నుంచి బయలుదేరాడు. దామిశునన్న ఒక ఆశ్రమానికి వెళ్ళి, మేసివి త్వరగా రావాలని కళ్ళు మూసి కుని భక్తితో ప్రార్థన చేశాడు. ఆ తరవాత ఇంటికి తిరిగివచ్చి కట్టలు చీల్చడం మొదలుపెట్టాడు.

ఆ శబ్దం విని ఇంటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చిన డోల్లూ అతన్ని చూసి నవ్వుకున్నది.

రోజూ తెల్లవారక పుండే నీవూ నిద్రలేచి, ఇంటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చేవాడు. కొండ చరియల్లో పిచ్చగడ్డి కోసం చూసేవాడు. వదిన చెప్పిన పిత్తులు వెంటనే ప్లిర్తిచేసి ఆశ్రమానికి

వెళ్ళి, “వేసివి ఎప్పుడు వస్తుందో చెప్పదేవా?” అంటూ గట్టిగా గొంతెత్తి ప్రార్థించేవాడు.

ఆఖరికి వేసవి రానే వచ్చింది. నీమ గొర్రెలను తోలుకుని పుల్కిలా కొండకేసి బయలుదేరాడు. గుహను శుభ్రపరిచాడు. గొర్రెల కోసం తడితెలదడినిర్మించాడు. రాత్రంతా తటాకు గట్టిన దేవత కోసం ఎదుర్తు చూస్తూ కూర్చున్నాడు. అయినా ఆమె రాలేదు. ఒకవారం అలాగే గడిచి పొయింది. తనప్పదేవతకు కోపం వచ్చిందా? అని తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

పురికొన్ని రోజులు గడిచాయి. అతనిలో ఓర్పు నశించింది. నిలకదను కోల్పోయాడు. “సరే, ఆమె రాలేదు. నేనే ఎందుకు అక్కడికి వెళ్ళకూడదు?” అనుకుంటూ తటాకంలోకి దిగి నడవసాగాడు. అతడు తటాకపు ధ్వంసేర్తు కోలేడు. ఆ తరవాత మరెక్కడా కనిపించకుండా పోయాడు.

చందమామ క్విజ్ - 2

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్నీ సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

ఈ క్విజ్ లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-

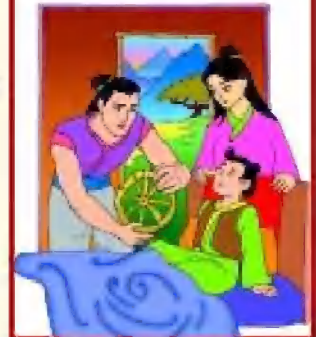
డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ సంచికలలోని కథలు, స్పీడుల నుంచే ఉంటాయి. చదివినవి జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమా

*సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ మంది ఉన్నట్లయితే బహుమతి మొత్తం (దా ద్వారా తీసిన ఐదుగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

ధానాలు వెంటనే స్ఫురిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరగేస్తే ఇట్టే తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

మీరు చేయవలసిందేమంటే : 1. సివూ ధానాలు రాయండి. 2. పూర్వ, వయస్సు (16 ఏళ్ళలోమీఉండాలి), వీనకోడెతో సహా పై రిచిర్చ నావూ రాయండి. 3. చందాదారు అయితే, ఆ సంబర్ రాయండి. 4. కవర్ పై చందమామ క్విజ్-2 అని రాసి, చందమామ పై రిచిర్చ నావూ రాసి మాకు పంపండి. 5. మార్చ్ నెలాఖరులోగా మీ ఎంట్రీ మాకు అందాలి. 6. మే నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. రావూ య్ బానికి సింస్కి త భాషిలో ఎన్ని పాతాంతరాలు ఉన్నాయి ?
2. దరిత్రీ దినోత్సవం, జలదినోత్సవం ఎప్పుడు జరు పితుంటు న్నావు ?
3. “పు నిషిని ఆపిదన్నుంచి గట్టెక్కించేది ధైర్యమే. ఎట్టి పిరిస్థితు ల్లోనూ ధైర్యాన్ని కోల్పోకుండా బుత్తు కుతూ గొప్పివాళ్ళుకండి,” అన్న గ్రు థా పిదేశం ప్రికారం నుత్తు పు కుని య్ మరాజుకు సిలహాదారు గా ఎదిగినయ్ వకుడిబురేవు టి? ఏ కథలో వస్తాత్తు ?
4. ప్రిపించాన్ని వెడిస్తిన్న కాలు ప్యానికి ఐదు పు ఖ్య మైనకారణాలు ఉన్నాయి. అవి ఏవి?
5. ‘లాయ్ హిరోబా’ అంటే ఏవు టో తెలు సా?
6. అధికారదర్శుతో బలపాన లన వేధించేవారు చివరికి భంగుడక అప్పిదని హేచ్చురించే గ్రీకు పై ర్వగాథ ఏది? కథానాయ్ కుడిబురేవు టి?
7. ఈ కింది చిత్రంలోని పూర్తి పాత్రలు ఏవి?

పాఠకులకు కథలపోటీ ఫలితాలు

భాషకు అర్థం (అక్టోబర్ '05)

“నా గాడిదకేమో నా భాష అర్థమయ్యేట్టులేదు,” అన్నాడు సు భాష.

“ఇంతకూ నువ్వేం భాషి వూట్లాడామ్మా?” అని అడిగాడు గౌతం. “వూ వూ లు గా వు నం వూట్లాడే భాష,” అన్నాడు సు భాష.

“వు ను వు ల్లా మనకే ఒక్కొక్కసారి ఒకరు చెప్పింది, మరొకరికి అర్థంకాదు. వు రి జంతు ముఠకు, అదీ గాడిదకు ఎలా అర్థవు మవుంది?” అన్నాడు గౌతం. “వురేం చేవు వుంటామ్మా?” అని అడిగాడు సు భాష. “నువ్వు ‘లే’ అంటూ చేతిని పేక్కి ఎత్తి స్వేగ చెయ్యాలి. ‘తివు,’ అన్నప్పుడు దాని ఎదురుగా దాణా పేట్టాలి. ‘వివు’ అన్నప్పుడు దాని తలపైచెయ్యి వేసి నువ్వు తో సివు రాలి. ‘పిని’లోకి వెళదాం, పద,’ అన్నప్పుడు దాని పీపుపై బరువువేయాలి. అప్పుడే దానికి నువ్వేం చెబుతున్నదీ అర్థవు మవుంది,” అని వివరించాడు గౌతం.

—ఎం. సు చరిత, 13, ఎఐ.బి.ఐ. కాలనీ, గాంధీనగర్, హైదరాబాద్

బతుకనేర్చిన పడవవాడు (నవంబర్ '05)

గుడికి వెళ్ళి దేవుదర్శనం చేసి కుని తిరిగి వచ్చిన వెతాంబరం భార్యాపిల్లలతో పాదామృతం విడువలోకి ఎక్కిబోయాడు. పడవవాడు అగవున్నట్టు చేత్తో స్వేగ చేసి, “వు సిషికి బదువు పొవు లిచ్చి పడవలోకి ఎక్కి కూర్చోండి, బాబూ,” అన్నాడు. “అదేవుటి? ఇంతకు వుండు వు సిషికి ఒక్క రూపాయే కదా తీసుకున్నామా వు రిప్పిడేవో,” అని వెతాంబరం వూట వు గించకవుండు, “అది నది ఆ వైపు నుంచి ఈ వైపుకు

దాటిందడానికి. ఈ వైపునుంచి ఆ వైపుకు వెళ్ళేందుకు మాత్రం ఐదు రూపాయలే!” అన్నాడు పడవవాడు సిష్టిగగా. చేసిది లేక వెతాంబరం పడవవాడికి పదిహేను రూపాయ లిచ్చి భార్యాపిల్లలతో పడవలోకి ఎక్కి కూర్చున్నాడు. పడవవాడు మొదట గుంభనగా ఎందుకు నవ్వాడో పితాంబరానికి ఇప్పిదర్థవుండు. “నేనూ పిల్లలు గలవాణ్ణి బాబూ, తవు వంటి వారిచ్చే కూలీదబ్బుల్లో బతుకు నావవు నడపాలి కదా,” అంటూ పడవవాడు పడవవు వుండు కు నడిచడానికి తెచ్చవు అంధుకున్నాడు.

—సీ. నాగప్రణీత, డాటరాఫ్ సీ. శ్రీనివాస, III క్రామ రోడ్,

రాంజీనగర్, నెల్లూరు - 524 002.

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

రామయ్య తెలివి (డిసెంబర్ '05)

సాంబయ్య దయ్యాన్ని వదిలింపు కునే ఉపాయం ఏమిటా అని రామయ్య ఒక రాత్రంతా తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. తెల్లవారాక ఇంటి వెలుపలికి వచ్చి చూస్తే, ఇటుకరాళ్ళు, గ్రులకరాళ్ళు ఇలా వాకిటి నుండూ రకరకాల రాళ్ళు పెడి ఉన్నాయి. వాటిని చూడగానే రామయ్యకు మెరుపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది. వెంటనే అతడు రాళ్ళన్నిటినీ ఏరి ఇంటి పుండర గుట్టగా పోశాడు. ఆ రాళ్ళు గివా సిర్మాణానికి పనికి రాగలవని చెప్పి సరసమైన ధరకు అమ్మడం ప్రారంభించాడు. రామయ్య పీద కొవంతో సాంబయ్యదయ్యం రాత్రుల్లో రాళ్ళవానను ఇంకా ఉధృతం చేసింది. అదంతా రామయ్యకు ఆదాయానికి దారివూపడంతో, సాంబయ్యదయ్యం కొన్నాళ్ళకు రాళ్ళు విసిరడం వూనేసింది. అయినా సాంబయ్యదయ్యం తనకు తెలియ కుండానే రామయ్యకు ఉపకారం చేసినందు వల్ల, దాని పాపాలు నశించి, దయ్యం రూపం నుంచి విప్పుక్తి లభించింది. రామయ్యకు దయ్యంవెడ విరగడయ్యింది.

ఎ.ఎ. ప్రతాప, సిన ఆఖ ఎ.వి. రంగారామ్ బి.వి & బి.ఎస్.
హ్యూస్టన్ సిటీ పిం, జంబ్రాబట్, ప్రకాశం జిల్లా (ఆం.ప్ర) 523 165

విదూషకుడి చమత్కారం! (జనవరి '06)

విదూషకుణ్ణి ఎలాగైనా పరిహసించి నవ్వాలనే అవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తూన్న రాజుకు, విదూషకుడు గుర్రంపై ఎదురు పడగానే, “ఏమిటి విదూషక రత్నవూ, నువ్వెక్కి వచ్చిన గుర్రం అంతలామూ, బలంగా ఉంది. నువ్వేస్తా గాలికి ఎగిరిపోయేలా బక్కగా, బలవానంగా ఉన్నావా?” అన్నాడు.

అందుకు విదూషకుడు వెంటనే, “నేనేమో తప్పు పోషణలో ఉన్నాను. గుర్రం నా పోషణలో ఉంది, పుహారాజా!” అన్నాడు వినయంగా.

తన విసిగ్గు తనకే తగిలినందుకు రాజు ఉలిక్కిపడ్డాడు. అయినా పురుషుడే తేరుకుని, హాస్యప్రియుడు గనక, పునసారా నమ్మకుని, “నువ్వు కూడా త్వరలోనే గుర్రంలా బలంగా తయారవు కావాలి,” అంటూ విదూషకుడికి ఒక పరహాల పూటను కానుకగా ఇచ్చాడు.

వి. పుంజురాణి, 1-9-327/1/ఎ, విద్యానగర్, హైదరాబాద్ - 500 044.

ఫలించిన దేశాటన

విశాల దేశాన్ని జయ దేవతనే రాజు పాలించే వాడు. విక్రపు థు అయిన కుమారుడు. విక్రపు థు యువరాజుగా పట్టాభిషిక్తుడవగానే, తండ్రితో, “రాచరికమిచాధ్యతలు న్యేకరించేవుండు, నేను దేశాటనచేయదలిచాను. దీవించి పింపించండి,” అన్నాడు.

జయ దేవత నవ్వి, “పూర్వ వేషంలో ప్రజలలో ఒకడిగా కలిసిపోయి, వారి కష్ట సిఖాలు తెలుసు కోవడం కోసం, దేశాటన చేయడం అనాదిగా వస్తూన్న ఆచారం. దేశాటన చేస్తున్నప్పుడు ప్రపంచం ఏర్పడవచ్చు. పూర్వ వేషమిదేశాటనకందే, యువరాజు హోదాలోనేదేశపుంతా తిరిగిరా,” అన్నాడు.

విక్రపు థు, యువరాజునని చెప్పుకోకుండా ప్రజల కష్టసిఖాలు తెలుసుకున్న అత్ర భవంతో, భవిష్యత్తులో తండ్రిలాగే తాను కూడా పుంచిరాజుననిపించు కుంటానని, అందు కు తగినసిపుయ్యం ఇడనని తండ్రిని ఒప్పించి దేశాటనకు బయలుదేరాడు.

విక్రపు డిత్తబాట పుంత్రికొత్తు కు వేక వర్షకూడా బయలుదేరాడు. ఇద్దరూ సామూన్యల్లావేషాలు ధరించి, గ్రామాల వుడచాలా దూరంగా మన్ను అనేక జనావాసాల్లో, ఒకనెల రోజుల పాటు పిర్యటించారు. వాళ్ళు ఎక్కడికి వెళ్ళినా, వాళ్ళు అడక్కుండానే వాళ్ళ అవసరాలు సిపు కూర్చు తున్నారు. తన తండ్రి పాలన అద్భుతంగా మన్ను కారణం వల్లనే ప్రజలు ప్రయోజనకుల పట్ల ఇంత ఆదరాభిమానాలు చూపిస్తున్నారని, యువరాజు విక్రపు థు సంతోషించాడు.

పురొకనెల రోజులు గడిచాక విక్రముడూ, వివేకవర్మ రాజధానికి తిరుగు ప్రయాణమై, సాయంకాలానికి ఒక అడవి ప్రాంతానికి చేరుకున్నారు.

విక్రపు థు దగ్గర్లో మన్ను ఒక రాతి గుట్టపీఠి పొల్లు దూరంగా పూస్తూ, “ఇక్కడికి కన్ను చూపిస్తే రలో ఏదో కట్టడం కనిపిస్తున్నది. బహిశా అది పాడు పడిన ఇల్లుగాని లేదా

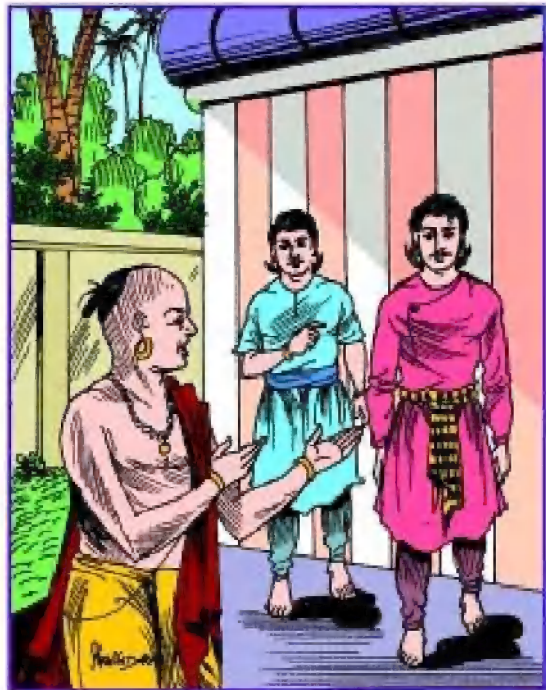
ఏదైనా పాతకాలపు దేవాలయమైనా కావచ్చు. ఈ రాత్రికి అక్కడ ఆగిపోదాం,” అన్నాడు .

ఇద్దరూ కలిసి ఆ ప్రాంతానికి చేరుకున్నారు . నిజంగానే అది ఒక చిన్న దేవాలయం . ఆలయ ప్రవేశద్వారం తలుపులు పూసేమన్నాయి . ద్వారానికి రువైపులా రెండు అరుగులు ఉన్నాయి . వాళ్ళు గ్రాలన పై తకు వదిలేసి, చెరోక అరుగు పై ద కూర్చున్నంతలో, ఒక ఒంటెద్దు బండి వచ్చి ఆలయం వుండు ఆగింది. అందు లోంచి ఆలయ పై జారి పేద్ద పిళ్ళంతో దిగాడు .

పై జారి ఆలయం లోపలికి వెళ్ళి, పుంత్తాల చదివి అమ్మవారికి నైవేద్యం పెట్టి, బయటకు వచ్చి వాళ్ళిద్దరి వివరాలూ అడిగాడు . వాళ్ళు తావు బాటసారులమని చెప్పగానే, పూజారి వాళ్ళకేసీ పిరీగా పూసే చిన్నగా నవ్వాడు .

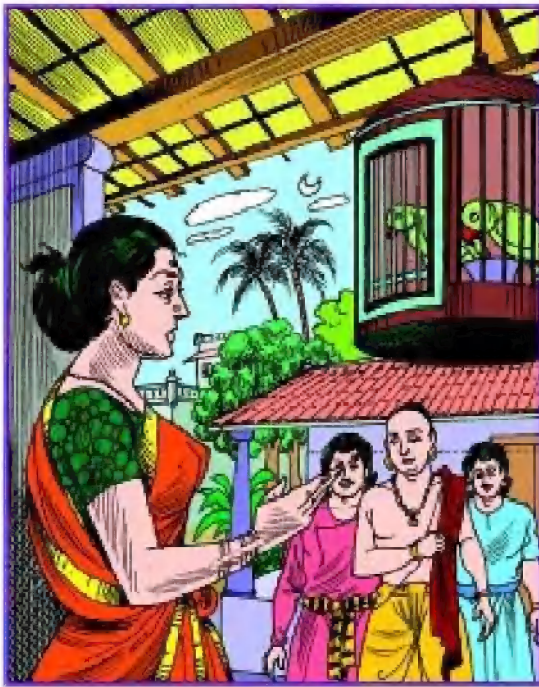
తర్వాత పై జారి వాళ్ళతో, “ఈ ఆలయం లోని అవ్వవారిబురు చందన. ఈ చిట్టడవి ప్రాంతంలో చందనవల ఎక్కువ. ఈ చిట్టడవి పేర్కొనబడుతున్న మఠవారివేసిర్వహిస్తున్నాయి . ఇక్కడి నుంచి నడుచు అరుగులలో పూ గ్రామం చేరుకోవచ్చు. ఈ రాత్రికి పూ ఇంట్లో మూడండి. పూ రాజగ్రువు మూర తప్పుడు, ఈ దేవాలయానికి ధర్మకర్త నేను రాజగ్రువు మఠీనతండ్రి కొడుకును . రాజనీతి శాస్త్రాన్ని చదువుతున్నాను . నాకు రాజాదరణ లభించే వరకు వేచిమాడవు ని, రాజగ్రువు మాకే పై జారి పిదవి ఇచ్చాడు,” అన్నాడు .

పై జారి కోరగా విక్రమపు, వివేకవర్మ అతడి వెంట గర్భగుడిలోకి వెళ్ళారు. రక్త చందనం కలపిలో పులవబడ్డ చందనపూత

అవ్వవారి విగ్రహం ప్రసిద్ధంగా మూడి. యువరాజు, పుంత్రికుమారుడు భక్తిగా నవ్వు సిరిస్తూ కళ్ళు పూసి కున్నారు . “చందన పూత భావి పువారాజును, పుంత్రిని ఆశీర్వదిస్తాంది!” అన్న పై జారి పూటలు విని కళ్ళు తెరిచి ఆశ్చర్యంగా, “ఏమిటి పూట్లాడుతున్నారు?” అని పై జారి కేసిగా పూశారు .

పై జారి తోణకుండా, “ప్రియమైన కొరిగించుకోకుండి! నేను రాజనీతి శాస్త్రాన్ని చదివానని చెప్పాను. రాజు కొలువులో చేరాలనే కుంటున్నాను . పుంత్రి దేశాటనకు బయలుదేరిన యువరాజు, పుంత్రి కుమారుడని ఊహించడం, నాకు పెద్ద కష్టమైనదిగాదు. పుంత్రి పువర్తనలో రాజసింహునిగా కనిపిస్తున్నది. పంచకళ్యాణి గ్రాల పై ద బయలుదేరిన పుంత్రి యువరాజు ఎందుకు కాకూడదని ఊహించాను,” అన్నాడు .

పై జారివు ధాశక్తికి విక్రము త్త , వేకవర్మ లబ్ధురపిడ్డార్త . పై జారి వాళ్ళతో ఎనువుంగా, “దేశాటన ప్రధానోద్దేశం పిరిశీలన. ఆ తర్వాత వాటిలోని మంచి చెడులను గ్రహించి, పిరిపాల నలో ఎంతవరకు అవులు పిరచాలన్నది వివేకం వు ద ఆధారపిడి మాట్టుంది. సింప్రి దాయ వుంటూ దేశాటనచేయాలని బయలు దేరిన వు వుల్ని వు హారాజుగార్త ఒక కంట కనిపెత్త తూనే మాటార్త . వు కు తెలియ కుండా, వు వుల్ని ఆపిదపాల్చ కాకుండా రాజుగార్త తగిన ఏర్పాట్లు చేసుమాటార్త . అందు చేత వు వుల్ని గుర్తపెట్టినా పట్టనట్లు నటిస్తార్త -స్విదేశంలో మీరెవరో, నాలాగే చాలా వుంది వి వుల్ని గుర్తించి మాటార్త,” అన్నాత్త .

విక్రము త్త అమూననట్లు తల ఊపీ, “మొదట్లో వు వుల్ని సామాన్య పై జారిగా భావించాను . ఇప్పుత్త , వు దగ్గర నేర్చుకునే

రాజనీతిశాస్త్ర విషయాలు చాలా మన్నాయని పిన్పిన్నది. నేనూ , వుంటి కువూర్త త్త వివేక వర్మా వు గ్రావుంటోకొన్ని రోజులు మాటావు . వూకు రాజనీతి విషయాలను గుర్తించి అవ గాహనకలిగించండి,” అని కొరాత్త .

తర్వాత బండిలో పై జారి, గుర్రాల వు ద విక్రము త్త , వేకవర్మ చిట్టడవిలో ప్రయాణం చేసే, పై జారి మాడే గ్రావుంటో ప్రవేశించార్త .

ఇంటి వుంధ పంజరంలో మన్న చిల్ల కల జంట, పై జారితో పాల్చ లోపలికి వన్పిన్న యు పరాజునూ , వుంటి కువూర్త త్త వు సీ, “రండి, రండి!” అని అహ్వనించి, “అప్పు గార్త ! గుర్త మూర్త ఎవరినో అతిథులను ఇంటికి తీర్చి కువచ్చార్త ,” అని పిలకసాగార్త .

“వు గుర్త మూరికిది కొత్త అలవాట్లు కాదు గా! రాత్రివేళ చిట్టడవిలోని లవ్వువారి అలయం దగ్గర ఎవరున్నా ఇలాగే వెంట బెట్టు కువస్తార్త . చిల్ల కలకు పిల్ల కుల్ల నేర్పార్త గాని, నాలుగు ఎకరాల పాలమైనా సింపాదించడం నేర్వలేక పొయార్త ,” అంటూ పై జారి ఇల్లాలు బయటకు వచ్చింది.

ఆమె విక్రము త్త, వేకవర్మనూ చూసే కాస్తంత ఆశ్చర్యపార్త ఏదో అనబోయేంతలో, విక్రము త్త , “చిల్ల కల చేత కూడా వూట్లా డించగల గొప్ప గుర్త మూయన. వీరివద్ద వుంకోర్త కుంటున్న విద్య నేర్చుకోవడానికి వచ్చాం. ఆదరించి వు ఇంట మాడనివ్వాలని కోర్త తున్నాం,” అన్నాత్త .

ఆ వూటలకు గుర్త పిత్తి నవ్వి, “రాజ గుర్త మూ, పై జారిగార్త పీనతండ్రి కొత్త కు. అన్నగార్త తనకు కొల్ల విప్పిస్తాడని, ఈయన

గారి ఆశ. వీ లాంటి శిష్టి లను చేర్చుకుని చదువు ముగిసిపోతే, ఈ పాటికి భుక్తి కోసం ఇలా పై జారిగా మూడవలసిన అవసరం కలిగేదికాదు . రాజగురు మా తనకు పాటి రాగల తనను కొలు మతో ఏనాటికీ చేరనీయడని తెలిసె కూడా, అన్ననే నమ్ముకున్న ఈయన దగ్గర వీ రేం నేర్చుకుంటారు ?” అన్నది.

“రాజనీతి!” అన్నార యు వరాజూ, పుంత్రికుమారు డూ ఒక్కసారే.

పై జారి భార్య ఫిక్కున నవ్వి, “రాజు తనకు నచ్చిన పు నిషిని చేరదీసి పిదపిదే సిలహాలత గు తాడు . ప్రిజలా రాజాశ్రం మళ్ళువాడిని చూసి అతడు గిప్పివాడవు కుని, తవు శక్తి సావు ర్ధ్వాలను పు రిచిపొల్లు ఉపి కారంచేసి పేట్టువు ని ఆశ్రయి స్తార . అప్పిడా య న ప్రతిభమన్న వ్యక్తిని రాజున కలవనీయ కుండా పు రిచెట్టు నీడలోని మై క్కలాగ, తన నీడలోనే అణచివేస్తాడు. మురిచెట్టు నీడలోని ప్రతిభావంతు లను గు ర్తింపగల పు హారాజున తయారై చేయ గలగాలని రాజనీతి చదువు మా పించు కున్నాడు .

కొని, రాజుకొలు ముకాసిం పై జారిగా పూ రిన ఈ పై జారిగారు , వీ కు చెప్పే రాజనీతి ఏమిటో పు రి!” అన్నది.

భార్య ఇలా పూ ట్లాడు పుంటే పై జారి చిరు నవ్వుతో వక్షనంగా యు వరాజూ, వివేక వర్మలకేసి పూ స్తి మూడిపొయూ డు .

విక్రపు డు , “దేశాటనకనిబయలు దేరిన మేమెవరూ , వీ రు గు ర్తింపారని అను కుంటున్నాను . నిజమైన ప్రతిభావంతులను గుర్తించి లభివ ద్దిలోకి తీసి కువచ్చేలా కొలు మతోకి రప్పించడవు నే ప్రయత్నమే, నిజమైన దేశా టన అని నాకు తెలియ జేసిన వీ కు, నా క తజ్ఞ తలు . పై జారిగారివంటి గు రు మూ సిహ యంతో రాజనీతి నేర్చుకుంటాను . రానున్న నా పిరిపాలనలో వారి సిలహాలు తీసి కుంటాను!” అన్నాడు .

అ తర్వాత పై జారినే కాదు , అన్నిరుగాల నుంచి వే ధామూను , విక్రపు డు స్వీయంగా వెళ్ళి కలు సి కుని పు రీ కొలు మతోకి ఆహ్వా నించి, తండ్రి తర్వాత పుంచి పిరిపాలకుడుని

మహానీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (3)

శత్రువును జయించే రాజమార్గం!

మోసేడోనియా రాజు ఫీలిమ (క్రీ.పి . 382-332) అలెగ్జాండర్ తండ్రిగా వూత్రవు అందరికీ గుర్తుంటాడు. ఆనాటి గ్రీకురాజులందరిలోకీ శక్తివంతుడైన రాజుగా ఉంటూనే, ఆయన మరోపైపు తీరని జ్ఞానపీపాసి కలిగిన వ్యక్తిగా ఉండేవాడు. ఆయనకు జ్ఞానార్జన పట్ల ఉన్న గ్రువును చాటడానికి ఆనాటి గొప్ప తత్వవేత్త

అరిస్టాటిల్ ను తన కుమారుడికి గురుమూనియ్య వుంచాడన్న ఒక్క నిజం చాలు.

రాజ్యంలో ఒక పూర్వపుల ప్రాంతంలో నివసించే ఆర్కిడియ మ ఆనే పూర్వపు, రాజు ఫీలిమను తరచూ తీవ్రంగా విప్లవించేవాడు. ఆ సింగతి చారుల ద్వారా, రాజుకు తెలియవచ్చింది. అధికారులు, ప్రముఖులు కూడా దాన్ని ప్రమోదించారు. అతడు రాజు పట్ల ద్వేషం కనబరుస్తూ ఉన్నాడని చెప్పారు.

ఒకసారి రాజు తన పరివారంతో ఆర్కిడియ మ నివసీస్తూన్న ప్రాంతానికి వెళ్ళాడు. “ఇవాళ, నన్ను ద్వేషిస్తూన్న శత్రు మ అంతం పూస్తాను,” అన్నాడు రాజు అధికారులతోనూ, విప్లవంతోనూ.

“తప్పిక అంతమైంది చాలి,” అంటూ అందరూ ముక్త కంఠంతో ఆమోదించారు.

“అమృతం. ఇకపై సిహింసలేవు. వెంటనే అంత మొంది చాలి,” అన్నాడు రాజు దృఢ నిశ్చయంతో.

ఆర్కిడియ మను వెంటబెట్టు కురవ్వుని భటలను పంపాడు రాజు ఫీలిమ. ఆర్కిడియ మ భటల నుంచి తప్పించుకోలేక పారిపోయారు. కుటుంబ సిద్ధుల దుఃఖం అగలలేదు. అతడు కూడా కన్నీళ్ళతో ఇంటి నుంచి బయలుదేరాడు. ఆయనకు కరిగిమైన శిక్ష పడుతుందని, పురణ దండన కాకపోయినా, కారాగార శిక్ష తప్పదనే అందరూ భావించారు. అతడు శిక్ష

జీవితాన్ని కారాగారంలోనే గడపివలసే వస్తోందని వేదన చెందారు. భట్టులు అతన్ని రాజు సింహానికి సమర్పించారు. అతడు రాగానే, రాజు తన చుట్టూ ఉన్న వారందరినీ వెలుపలికి వెళ్ళమన్నాడు. రాజాజ్ఞ కారాగానే, శత్రు ముఠా బంధించి, రాజాజ్ఞను అనుసరించి వెళ్ళడానికి భట్టులు వూత్రం ద్వారం వద్ద సీద్ధంగా నిలబడ్డారు.

ఒక గంట తరువాత రాజు ఫీలిను, ఆర్కిడియం ఇద్దరూ స్నానం చేసి వూట్టాడు కుంటూ, నవ్వుతూ గదిలోంచి వెలుపలికి రావడం చూసి అందరూ విస్మయపడ్డారు. రాజు, “ఈ పక్షిని నీటికి విడుదల చేయమని నాకు తెలియజేసింది,” అని అధికారులను ఆదేశించాడు. “ఎప్పుడు, ప్రభూ? శత్రు నిర్మాణం చేస్తానని నిర్ణయం తీసుకున్నారు కదా? అతని పట్టాభిషేకం వుంటే?” అని అడిగాడు ఒక ప్రభువు.

“అవును, నా శత్రు ముఠా నిర్మాణం చేస్తున్నా!”

అను ఫీలిను, వుండవలసినట్లుగా, వున్నా ఇలా వివరించాడు: “నేను శత్రు ముఠా నిర్మాణం చేసినట్లుగా కాదు; ఒక వుత్తరం కూడా సంపాదించానన్న సంగతి కూడా మీకు తెలియజేసినట్లుగా తెలియ గలదు. ఆర్కిడియం చాలా వుంది వున్నా. కొంత వరకు వందల కారణంగా; వురికొంత కొన్ని నా చర్యల వల్ల, నా పట్ల వ్యతిరేకతను పెంచుకున్నాడు. వందల కారణాల వాస్తవం లేదని తెలుసుకోవాలి. నా చర్యలను వివరించాను. దొంగల పోరాటాన్ని ఒప్పించాను. విరిగిపోయిన అర్థం చేసుకోగానే, అతనిలో మునునా శత్రు ముఠా వున్నట్లుగా అర్థం చేసుకున్నాడు. అవగాహన కారణంగా నా పట్ల సందేహం పెరుగింది. పైకి చెబుతూ కనిపించినప్పటికీ, నేను

రాజుగా అవసరమైన అలాంటి చర్యలను తీసుకోక తప్పిందన్న నిజాన్ని అతడు గ్రహించాడు.”

ఆ తరువాత రాజు క్యాపిటల్‌లో, “ఒక శత్రు ముఠా హతమార్చడం, కొత్త శత్రు ముఠాను ఏర్పాటు చేసింది. శత్రు ముఠా, స్నానం చేసి వూట్టడం ద్వారా కొత్త వుత్తరంను ఏర్పరచుకోవడంతో పాటు శాంతిని పిటిష్టం చేసి కోవచ్చు,” అన్నాడు వుండవలసినట్లుగా.

ఆ విధంగా ఫిలిప్ బలవంతుడైన రాజు అన్ని సమస్యలకీ అధికారబలం ఉపయోగించకుండా, సానుభూతితో అర్థం చేసుకోవడం ద్వారా శత్రు ముఠా జయించవచ్చని, అదే శత్రు ముఠా జయించడానికి సరైన రాజమార్గం అని నిర్ధారించాడు!

- (ఎం.డి.)

రామాచారివాక్కుద్ది

గదానగరులో పూ ధవాచారి అనే రావు భక్తుడైనాడు. ఆయన భార్య జానకి అనన్త కులవతి. వారి కుమార్తె రత్న రామాచారి గృహ కులంలో విద్యాభ్యాసం చేస్తున్నాడు.

పూ ధవాచారి రామకథలు చెబుతాడు. రోజూ చాలా వుంది ఆయన నింటికి ఆ కథలు వినడానికొచ్చేవారు. అలా వచ్చినవారు నింతో పించి తణమో పణమో ఇస్తే పుచ్చుకునేవాడు. ఆ డబ్బే ఆ కుటుంబానికి జీవనాధారం.

ఆ నగరపాలకుడు గీర్వాణుడికి, పూ ధవాచారి రావు కథలు వినాలని కోరిక మిట్టింది. ఆయన పూ ధవాచారిని పిలిచి, “నీ కథలు వినాలని మూడి. ప్రితి రోజూ సాయంత్రం నా కొలు మఱొచ్చి నాకూ, సిభికులకూ నీ కథలు వినపించు. కోరినంత డబ్బిస్తాను,” అన్నాడు.

అందుకు పూ ధవాచారి, “అయ్యో! నీమాడబ్బిచ్చి రావు కథలు వినాలన కుంటున్నామా. అందు వల్లనే నీ కొలు మఱొచ్చి కథలు చెబితే, డబ్బు కొనిపై నేనాపిని చేసినట్లవుతుంది.

రావు దిప్పేబ్బడితో రావు కథలు వినాలని, నా ఇంటికొచ్చిన వారికి పూత్రవు నేనా కథలు చెబుతాను. నువ్వైనా ఇంటికొచ్చి కథలు వినొచ్చు. నీ నుంచి ప్రితిఫలం కూడా కోరు,” అన్నాడు వినయంగా.

గీర్వాణుడికి కోపముచ్చింది. కానీ ఏమీ అనలేక అప్పటికి వైర కున్నాడు. ఈలోగా పూ ధవాచారి కుమార్తె రత్న రామాచారి విద్యాభ్యాసం పైర్తి చేసి కుని వచ్చి, కొలు మఱొ ఉద్యోగానికని గీర్వాణుణ్ణి కలిశాడు. నింతో పించిన గీర్వాణుడు, “నీ తండ్రి రావు కథలు పూత్రవు చెబుతాడు. నువ్వవేదాలు, ఉపనిషిత్తులు, అష్టాదశిమాణాలు, ప్రిబంధ కావ్యాల్లా, నాటకాల్లోని కథలన ప్రితిరోజూ నాకొలు మఱొ వినపించు. జను నీ తండ్రి కథలు వినడం పూనేసీ, నీ కథలకోసం నా కొలు మఱొ మూ, నీకు కోరినంత డబ్బిస్తాను,” అన్నాడు.

రామాచారి కాటాపాలోచించి, “రసివత్తరంగా కథలు చెప్పడం నాకెంతో ఇష్టం. ఐతే

వీర నన్ను నా తండ్రితో పాటి పడవుంటున్నారని. అది భావ్యం కాదనిపిస్తున్నది,” అన్నాడు.

“నేను నిన్ను నీ తండ్రితో పాటి పడవున్నది పొందిత్యంలో. నీ సింహాసనంతో నువ్వు నిలిచి, నీ తల్లిదండ్రుల నూ నీ భావ్యం ఉన్నది. ఇంకా లో భావ్యం కానదేవున్నది?” అన్నాడు గీర్వాణుడు.

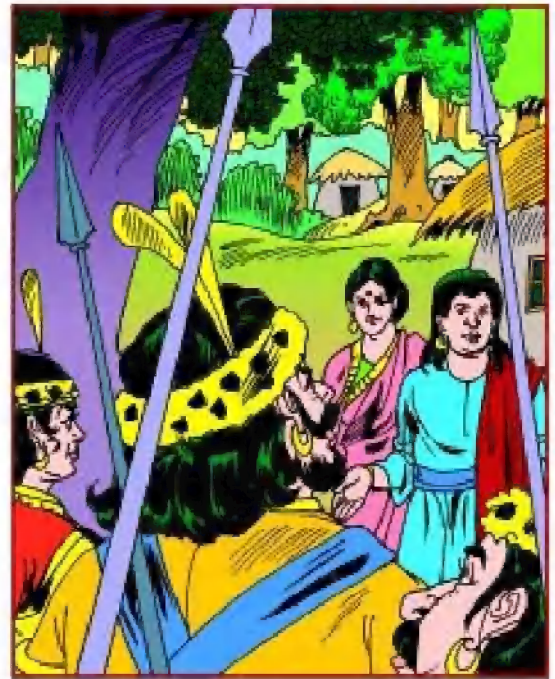
రామాచారికి పూటలు నచ్చాయి. అతడు ఇంటికి వెళ్ళి విషయం చెబితే, మాధవాచారి, “నీకు న్యాయం ను తోచింది చెప్పు. డబ్బుకు పూత్రం ప్రాధాన్యం వ్యక్తుకు,” అన్నాడు.

రామాచారి, గీర్వాణుడి కొలు మతోచేరాడు. దాంతో సగరపాలకుడి కొలు మతో రామాచారి చెప్పే కథలు వినడానికి జనం విరగబడి వచ్చారు. గీర్వాణుడు, రామాచారి పేర్ల గా డబ్బుచ్చి సత్కరించాడు.

ఏడాది తిరుక్కండా రామాచారి, ఆ ఊళ్ళోనే పేర్ల ఇల్లు కొన్నాడు. అమ్మ అనే అందమైన అమ్మాయిని పేళ్ళిచ్చే కుని నీ భంగా రోజులు గడపి సాగాడు.

క్రమంగా మాధవాచారి చెప్పే కథలు వినడానికి వచ్చే జనం తగ్గి పోసాగాల్సి. అయినా దిగ్గలు పట్టుకున్నది. ఈ స్థితిలో ఒకూటి రాత్రి అయినా కలలో శ్రీరాముడు కనిపించి, “చక్రమితంలోనా ఆలయం ఆలనాపాలనా లేకుండా పడి మళ్ళుంది. అక్కడి కొచ్చి నన్ను నావింపుకో,” అన్నాడు.

మైలకువరాగానే మాధవాచారి చక్రమితం గ్రరించి నలుగ్రరినీ వివారాలు, అది గదాసగరానికి చాలా దూరంలో కొండల వుధ్య మళ్ళుట్టు తెలిసేంది. అక్కడి నేల పంటలకూ, తోటలకూ

అనుమైనదాని వానలు పడకపోతే గ్రామంలో తాగడానికి కూడా నీటి వుక్క చొరకవు. అందుకని, ఆ గ్రామ వాసులు క్రమంగా ఇతర ప్రాంతాలకు వలసి పొయ్యారు. ఇప్పిడా గ్రామంలో కొందరు ఆటవికులు మాటలున్నారు. రామాచారియంలో దేవతా విగ్రహాలకు పై జాషిక స్కారాలు లేక ఆలయం పాడు పడింది.

మాధవాచారి చక్రపురం వెళ్ళడానికి సిద్ధమై వున్నాడు. భార్యతో సహా అక్కడికి చేరుకున్నాడు. అక్కడ ను ఆటవికుల నాయకుడు భిల్లన్న ఆయన నొచ్చిన పని తెలుసుకుని, “వీరిద్దరూ ఆపాడుబడ్డ గుడికెళ్ళి పూజలు చేస్తే, వారు రోజుల పాటు వీరి తిండిపిప్పిలూ మేం మానుకుంటాం. ఆలోగా ఏదైనా వుహీవు జరిగితే, వీరి కడే మూడవచ్చు. లేకుంటే వుల్లీ గ్రామంలో మూడవం,” అన్నాడు.

పూ ధవాచారి, జానకి నేత్ర గారావూ లయూ నెక్కారూ . ఆలయంలో దీపాలు వెలిగించి ప్రార్థనలు చేశారు . రాత్రికి వారక్కడే పిడు కుంటే, పూ ధవాచారికి కలలో శ్రీరావు తు కనిపించి, “నీ భక్తిశ్రద్ధలకు మెచ్చాను. నీకేం కావాలో కోర కో, ఇస్తాను ,” అన్నాడు .

పూ ధవాచారి, రావు డికి నవు స్కిరించి, “ను మ్మ వారం రోజుల్లో గ్రామస్థులకేదైనా వు హీవు చూ పాలి,” అని కోరాడు .

“సరే! నిద్రలేవగానే నీ పిక్కున ఓ వుంచి గంధపుచెక్క కనబడు తుంది. వుంపు దాన్ని కుడిచేత్తోపిట్టుకో; ఎప్పిడేం చెయూ లో తెలు స్సింది. తర్వాత ఎడం చేత్తోపిట్టుకో; నువ్వే వూ టంటే అది జరు గు తుంది. నీకూ, నీ వారస్థి లకూ మాత్రమే, ఆ గంధపు చెక్క శక్తి ఉపయోగపడుతుంది,” అని శ్రీరావు తు వూయ వు యూ టు .

మెలకువ వచ్చాక పూస్తూ పూ ధవాచారి పిక్కున ఓ గంధపుచెక్క వున్నది. భార్యకాయన తన కల గురించి చెప్పాడు. ఇద్దరూ సమీ పంలో మళ్ళీ కొలను లో స్నానాలు చేశారు . పూ ధవాచారి గంధపు చెక్కను కుడి చేత్తో పిట్టుకుని, “ఈ ఆలయం నిరికొత్త పాల రాతివుందిరంగా వూ రాలి,” అన్నాడు .

పాడు పిడ్డ ఆ ఆలయం పాలరాతివుంది రంగా వూరిపొల్తుంది. జరిగిన అప్పుతం చూసీ గ్రావు స్థిలంతా పూ ధవాచారి కాళ్ళ వీ దపిడిపొయూ రు .

ఈలోగా గదానగరంలోనూ కొన్ని వూ రు లోచ్చాయి . రామాచారి కథలు చెప్పి డబ్బు బాగా సింపాదిస్తాడని తెలిసీ నట్ర లూ , నాట్యకత్తెలూ , వీధిభాగీతోంవాళ్ళూ అక్కడి కొచ్చారు . దాంతో నగరవాస్థి లకు రావూ చారి కథల వీ ద అసిక్తి తగ్గింది. ఆదాయం బాగా తగ్గిపొవడంతో, అతడా విషయం గీర్వాణు డికి చెప్పకున్నాడు.

దానికి గీర్వాణు డు , “వీ నాన్నకు ను మ్మ ఒక్కగానొక్క కొడు కువి. ఇక్కడుండి ఏంచే స్తావ? చక్రపురం వెళ్ళి దగ్గరుండి ఆయన్ను చూసి కో,” అన్నాడు వుందలిస్తున్నట్టు.

గీర్వాణు డికి తన పిట్ట సిదభిప్రాయం లేదని గ్రహించిన రావూ చారి, ఆ వు ర్నాడే భార్యతోపాటు చక్రపురం వెళ్ళాడు. కొడు కునూ, కోడలిసీ చూసీ పూ ధవాచారి, జానకి అపిరివు తానందం చెందారు. మాధవాచారి, కొడు కును పక్కకు పిలిచి గంధపు చెక్క వు హీవు గురించి చెప్పి, “నిన్నా శ్రీరావు డే ఇక్కడికి రప్పించాడు . నీ వు నవ్వి ను రావు

భక్తితో నింపికో. అర్హతరాగానే నేను నీకు గుడి బాధ్యత అప్పిగిస్తాను,” అన్నాడు.

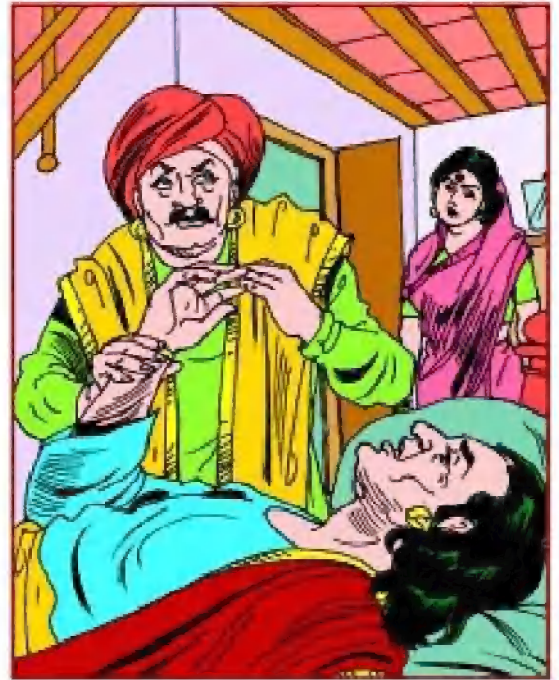
గంధపుచెక్క వుహివు విని అశ్చర్యపడిన రావూ చారి, ఆ విషయం తన భార్య లక్ష్మికి చెప్పాడు. అది విన్న లక్ష్మికి వెంటనే తన భర్తను రావూ లయం పై జారిని చేయూ అనివు ర్షిద్ది పిట్టేంది. ఆమెకో మందు తెలుసు. అది పిట్టకున్న వ్యక్తి నెల్లాళ్ళపాటు మంచం పట్టి తిరిగి వూ వూలు వు నిషివతాడు. లక్ష్మి రహిన్యంగా వూ వు గారి కావు అందు పేట్టింది. వెంటనే ఆయన వుంచం పిట్టాడు.

వెళ్ళులు, వూ ధవాచారిని పిరించి, “ఈ జబ్బేం ప్రివూ దం కాదు. దీనికి వుండు లూ లేమా ఎటొచ్చి ను మ్హనీళ్ళలో తడిసినా, వుట్టూ గాలిలో తేవు ఎక్కువెనూ ప్రాణ ప్రివూ దం,” అని చెప్పివెళ్ళారు.

తండ్రి జబ్బు పిడదంతో రావూ చారి గుడి పై జారి అయ్యాడు. అదే విషయ వుని లక్ష్మి అతడితో, “నీ వాక్కుద్దని ప్రిజల వుండు నిర్హా పించు కుని, వాళ్ళ మెప్పు పొందు,” అన్నది.

సిదేసు రావూ చారి తలి రోజున ఆలయ సకి వచ్చినవారితో, “నాకు వాక్కుద్దమూది! వీలో ఎవరకేంకావాలో కోర్ కోండి,” అన్నాడు.

కొందరు వ్యాపారులో లాభాలు రావాలనీ, వురికొందరు నిదులు లభించాలనీ రకరకాలుగా కోరుకున్నారు. అవన్నీ నెరవేరాయి. కానీ, రావూ చారి భార్య లక్ష్మి వాతాత్మగా, తీవ్రమైన పివాతానికి గురయింది. కారణం తెలుసు కోవాలని గంధమిచ్చెక్కు పిట్టకున్న రావూ చారి ఒళ్ళంతా వుంటలు పిట్టేనట్టులు

తీవ్రమైన అందోళనకు గురయ్యాడు. ఇలా ఉండగా ఒకనాడు గ్రామ స్థిలందరూ కలిసి కట్టుగా రావూ చారి వద్దకు వచ్చి, “వూ కంద రికిఎంతో వేలు చేసిన నీ తండ్రి అనారోగ్యంతో బాధపిడడం వూడలేవు. నీ తండ్రి జబ్బు నయ వుయ్యే వరకు వున ఊళ్ళో వాన పిడ కూడవు. ఇదే వూ అందరి కోరిక,” అన్నారు.

వారి ఉత్పత్తి కోరిక ప్రభావంతో, ఆ ఊళ్ళో వానలు కరువై నిప్పలు చెరిగే ఎండలు కాశాయి. చెరువులన్నీ ఎండి పోయాయి. ఆ బాధలు భరించలేక పిజలు వుళ్ళి రావూ చారి వద్దకు వెళ్ళి, కాపాడమని మొరపెట్టు కున్నారు. రావూ చారి వారినందరినీ వెంట బెట్టుకుని, తండ్రి వద్దకు వెళ్ళి, తాను తెలియక చేసిన అపరాధాన్ని వుంచవుని గంధమిచ్చెక్కును ఆయన చేతిలో పెట్టాడు. దాని సాయంతో వూ ధవాచారి జరిగిన సింగతి

తెలుపు కుని, “నాయనా, పిశ్చాత్తాపానికి విడిచిన ప్రాయశ్చిత్తంలేదు. నీవు నన్ను లోకీరావు ని నింపితుని స్వార్థచింతన లేకుండా నీ కర్మవ్యాన్ని నిర్వర్తించు,” అంటూ గంధమీ చెక్కును పుళ్ళి కొడుకు చేతిలో పేట్టాడు.

రావూ చారి గంధపు చెక్కును పట్టుకున్నావు పుటిలా ఒంట్లో ఎలాంటి పుంటలూ లేమాచల్లా ఉంది. అప్పిడాయన, ప్రిజలతో, “వూ తండ్రి అనారోగ్యం కుదుటపడాలనే మీ అందరి ప్రార్థన కారణంగానే, పునఃకొళ్ళో వర్షం కురవడం లేదు. ఆయన ఆరోగ్యం పుర్తిగా కుదుటపడడానికి మరో నెల రోజులు పట్టవచ్చు. అంతవరకు ఆయన ప్న గ్రామానికి దూరంగా ఉంచుదాం. అప్పిడు ఇక్కడ వర్షాలు కుర్ర సైర్లు,” అన్నాడు.

ప్రిజలు అందుకు ఒప్పించుకున్నారు. రావూ చారి స్వయంగా బండి ఏర్పాటు చేసి కుని తల్లితో సహా తండ్రిని రావూ పితంలో వదిలి వచ్చాడు. ఆయన తిరిగి వచ్చిన వెంటనే చక్రపితంలో భోర్లన వర్షం కురిసింది. గ్రామ స్త్రీలు రామాచారిని మెచ్చుకుని, “నీ

వాక్కుద్ది అపై ర్వం. ఇకమీ దట నువ్వే రావూ లయానికి పై జారివి,” అన్నారు.

నెలరోజుల తరవాత ఒకనాడు రావూ చారి భార్య లక్ష్మి అనారోగ్యం చేత్తో తీసుకున్న పుట్ట వూయ పుర్తింది. రావూ చారి భార్యన వెంటబెట్టుకుని రావూ పితం వెళ్ళాడు. వూధవాచారి అప్పిటికే సింపి ర్ణ ఆరోగ్యం పొందాడు. రావూ చారి, భార్యతో సహా తండ్రి పాదాలకు నమస్కరించి, “నాన్నా, నేను పీత ద్రోహిని. దైవ పూజలకు తగను. మీరే చక్ర పితం వచ్చి పై జారి బాధ్యతలను స్వీకరించండి,” అన్నాడు.

వూధవాచారి అప్యాయంగా కొడుకును లేవనెత్తి, “నాయనా, నీకు వాక్కుద్ది ఉంది. స్వార్థవిడగ విప్పి నుతమరకు అది ఉంటుంది. స్వార్థచింతన పావాలంటే స్వాన భవంకావాలి. శ్రీరావు డిక్కర ణతో అదే నీకు ప్రాప్తించింది. శ్రీరావు డిసింకుల్పం పేరే అంతా జరిగిందన్న విశ్వాసంతో, పున పుంధు జాగ్రత్తగా నమ్ర పుకో. పై జారిగా ఉండడానికి నువ్వూ అన్న విధాలా అర్హుడివి,” అని దీవించాడు.

హింతకులు గా, నీతివూ లి ప్రివర్తిస్తూ మళ్ళా కాలంలో ఈ అధికారి సింధు దొరికినప్పిడల్లా అంచాలు లాగీ, అంచా లివ్వని వారికి జరివూ నాలు మేనె, పిమ్మిలంగా సింపాదించాడు . కాని ఊరి కుర్రవాళ్ళకు మాఘుడు నాయకుడై, వార సన్మార్గం అవలంబించిననాటి నుంచి గ్రామాధికారి సింపాదన సిన్నగిల్లింది.

అందు చేత ఆ అధికారి రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి, “వు హరాజా, వూ గ్రావుంలో అరాజకుం బలిసిపొర్లింది. వూ ఘు డానా డి ప్రిభావం చేత ఊళ్ళో ఉన్న యువకులందరూ అస్తి వూ నవూ కర్రలు , గండ్రగొడ్డళ్ళూ, పిల్ల గుల్లా పిట్టకు తిరుగుతున్నారు . ఏ రోవా దారి పీడ వూ సీనా వీళ్ళే. వీళ్ళ వూలంగా ప్రిజలకు చెప్పరాని ఉపద్రవం వచ్చిపడింది!

ఏలినవారికి విన్నవించటం నా విధి! పేగు తవు చిత్తం!” అని ఫిర్యాదు చేశాడు .

విషయం ఏమిటో తెలుసుకుని, అధికారి చెప్పినది నిజమైతే గ్రామస్థులందరినీ బంధించి తెమ్మని రాజు గ్రామాధికారి వెంట తగినంతవుంది సేఫిక భట్టు అను పింపాడు . వార గ్రావుంలోకి రాకవుందే, వూ ఘు డూ అతని అనుచరులూ వారికి రహదారిపే కనిపించారు . ప్రితి ఒకరి చేతిలోనూ కర్రో, పిల్ల గో, గొడ్డలో ఉన్నది. వూ రు వూ ట లేకుండా సేఫిక భట్టులు వారందరినీ పిట్ట కుని, పెడొక్కలు విరిచికట్టి రాజుగారి ఎదుట హాజరు పేట్టారు .

రాజు వాళ్ళనూ, వాళ్ళ చేతుల్లో గల అయ్యు ధాలనూ వూ సీ, వాటిని వాళ్ళ గ్రావు

—నవకు వినియోగిస్తున్నారని గ్రహించలేక, గ్రామాధికారి చేసిన ఫిర్యాదు రుజువుకట్టే ఎంచాడు. ఆయన వారిని విచారించకుండానే, “ఎన్నగు పాదాలకింద ఈ దుర్మార్గుల నందరినీ తొక్కించి చంపించండి!” అని ఉత్తరు వెచ్చాడు.

వూపుణ్ణి, అతని అనుచరులనూ తొక్కించటానికి గాను పిట్టపిట్టలను అయిత్యం చేసి తెచ్చారు. అది వారికి కొంత ధూరంలో ఆగి, బెదిరిన దానిలాగా వెనక్కు తిరిగి పారిపోయింది. పురొక ఎన్నగును తెచ్చారు. అది అలాగే పారిపోయింది.

ఈ వార్త రాజుకు అందింది. మూఢుడైన ఆ రాజు, “వాళ్ళ శరీరాల మీద తాళై త్తులూ, రారేకులూ ఉండి ఉంటాయి. అందుకే

ఎన్నగులు వాళ్ళని సిప్పిపించడక పోయాయి. వాళ్ళని జాగ్రత్తగా పిరించి అట్టు వంటి వేవైనా ఉంటే విప్పి అవతల పారేసి, పుల్లీ ఎన్నగులను పింపించి!” అని భట్టులను ఆజ్ఞాపించాడు.

కాని ఎవరి మంటిపై దకూడా ఒక తాళై త్తు కూడా లేదు. ఈ సింగతి విని రాజు, “పుద్దాయిలను నా వద్దకు పింపించి!” అన్నాడు. వూపుణ్ణి మొదలుగా గల యాభైమందీ రాజు ఎదుట హాజరయ్యారు.

“ఎన్నగులు పుల్లీలను తొక్కటానికి ఎందుకు భయపిడ్డారు? ప్పిరేదో పుంత్రాలు చదువతూ ఉండి ఉంటారు. నిజమేనా? మీకేమైనా పుంత్రాలు వచ్చినా?” అని రాజు వారిని ప్రశ్నించాడు.

ఆ ప్రశ్నకు వూ ఘృత ఈ విధంగా సీవూ
ధానం చెప్పాడు:

“వీరన్నది నిజమే, వు హా రాజా! వూ
దగ్గర గొప్ప వుంతం ఉన్నది, దాన్ని వుంచిన
వుంతం ప్రపంచంలో వురి ఒకటి లేదు.”

“ఏమిటా వుంతం?” అని రాజు ఆత్రంగా
అడిగాడు.

“వూలో ఒక్కరు కూడా జీవహింస
చెయ్యరు; ఒకరివ్యతిరేక వస్తుమతీని కోరు,
తప్పిదు ప్రవర్తనలకు దిగరు, అబద్ధాలాడురు;
మేమెవరమూ వుత్తు కలిగించే పదార్థాలు
తాగవు; వేవు జీమూను బ్రువిస్తావు;
భూతదయ ఆవరిస్తావు; వేవు దానాలు
చేస్తావు, దారులు బాగు చేస్తాము, చెరు
మలు తమూతావు; సిత్రాలు కడతావు. ఇదే
వూ దగ్గర ఉండే వుంతం. ఇదే వూ బలం,”
అన్నాడు వూ ఘృత.

ఇది విని రాజు నివ్వెరపోయి, “ఇదే
మిటి? వీరు దారులు కాస్తారనీ, వీరు దగ్గర
ఉండే ఆయుధాలతో ప్రజలను భయపెట్టి
దబ్బు దోచుకుంటారనీ విన్నానీ? అవేమి
నిజం కాదా?” అన్నాడు.

“వీరు ఇతరులు చెప్పినది విని నవ్వురు
గాని, నిజానిజాలు విచారించలేదు,” అన్నాడు
వూ ఘృత. “వీరు ఆయుధాలతో వూ భటు
లకు దొరికారు. అందు చేత విచారించటం
అనవసరమని నిశ్చయించింది,” అన్నాడు రాజు.

“అవి మేము వినియోగించే సాధనాలు.
రహదార్ల పక్కన ఉండే చెట్ల కొమ్మలు దారి
కడ్డంగా ఉంటే, గొడ్డళ్ళతో నరుకుతాం. చెరు
మలు తవ్వటానికీ, దారులు వెయ్యటానికీ,
సిత్రాలు కట్టటానికీ అవసరమై పరికరాలు
వూ మెట ఉంటాయి,” అన్నాడు వూ ఘృత.

ఇంత అయ్యాక రాజు వారిని గురించి సరి
అర్థం విచారణ జరిపి, నిజం తెలుసుకు
న్నాడు. గ్రామధికారి చేసిన ఆరోపణ అబద్ధ
మని గ్రహించింది. ఆ అధికారి ఎన్నో ఏళ్ళుగా
లంచాలు పిట్టి సంపాదించిన సొత్తును తిండి
రాజు ఈయన వకుల పిరంచేస్తూ, “ఇక
నుంచి వీరు గ్రామం నుండి వెళ్ళుకోండి. నేను
వేరే అధికారిని నియమించను,” అన్నాడు.

వారిని తొక్కించటానికి తెప్పించిన పిట్ట
పిట్టల గుంపు కూడా ఆయన గ్రామస్థులకు
కానుకగా ఇచ్చి పిరిగిశాడు.

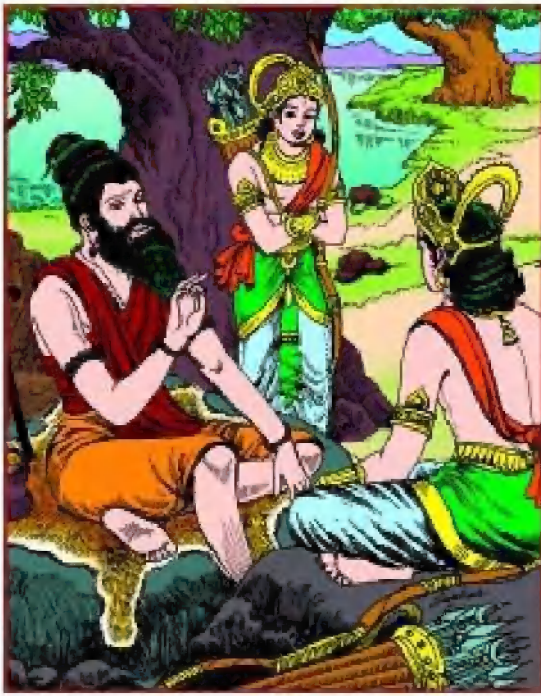
రామాయణం

తాటకన సింహించి, పూ రీచ న్ని బాహ్ని
లన న్ని కొట్టి, విశ్వామిత్రుడి యా గాన్ని నిర్వి
ఘ్నంగా కొనసాగించిన నాటి రాత్రి రావు లక్ష్మ
యి లు హోర్లు గా నిద్రపొర్లు వేకువతోనే
లేచారు . వారు కాలక త్యాలు తీర్చుకుని,
విశ్వామిత్రుడూ ఇతర పు న్న లూ ఉండే
చోటికి వెళ్ళి, వారందరికీ నమస్కారాలు చేసి,
విశ్వామిత్రుడితో, “పు హావు నీ, వీ ఆజ్ఞ
నిర్వర్తించావు . ఇంకా చెయ్యవలసిన పనులే
వైనా ఉంటే సేవ చేయండి,” అని అడిగారు
మనయంగా.

అప్పిడు పు న్న లు రావు లక్ష్మణులతో
ఇలా చెప్పారు: “మిథిలానగరాన్ని పాలించే
జనక మహారాజు ఒక గొప్పయోగం చెయ్య
బోతున్నాడు . వే పుంతా బయలుదేరి అక్క
డికి వెళుతున్నాము. ఒకప్పుడా జనక మహా

రాజు ఒక యోగం చేసి దానికి ఫలితంగా దేవ
తల న్నంచి ఒక అద్భుతమైన ధన స్సినీ సింహా
దించాడు . దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోయే ఆ
ధన స్సినీ ఆ పు హారాజు తన ఇంట ఉంపు
కుని రోజూ నీ గంధధూపి దీపాలతో అర్చిస్తూ
ఉంటాడు . ఆ ధన స్సినీ దేవతలు గాని,
రాస్సీలు గాని ఎక్కువేట్టలేరంటే ఇక న్న
మీ లవూట చెప్పాలా? పు హా బలశాలు లెగ్గ
రాజులూ , రాజకుమార్తెలూ ఎందరో సైయ
త్నించి కూడా దాన్ని ఎక్కువేట్టలేక పోయారు .
కొందరల్ని తే అనిలు కదిలించలేక పోయారు .
మీరే కూడా వచ్చినట్లయితే జనక పు హారాజు
చేయూ గాన్నీ, ఆ అద్భుతమైన ధన స్సినీనూ
చూడగలుగుతారు.”

అప్పడే సైయాణ సిన్నాహాలు జరిగాయి .
విశ్వామిత్రుడు వనపాలకులతో, “నేను

వి గిలిన మునులందరినీ వెంట బెట్టుకుని ఇప్పిడే బయలు దేరి గంగానదికి ఉత్తరంగా హిమాలయాలకేసీ వెళుతున్నాను,” అని చెప్పి, సీద్ధాశ్రమానికి వూరూత్ర సార్ల ప్రదోణం చేసి తిరిగి వచ్చాడు.

తరవాత పునలందరూ రావులశ్రీ లతో ఉత్తరాభిముఖు లైబయలు దేరారు. వారి వెనక కొన్నివందల బండ్లపై దసివు ధర్మా, ఇంధనాలూ మొదలైన అగ్ని సాధనాలు వచ్చాయి. వారు పిగలల్లా చాలా దూరం నడిచి అస్తమయ వేళకు శోణానదీ తీరాన్ని చేరుకున్నారు.

అక్కడవారంతా స్నానసింధ్యాశ్రద్ధానాలన్నీ తీర్చుకున్నాక రావులశ్రీ లు విశ్వామిత్రుడికి ఎదురుగా కూర్చుని, “స్వామీ, ఎటుమైపు ఛాసీనా అందమైనవనాలు గల ఈ దేశం ఏది?

దీని వత్తాంతమేమిటి?” అని అడిగారు ఎంతో వినయంగా.

ఆ ప్రశ్నకు సిన్ధు ధానుగా విశ్వామిత్రుడు ఆ దేశం గురించి, తన వంశం గురించి ఇలా చెప్పాడు:

“పై ర్వం బ్రహ్మయొక్క కుమారుడు కుశుడనే పుత్రుని పోషిస్తూ ఉండేవాడు. అయిన వైదర్భి అనే ఒక రాజకుమార్తెను పేళ్ళాడి, అవిడకు నలుగురు కుమారులను - కుశాంబుడు, కుశనాబుడు, అధూర్తరజస్మిడు, వస్మి మఅనేవారిని - కన్నాడు. అయిన త్రియధర్మాన్ని పంపించిందెగోరి తన నలుగురు కొడుకులనూ భూమిని పంపుకుని, న్యాయంగా ప్రజాపిరిపాలన చేయవలసినదిగా ఆజ్ఞాపించాడు. వారు కూడా ఆ విధంగానే నాలుగు గొప్ప నగరాలను తమ రాజధానులుగా చేసి కుని రాజ్యపాలన చేశారు. కుశాంబుడి రాజధాని కొశాంబి; కుశనాబుడి రాజధాని బురు పుకోదయం; అధూర్తరజస్మిడు ధర్మారణ్యపునే పట్టణాన్ని రాజధాని చేసి కున్నాడు; వస్మి మఅనేవాడు గిరిప్రజం రాజధానిగా పట్టుకుని పాలించాడు. వునం ఇప్పిడు న్నది ఆయన పాలించిన అందమైన వనాలు గల దేశంలోనే.

“ఈ దేశంపుట్టూ అర్బుడు అందమైన పర్వతాలున్నాయి. ఈ శోణానది ఆ పర్వతాలలోనే మిట్టే ఈ ప్రదేశాన్ని సారవంతంగానూ, సిన్ధిశ్యావులంగానూ చేస్తున్నది. ఇది తూర్పున మిట్టే పడవురకు ప్రవహించే నది.

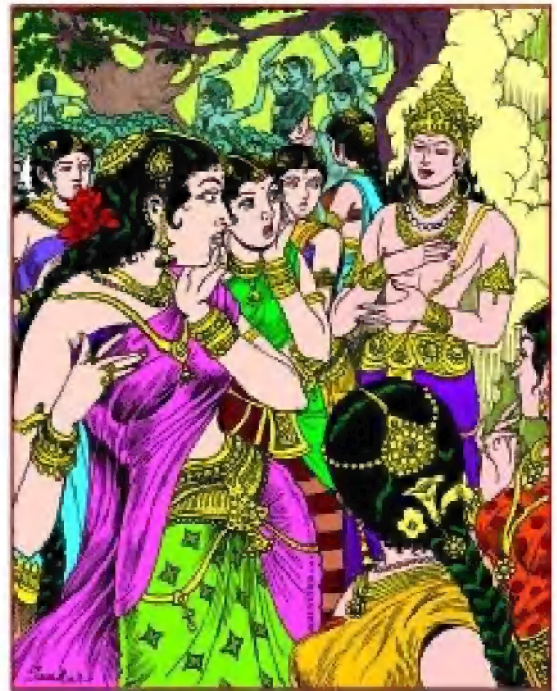
“కుశుడి కుమారులలో కుశనాబుడనే వాడొకడని చెప్పానుగదా. ఆయనకు పుత్రులు

అనే భార్య ఉండేది. వారిద్దరికీ నూర్లు పుండి ఆడపిల్లలు కలిగారు. వారంతా చక్కని చుక్కలు. ఒకనాడై ఆ నూర్లు పుండి కన్యలూ ఆత్మతూ, పాత్రతూ ఉల్లాసంగా వనవిహారు చేస్తూండగా వాయు దేవత వారిని చూసి తనను పేశ్వాదవుని కోర్తూ, అలా చేసినట్లు రుతే వారిని పునితనమూ, చావ లేని దేవతలు గా చేస్తానన్నాడు. కాని ఆ కన్యలు వాయు దేవత తిట్టి, తవు తండ్రినిర్లుంచిన భర్త తప్పి చేవు కోవున్నారు. వాయు దేవతకి ఆగ్రహం వచ్చి వారుందరినీ పుర్ గుజ్జలు గా చేశాడు. అప్పిడా కన్యలు ఏడుస్తూ తండ్రి దగ్గరికి వెళ్ళి జరిగినదంతా చెప్పుకున్నారు.

“తన కుమార్తెలు ప్రదర్శించిన ఐకమత్యమూ, వంశాభిమానమూ చూసి కుశనాభుడు ఎంతగానో సంతోషించాడు. వారిని ఇక పేశ్విలేకుండా ఉంచటం అంతోపుంకాదనుకుని ఆయన, కాంపిల్యపిఠాన్ని పాలించే బ్రహ్మదత్తుడనే రాజుకు తనకుమార్తెలందరినీ ఇచ్చి పేశ్విచేశాడు. బ్రహ్మదత్తుడు తాకగానే వారుందరికీ పుర్ గుజ్జతనం పొందింది.

“కూతుళ్ళ కందరికీ పేశ్విచేశాక కుశనాభుడు కొడుకుని కోరి షితకావుష్టిచేశాడు. ఆయనకు గాధి అనే ధర్మాత్ముడైన కొడుకు కలిగాడు. ఆ గాధి రాజు కొడుకునే నేను. నాకు సత్యవతి అనే అక్క ఒకామె ఉండేది. ఆమెను పుచీకుడి కిచ్చి చేశారు. ఆవిడ పుహాపితివ్రత. పేపు కుశికవంశం వాళ్ళుం గనక పువ్వుల్ని కొళకులని కూడా అంటారు. పూ అక్కూరుతో కొళికి అనే నది ఏర్పడింది. పూ అక్కపేగ్గల అభిమానం కొద్దీ నేను హివు

చందమామ

వత్సాంతంలో కొళికి నదీ తీరానే ఉంటున్నాను. అప్పుడే యాగం నిమిత్తమై సిద్ధాశ్రమానికి వచ్చానన్న పూట. పునకబుర్లతో అప్పిడేసిగం రాత్రి గడిచిపోయింది. రాపూ, ఇక పురి ధర్మ పిడుకుని నిద్రపోండి!”

ప్రియా ణమీబడలిక పూలాన రావు ల్మణులు ఆ రాత్రి గాడనిద్రపోయి, తెల్ల వారి విశ్వాసు త్రుడు లేవనడాకా లేవలేదు. అప్పిడు వారు కాలకత్యాలు తీర్చుకుని శోణానదిని అందరూ దాటేరేవతో దాటారు. అది ఆటే లోతైన నదికాదు; ఇసుకతిన్నెలతో చాలా అందంగా ఉన్నది.

వారా నదిని దాటి పుళ్ళి నడక సాగించి పుధ్యాప్నాం వేళకు గంగాతీరాన్ని చేరుకున్నారు. పవిత్రమైన గంగను చూడగానే అందరికీ అంతు లేని ఆనందం కలిగింది. అక్కడ

వారా స్నానం చేసి, దేవతర్పణలూ, పీత తర్పణలూ చేసి కుని, హోమం చేసి, భోజనాలు పిర్తిచేసి కుని గంగాతీరాన విశ్వామిత్రుడి పుట్టుకూచున్నారు. అప్పిడా వుహ్నివారం దరికి గంగ వృత్తాంతం ఇలా చెప్పాడు:

హేమ వంతుడనే పిర్వతరాజుకు గంగ, ఉవు అని ఇద్దరు కుమార్తెలు. వారిలో పేద్దదెగు గంగను దేవతలు పిర్వతరాజును బతివూలి స్వర్గానికి తీసి కుపాయారు. ఉవు ను పిరవు శిమత్తు పేళ్ళి చేసి కున్నాడు. కాలక్రమాన సగర చక్రవర్తి పునపుడికు పున మడైన భగీరథుడు గంగను అతి ప్రియా సితో స్వర్గం నుంచి భూమికి తెచ్చి, భూమి నుంచి పాతాళానికి కూడా తీసి కుపాయాడు.

విశ్వామిత్రుడు రావులృత్తులకు గంగా వతరణకథా, కుమారస్వామి జన్మవృత్తం

తమూ సవిస్తరంగా చెప్పాడు. ఆ రాత్రి వారం దూర గంగయొక్క దీనిమీగట్టున గడిపి, వున్నాడు తెల్లవారగానే దర్శాసినాలు పిరిచిన పిడవలలో ఉత్తరమీగట్టుకు చేరు కున్నాడు. అక్కడ వారికి విశాలానగరం కనిపించింది. ఆ నగరాన్ని చాలామీదూ సీనాక రావు డు విశ్వామిత్రుణ్ణి, “వు హోమ సీ, ఈ నగరాన్ని పాలిస్తున్నది ఏ వంశమిరాజులు? వారి కథ ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రిశ్వుకు సమూధానంగా విశ్వామిత్రుడు, దేవదానమ్మ ిరసాగరాన్ని పు ధించటమూ, అందు లో పిట్టైన హాలాహలాన్ని శిమత్తు పుంగటమూ, అపు తం పిట్టగా దానికొం దేవదానమ్మ పొట్లాడు కుంటూంటే విష్ణుమూ మ్రాహీనీరూ పింట్లోవచ్చి అత్ర తాన్నిహించి, తనను ఎదిరించిన వారినందరినీ చంపి, తనను శరణు జొచ్చిన వారిని కాపాడటమూ మొదలైనవిషయా లన్నీ వివరంగా చెప్పి, ఇలా అన్నాడు:

తన కొడు కులందరూ ఇంద్రుడి చేతిలో చనిపాయే నిరికి దితి తన భర్త అల్లు న కళ్యణి వద్దకు వెళ్ళి, ఇంద్రుణ్ణి చంపగల కొడుకు తనకు కలిగేటట్టు వరపు య్యవలీసీందని వేడు కున్నది.

“నీమాయెయ్యి సంవత్సరాలు నిష్ఠతో, ఎలాటివైఖ్రకూడా సొకకుండా, తున్ని చేసి నట్టల్లుతే, ఇంద్రుణ్ణి చంపి, పుల్లోకాలూ ఏలగల కొడు కు కల్గు గ్రతాడు,” అని కళ్యణి పిత్తు దితికి వరపు చ్చాడు.

దితి సంతోషించి కుశ్లవనపు నే చోటచేరి కోరపు గ్రతపిన్ని ప్రారంభించింది.

ఇంద్రుడు ఆమె వద్దకు వచ్చి ఎంతో భక్తితో ఆమె కుటుంబం చేస్తూ, నీరూ, సివి ధర్మ, దర్మలూ, కందమూల ఫిలాల్మా తెచ్చి ఇస్తూ వచ్చాడు.

తొమ్మిదివందల తొంభైసంవత్సరాలు గడిచాయి. ఇంకా పిదప గడిచింది గర్భం నుంచి ఇంద్రుణ్ణి చంపిగలవాడు బయటికి వస్తాడు. ఒకనాటి పుణ్యం ఈ సింగతి దితి ఇంద్రుడితో చెప్పి, “నాయనా, నాకు విసురుతున్నామాకాళ్ళ పీని కుతున్నామా అందు చేత నాకు పిట్ట కొత్తకు నీతో సిఖ్యంగా ఉండేటట్లు నేను చూస్తాను” అన్నది. అలా అంటూ ఆమె తలన కాళ్ళ పేట్టవలసిన చోట ఉంచి పిక్క పుడపిడు కుని నిద్రపాలుంది.

ఈ విధంగా ఆమెకు పుల్లసాకింది. ఇలాటి అవకాశం కోసమే వచ్చివున్న ఇంద్రుడు వెంటనే

ఆమె గర్భంలో ప్రవేశించి, గర్భంలోని పిండాన్ని తన వజ్రాయుధంతో ఏడు ముక్కలుగా నరికాడు. వారే దేవతా సింహాను లెక్క సింహాను తాళు.

“రామా, ఆ సింహాను లో దితి తపిస్తూ చేసి కుంటూ ఉంటే ఇంద్రుడు ఈ ప్రదేశంలోనే ఆమెకు సేవలుచేశాడు. అటు తరవాత ఇంకాకు పుహారాజుకు విశాలు డనే కుమారుడు కలిగాడు. అతనే ఈ పుహారాని నిర్మించాడు. అందుకే దీనికి విశాలానగర పుహార వచ్చింది. ఇప్పటి నగరాన్ని వారి వంశానికి చెందిన సుమతి అనేవాడు పాలిస్తున్నాడు,” అని విశ్వాను త్రుడు రాముడితో అన్నాడు.

ఈలోపల పుహార తి కూడా విశ్వాను త్రులు రాక తెలిసే బంధు పుంత్రి పితోవాతులు

మొదలైనవారితో ఎదురు వచ్చి స్వాగతం చెప్పాడు. విశ్వామిత్రుడు రావులకృణ్ణులను స్థిరపరిచివయం చేశాడు. వారందరూ ఆ రాత్రికి స్థిరపడి అతిథులుగా ఉండి, తెల్లవారగానే విధిలానగరానికి ప్రియాణమయ్యారు.

వారు విధిలను చేరవచ్చే సమయంలో దారిలో ఒక పాత బడిన ఆశ్రమం కనబడింది. ఆ ఆశ్రమం అందంగా ఉన్నప్పటికీ అందులో జనించారు లేకపోవటానికి కారణమేమిటని రావులు అడిగాడు.

“నాయనా, ఒక్కొక్క ఆశ్రమంలో గౌతమీ పూజనీ తన భార్య అయిన అహిల్యతో కూడా సాటిలేని తపస్సు చేశాడు. అయినా ఆ ఆగ్రహం తెప్పించి అయిన తపస్సుకీ నిర్మాణించాలనే ఉద్దేశంతో, ఇంద్రుడు గౌతమీని స్నానానికిగానూ నదికి వెళ్ళి ఉన్న సమయంలో గౌతమీని రూపించి అహిల్య వద్దకు వచ్చాడు. అహిల్య అతనిని తన భర్త అని పోరబడింది. తిరిగివెళుతూన్న ఇంద్రుడికి గౌతమీ తడిబట్టలతో ఎదురై, ఇంద్రుడికి శాపమిచ్చి, ఆశ్రమానికి వచ్చి తన భార్యను

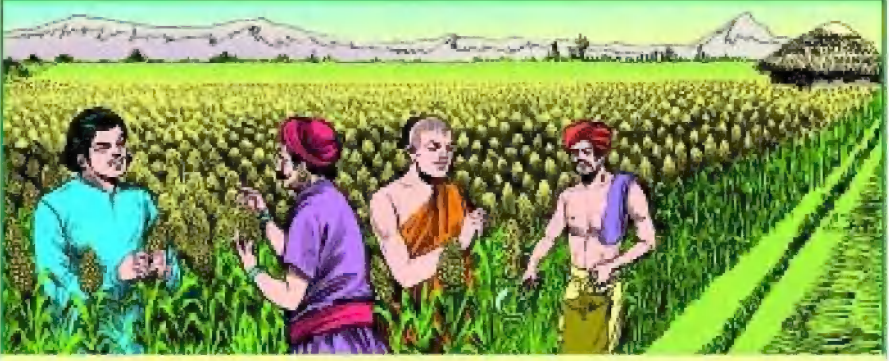
కూడా శపించాడు. ఆ శాపం ఫలితంగా ఆమె గాలి తప్పి పురోక ఆహారం లేక, ఎవరికీ కనబడకుండా ఈ ఆశ్రమంలో తపస్సుచూ ధిలో ఉండిపోయింది. నిన్ను చూడగానే ఆమెకు శాపవిమోచనం కలిగేలాగూ గౌతమీ అనుగ్రహించాడు గనక, నునం ఈ ఆశ్రమం ప్రివేశించి, ఆ అహిల్య అందరికీ తిరిగి కనబడేలాగూ చేద్దాం,” అన్నాడు విశ్వామిత్రుడు.

వారు లోపలికి వెళ్ళేసరికి రావుడి కళ్ళకు స్థిరమైన కాంతితో వెలిగిపోతూ, దేవతను బోలిన అందంగా అహిల్య కనిపించింది. ఆమె రాముణ్ణి చూడగానే ఆమెను మిగిలిన వారు కూడా పూజగలిగారు.

రావులకృణ్ణులు వంగి ఆమె కాళ్ళు తాకి నమస్కరించారు. తన భర్త చెప్పిన పూటలు జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని అహిల్య రావులకృణ్ణుల కాళ్ళు తాకి, వారికి అర్ఘ్యపాద్యాలిచ్చింది. ఆ సమయానికి గౌతమీ కూడా తిరిగి వచ్చాడు.

విశ్వామిత్రుడు అక్కడి నుంచి బయలుదేరి, రావులకృణ్ణులను వెంటబెట్టుకుని విధిలానగరం ప్రవేశించాడు.

శత్రువిభజన

వెంకటగిరి అనే గ్రామంలో వీరన్న అనే రెడ్డు ఉండేవాడు. అతనికి నాలుగు ఎకరాల పొలం ఉండేది. అతను కష్టపడిపని చేసి, అందులో వచ్చే ఆదాయంతో తన కుటుంబాన్ని పోషించుకునేవాడు.

ఒక ఏడు వర్షాలు లేక కరువు వచ్చి, ఆ ప్రాంతంలో దొంగల బెడద ఎక్కువయింది. కాని వురుగు నీటితో వర్షాలు పడి, పేర్లు విచ్చుగా పేరిగాయి.

వీరన్న పొలంలో జొన్న బాగా పెండింది. వీరన్న రాత్రిళ్ళ పొలానికి కాపలా కాస్తాడన్నాడు. ఒక రాత్రి అతను తన గుడిసేలో పిడుగు కున్న కుతూ ఉండగా ఉన్నట్టుండి చేతులో ఏదో చిప్పిడయింది. దొంగలృథా ఉంటారనుకుని వీరన్న కర్ర తీసి కుని, కంబళి కప్పి కుని బయటకు వెళ్ళాడు.

అల్లంత ధూరంలో నలుగురు దొంగలు చేతులో ప్రవేశించి కంకులు కొస్తూ ఉండటం అతని కంటబడింది. వెన్నెలలో అతను ఆ

దొంగలను పొల్చుకున్నాడు. వాళ్ళు అతని గ్రామానికి చెందినవాళ్ళే. వాళ్ళు నలుగురు, తాను ఒక్కడే! కర్ర తీసి కుని వారి పేళ్ళి పొవటంతోనే నివూదం.

ఏం చెయ్యాలా అనుకుంటూ ఉండగా అతనికి ఒక ఆలోచన వచ్చింది. అతను కర్రను అక్కడే వదిలేసి, నిర్భయంగా దొంగలను సిప్పిపించాడు.

వీరన్న చేతులో దొంగతనంగా రాత్రివేళ జొరబడి కంకులు కొస్తూ నలుగురు రిలో ఒకడు పిహోహేతుడు, ఒకడు వ్యాపారి, ఒకడు శ్రమియుడు, నాలుగోవాడు నాగన్న అనే ఐదరైతు.

వీరన్న పిహోహేతుణ్ణి సిప్పిపించి నవు స్కారం చేసి, “స్వామీ, మీరు అర్ధ రాత్రివేళ రావాలా? కాకి చేత కలుగురు పింపితే మీరు కావలిసిన జొన్న కంకులు నేనే కోనే తెచ్చి ఇంటి దగ్గర ఇచ్చున కద! మీరు నిశ్చింతగా కొరినన్ని కంకులు కొని కొండి,” అన్నాడు.

హోహోవువు పొంగి పొల్లు, తనకేమీ భయం లేదన్న కున్నావు.

తరవాత వీరన్న క్షత్రియుడి వద్దకు వెళ్ళి, “రావు రాజుగారూ, తవువు వూకు ప్రిభు మ్మలు. అందు చేత ఈ పొలం మీదే. మీవు ఎన్ని కంకులు కొన్ను కుంటే వుట్టుకు అడిగే వాడెవడు?” అన్నావు.

ఈ వూటలను తియ్యవు తనకు కూడా భయం లేదన్న కుని, నిశ్చింతగా కంకులు కొన్న సాగావు.

వీరన్న వ్యాపారి వద్దకు వెళ్ళి, “శ్రేష్ఠిగారూ, వూ బత్తుకులు మీ మీదే ఆధారపడి ఉన్నాయి. సివు యానికి అప్పిలూ, సిప్పిలూ ఇచ్చి ఆవు కుంటూ ఉంటారు. మీకు అడ్డేమిటి? మీ చిత్తం వచ్చినన్న కంకులు కొన్ను కొండి,” అన్నావు.

ఈ వూటలతో వ్యాపారికి కూడా భయం తీరిపోయింది.

వీరన్నరైతును సమీపించి, “ఒరే, నాగన్నా, ఈ ముగ్గురికీ వునబోటి వాళ్ళు దానంగానో, పిన్నురూపిలోనో, బాకీకి వడ్డీరూపిలోనో ఇచ్చుకోవలసిన వాళ్ళం. కాని నువ్వు సొటి రైతువై ఉండి, ఈ పని చెయ్యటం ఏమీ బాగా లేదు. పిద వూ అమ్మ దగ్గరికి, నీకు అవిడ ఏం తీర్పు చెబుతుందో చూస్తాం,” అని నాగన్నను రెక్కపట్టుకుని తన గుడిసెకు ఈడ్చుకు పోయావు.

మిగిలిన ముగ్గురూ నాగన్నను ఏ విధంగానూ అదుకోలేదు. వీరన్న పొలంలో పిడి దొంగతనం చెయ్యటానికి తమ ముగ్గురికీ హక్కు ఉన్నదిగాని, నాగన్నకు లేదని వాళ్ళకు నమ్మకం కుదిరింది.

వీరన్న కొంచెం పంటికి తిరిగి వచ్చి కుకులు కొన్నాన్న మిఠాయి తీసి, “అయ్యో వూ అప్పు అంటున్నది గదా, మిఠాయి తీసుకురావడం ఇంకా పట్టించుకోవచ్చు గాని, దొంగిలించటం తప్పి అంటున్నది. మీరే ఒకసారి ఆవిడ దగ్గరికి రండి!” అంటూ మిఠాయి తీసి చెల్వపెట్టుకున్నాడు.

“ఏద, మీ అప్పు అన్నది తీసే కుకులు కొని కుంటానా,” అంటూ మిఠాయి తీసి వీరన్న వెంట వెళ్ళాడు.

కొద్దిపిట్ట వీరన్న పుట్టి తిరిగి వచ్చి వ్యాపారీ, “అయ్యో, శ్రేష్ఠిగారూ! మీరే వూకు ఏనాడూ అప్పిలిచ్చి ఆరు కోలేదని వూ అప్పు అంటున్నది. మీరే కుకులు కొన్నట్టు తప్పిట. వచ్చి సంతాపి చెప్పుకోండి,” అంటూ చెల్వపెట్టుకున్నాడు.

వ్యాపారి త్రిపుడినే దీనిగా చూశాడు. కాని త్రిపుడి అతన్ని ఆరు కునే ధోరణిలో లేచాడు.

ఈసారి వీరన్న కర్రతో సహా వచ్చాడు. అప్పిటికి త్రిపుడి తాను కొనే కుకులన్నీ పూట గట్టుకున్నాడు. అతను వీరన్ననూ,

అతని చేతిలో మన్న కర్రనూ పూటగానే జొన్న కుకుల పూట ఎత్తుకుని పారిపోయాడు.

వీరన్న త్రిపుడి వెంటబడి కర్రతో బాదాడు. ఆ దెబ్బకు త్రిపుడి కింద పడిపోయి, వీరన్నకు చిక్కాడు. వీరన్న అతని చేతులు అంటగట్టి, “మిగిలిన పుగ్గరూ దొంగతనం చేస్తూ ఉంటే శిక్ష వలసిన వాడివి, నువ్వూ కూడా వాళ్ళతో చేరి దొంగతనం చేస్తావా? ఈ నేరానికి నువ్వూ పొందవలసి ఉంటుంది,” అన్నాడు.

“నన్ను కూడా మీ అప్పు దగ్గరికి తీసి కుపా, మిగిలిన పుగ్గరినీ పుంచిన మీ అప్పు నన్ను పూత్రం పుంచదా?” అన్నాడు త్రిపుడి.

వీరన్న నవ్వి, “వూ అప్పు ఎవరన్న కున్నామో ఈ భూదేవ! ఆమె పక్షానే నేను నిన్ను బంధించాను. మిగిలిన పుగ్గరిని కూడా నా గుడిసేలో కట్టిపెడేశాను,” అన్నాడు.

అతను చుట్టుపట్ల రైతులందరినీ కేకసి, వారంతా రాగానే జరిగినదంతా చెప్పి, తెల్ల వారగానే దొంగలందరినీ న్యాయస్థానానికి పిలిపాడు.

అసలు రహస్యం

భూవుయ్య అనే ఒక యాభైఏళ్ళ వ్యవసాయ దారుడికి, ఒక్క సీంగు పొలం గ్రామంలోనే కాక, ఆ పుట్టు పక్కల వున్న గ్రామాల్లో కూడా చాలా తెలివైనవాడనీ, వివేకి అనీ వుంచుబర్త న్నది. ఆయన ఇంట్లో ఏళ్ళ యువకుడిగా, కేవలం కట్టుబట్టలతో ఎక్కడి నుంచో, ఆ గ్రామం వచ్చి పడెకరాల పొలం, ఇతరత్రా కొన్ని ఆస్తిపాస్తిలు సింపాల్సి ఉండేది.

ఒకనాటి సాయంవేళ భూమయ్య గ్రామ చెరువు గట్టునవున్న మర్రిచెట్టు కింద కూర్చుని, చెరువులో ఈడుతున్న బాతుల్నీ, చెరువు నీళ్ళ పైన ఎగురుతున్న కొంగల్నీ చూస్తూ ఆనంది స్తూండగా, ఇద్దరూ యువకులు అక్కడికి వచ్చి, ఆయన పక్కనే కూర్చున్నారు.

కొంతుపిమ్మదో పీచ్చాపాటీ వూట్లాడాక యువకుల్లో ఒకడు, “వూ వయ్యా, నిన్నొక పిళ్ళ అడగాలవు కుంటున్నావు,” అన్నాడు.

భూవుయ్య చిర నమ్మనవ్వి, “అలాగే అడుగు. నువ్వు పేదవాళ్ళను పిళ్ళలడిగి వుంటే, చెడూ తెలుపు కోవలసిన వయస్సి వాడివిగదా!” అన్నాడు.

“వూ వయ్యా, ఎప్పిడో నువ్వీ గ్రామం వచ్చినప్పిడు, డబ్బున్న వాడివేం కాదని గ్రామంలో చెప్పుకుంటారు. మరిప్పుడేమో గ్రామంలో వున్న కొద్ది మంది ఆస్తిపరుల్లో నువ్వొకడివి. ఇంత ఆస్తి ఎలా సంపాదించావు? దాని వెనకవున్న రహస్యమేమిటి?” అని అడిగాడు యువకుడు.

ఆ పిళ్ళకు భూవుయ్య ఆప్యాయంగా యువకుడి భుజం తట్టి, “వూ ది సత్య కాలం నాయనా. ఓర్పూ, కష్టం, పట్టుదలా, నిజార్పితీ, నేర్పూ-ఇదీ అసలు రహస్యం! ఆస్తి సింపాదనకు అడ్డుదారులు లేవు!” అంటూ పేదగా నవ్వాడు.

అజేయుడు గరుడుడు!

రాజు బహిష్కరించబడ్డప్పుడు, రవింద్రదేవుణ్ణి చంద్రశేఖరి రాజ్యం నుంచి బహిష్కరించాడు. అతన్ని సంకల్పతో భటులు రాజ్యం పాలించే అవకాశం వదిలి వేశారు. అక్కడే పొంగివచ్చిన భూతదైత్యుడు రవింద్రదేవుణ్ణి కోయగూడానికి తీసుకువచ్చాడు. ఆ తరువాత ఇద్దరూ కలిసి నరేంద్రదేవుణ్ణి చూడడానికి వెళ్ళారు.

సర్పదేశం గుహలయం వద్ద జరిగినదాన్ని భూతదైత్యుడు రవింద్రదేవుణ్ణికి వివరించాడు.

తమ గురువు నాగబంధు తన బద్ధశత్రువును ఎదుర్కోవడానికి భయంకర సర్పరూపం ధరించడం చూసి ఇద్దరూ షెప్పిలా భయపడిపోయారు.

గరుడుడి ఈశ రెండు రెక్కలుగా మారడంతో అదిత్యుడు గరుడుడి రూపం చూశాడు.

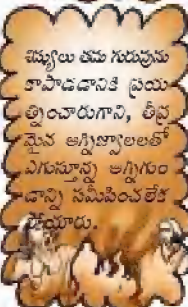

గరుడుడు సర్పాన్ని ఒడిసి పట్టుకుని....

...అగ్ని గుండెనాల్చి మట్టే నల్ల అంతుతో పడేశాడు. సర్పం నాగబంధుగా మారింది.

షెప్పిలు తమ గురువును కాపాడడానికి ప్రయత్నించారుగాని, తీవ్రమైన అగ్నిజ్వాలలతో విగుహాన్ని అగ్నిగుండంలాగా పరివేషించలేక పోయారు.

వాళ్ళకు గురువు కంటసరం పనిపించింది.

“నా భౌతికకాయం నశించినప్పుడు అయితే, నా అత్తి మరింత కాలం జీవించి. నేను కొందరి ద్వారా మళ్ళాడగలను. నా చిత్రాభివృద్ధి నీకరించి నరేంద్రదేవుడి పద్ధతు తీసుకువెళ్ళండి....

..... నేను త్వరలో
అతన్ని ఆమోదించాను.
నా చిత్రాభివృద్ధి
అతని వాదన
చూడమని చెప్పింది.
నా శత్రువును
నిర్మూలించే శక్తి
పొందుతాడు.....”

తండ్రికొడుకులు కలసుకున్నారు.
భావోద్వేగానికి తోసయ్యారు.

విజయవాడకు ఇది
సమయం కాదు, నాయకా!

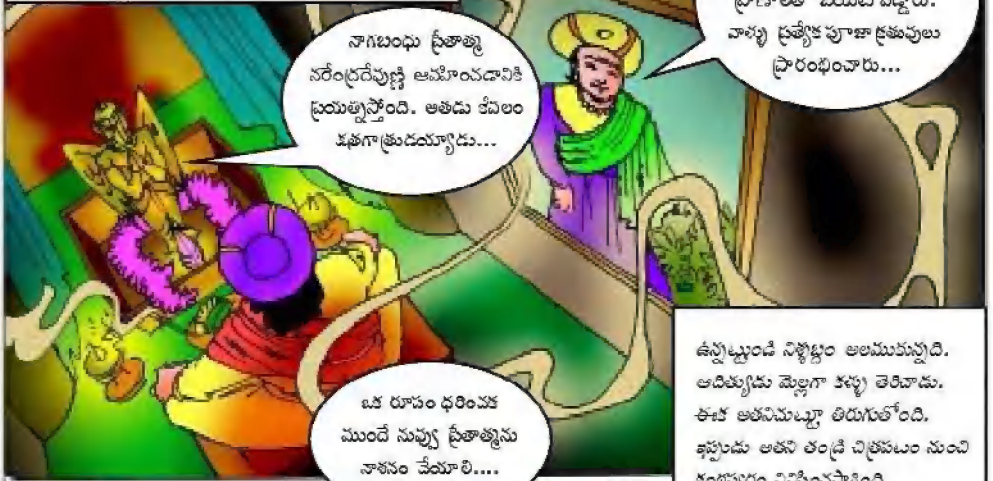
చూడు, నేను
ప్రాణాలతోనే ఉన్నాను.
భూతదైత్యుడు, కోయలు, సేవకులు
నన్నంతో జాగ్రత్తగా
మూసుకుంటున్నారు.

భూతదైత్యుడు, ఇద్దరు
కోయలు గుహ నుంచి
వెలుపలికి వెళ్లారు.

అక్కడ రాజభవనంలో అదిత్యుడు తన గదిలో గరుడమణి
విగ్రహం ముందు ధ్యాననిమగ్నుడై కూర్చున్నాడు. అప్పుడు
అతనికో కంటస్పరం వినిపించింది.

నాగబంధు ప్రతాప్తు
నరేంద్రదేవుణ్ణి ఆహ్వానించడానికి
ప్రయత్నిస్తోంది. అతడు కేవలం
క్షణగా క్షుద్రయ్యాడు...

నాగబంధు ఇద్దరు శిష్యులు
కూలిపోయిన ఆలయం నుంచి
ప్రాణాలతో బయట పడ్డారు.
వాళ్ళు ప్రత్యేక పూజా క్షతువులు
ప్రారంభించారు...

ఒక రూపం ధరించక
ముందే నువ్వు ప్రతాప్తును
నాశనం చేయాలి....

ఉన్నట్టుండి నిశ్శబ్దం అలముకున్నది.
అదిత్యుడు మెల్లగా కళ్ళు తెరిచాడు.
ఈక అతనినుట్లా తిరుగుతోంది.
ఇప్పుడు అతని తండ్రి చిత్రపటం నుంచి
కంటస్పరం వినిపించుతోంది.

నచ్చే పేర్లమినాటికి నరబలి
ఇవ్వడానికి వాళ్ళు అనుక్రమపుతున్నారు.
నరేంద్రదేవుడు మరో నాగబంధుగా మారేలోపల
చిత్రాభివృద్ధి ఉన్న పాత్రను ధ్వంసం చేయాలి.

దృష్టాంత మళ్ళి
తెల్లదానికి
ప్రయత్నిస్తోంది....

.... అదిత్యా.... నీరు నువ్వు
నిజాయితీగా, విస్వార్థంగా
ఉన్నంతకాలం ఎలాంటి దృష్టాంత
రాజ్యంలో ప్రవేశించజాలదు....

మరునాడు, గూడెం నుంచి కొందరు
కోయనాళ్ళు అదిత్యుణ్ణి చూడడానికి
వచ్చారు.

ప్రభూ, మా యువకులు కొందరు కొన్నాళ్ళుగా
జనిపించడం లేదు. మాచూమాటలతో ఎవరో నానివి
గూడెం నుంచి తీసువచ్చారేమో!

ఏనా రించకండి. త్వరలో వెతికించి
తగిన చర్య తీసుకుంటాను. మొదట రాజును
సంప్రదించి ఆయన సలహా తీసుకోవాలి.

అదిత్యుడు రాజు మహేంద్రదేవుణ్ణి
చూడడానికి వెళ్ళాడు.

అదిత్యా, నీ కోసం
నేనే కబురు
చేయాలనుకున్నాను.

ఏదైనా
అత్యవసరమైన
కార్యమో, ప్రభూ!

నీ ముఖభిక్షానికి మించిన అత్యవసరమైన
కార్యం ఏముంటుంది చచ్చు?

నేను ఆ మెయం
మరిచి పోలేదు.
జరగవలసిన ఏర్పాట్లు
ఇప్పుడే
జరుగుతున్నాయి....

అలవ్వం కాకూడదు
లదిత్యా. శుభముమూర్తం
నిర్ణయించడానికి
రాజగురువును రమ్మని
సందేశం పంపాను.

ప్రభూ, నరేంద్రదేవుడు
ప్రాణాలతోనే ఉన్నాడనీ,
రసేంద్రదేవుడు అతన్ని
కలహుకున్నాడనీ నాకు
తెలియవచ్చింది. వాళ్ళు ఒక కొండ
గూట్లో ఉండడం కొందరు
చూశారు.

మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు

హోలీ ఉత్సవ సమయం

మార్చి నెలలో రంగుల పండుగగా ప్రసిద్ధిగాంచిన హోలీ పండుగకు ఒక్కరోజు ముందు, రాజస్థాన్ లోని జైపూర్ లో గజోత్సవం అంటే ఏనుగుల ఉత్సవం జరుగుతుంది. అతి మనోహరంగా అలంకరించబడిన ఏనుగులు పండుగపు సంతోగభీరంగా ఊరేగడమే కాదు. పిర్ గురి పెండాల్లో పాల్గొంటాయి; పోలో కూడా ఆడతాయి.

సంగీత వాద్యాలతో, నాట్యాలతో వీనులవిందుగా, నయనానందకరంగా, సువిశాలమైన చౌగాన్ స్టేడియంలో జరిగే బ్రహ్మాండమైన ఈ ఊరేగింపు చూస్తూ కొందరికే రాజధాని ఢిల్లీలో యేటా జరిగే 'రిపబ్లిక్ డే పేరేడ్' గుర్తుకు వస్తుంది. ఎందుకంటే ఈ ఊరేగింపుతో అలంకరించబడిన ఏనుగులు, ఒంటెలు, మాత్రమే కాకుండా బల్లాలతో రావులు గల గ్రామాలు, రథాలు, పిల్లకీట, పీఠం గల వాహనాలు కూడా వెళతాయి. అయితే, ప్రధాన ఆకర్షణ మాత్రం ఏనుగులే. చాలా పరకు ఏనుగులు తల్లిపిల్లలతో వెళతాయి. ఏనుగుల ఫాల భాగాలకూ, తొండాలకూ అందంగా రంగులు అద్దతారు. కాళ్ళకు రంగులు వేసి మువ్వల గజ్జలు కడతారు. తోకలకు కూడా గుంటలు కడతారు.

బ్రాహ్మణుల నుంచి కొందరిని, ముఖ్యంగా-విదేశీ విద్యార్థులను ఉత్సవంలో పాల్గొని పండుగ అంశం చేర్చుతారు. ఆసంద్ త్యాసంతో వారు తమను తాము పురిచి ఆడుకోవడంతో ఉత్సవం తారాస్థాయిని చేరుకుంటుంది. ఈ గజోత్సవాన్ని రాజస్థాన్ విద్యార్థక శాఖ ఏర్పాటు చేస్తుంది.

పుహరాష్ట్రలో కూడా మార్చి నెలలో సంగీత నృత్య ఉత్సవం జరుగుతుంది. 'ఎల్లోరా ఉత్సవం' అని పిలువబడే ఈ ఉత్సవం జగత్ప్రసిద్ధమైన ఎల్లోరా గుహాలయాల వద్ద జరుగుతుంది. దామిది కొండలలో 34 గ్రహాలు తొలచబడి ఉన్నాయి. క్రీ.శ. 600-1000 వుద్ధ్య తొలచబడిన ఈ గ్రహాల యోలు బౌద్ధ, జైన్, హిందూ మతాలకు సంబంధించినవి. వీటిలో కైలాస ఆలయం ఉన్న గ్రహ చాలా ముఖ్యమైనది. ప్రపంచంలోనే అతి పెద్దదైన ఏకాండ శిలానిర్మాణం ఇది. 7000 మంది శ్రామికులు 150 సం.ల పాటు శ్రమించి నిర్మించిన ఆలయం ఇది. అందుమైన గుహాలయాల సమగ్రంగా అమర్చిన వేదికల మీద విభిన్న శైలుల నృత్య సంగీత కార్యక్రమాలు ప్రదర్శింపబడతాయి. శతాబ్దాలనాటి చారిత్రక, సాంస్కృతిక విశేషాలను తెలుపు కుంటూ గ్రహాలను సందర్శించడం మరొకటి మరొకటి భూతిని కలిగిస్తుంది. ఈ ఉత్సవాన్ని పుహరాష్ట్ర విద్యార్థకాభివృద్ధి సంస్థ ఏర్పాటు చేస్తున్నది.

పెన్నా సిమెంట్ వారి

పెన్నా గోల్డ్

Portland Pozzolana Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

నేను నిజమే చెబుతున్నాను.

కాదు ...!

విజ్ఞాన వీచికలు :

“అబద్ధం చెబుతున్నావు!”

రొబోబకూ పేరిగిపోతూ న్న సేరాల సింఖ్యసేపిధ్యంలో ఈనాట్ర
అబద్ధాలను కన్న గోసే విజసిద్ధారణ పేరికరం అవసరం ఎంతెన్నా
ఉంది. అందుకే ఆ పేరికరాన్ని రూ పొందించడానికి, దానిని
మెరుగుపరచడానికి పేరికోధనల్లా, ప్రియ త్నాల్లా కొనసాగ
తున్నాయి. అయితే, 'అఫోసీయా' అనే నాడీవుండల
గుగ్గుతతే బాధపెట్టుతూ న్న రోగులు కూడా అబద్ధాలు
చెప్పేవారని ఇట్టే కన్న గోనగలరని ఇటీవల తెలియపచ్చింది.
కొన్ని పిదాల అద్దాలనూ, వాటి ఉపయోగాన్ని మరిచిపోయే

వ్యాధిని 'అఫోసీయా' అంటారు. మెదడు తీవ్రంగా దెబ్బతినడంవల్ల ఈ వ్యాధి సంక్రమిస్తుంది.

ఈ వ్యాధిగ్రస్తుల మీద శాస్త్రవేత్తలు అనేక పరిశోధనలు జరిపారు. ప్రెతిసారి 'తూ నవ నిజనిర్ధారణ' పరికరా లు గా వీళ్ళు తమ సొపు ర్వాసిన్ని నిరూపించారు. వ్రాసొపు సేట్స్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన డా. ఆలివర్ స్టాక్స్ అనే శాస్త్రవేత్త ఈ విషయంలో విస్తృతంగా పరిశోధనలు జరిపాడు. ఒక పుస్తకం కూడా వెలువరించాడు. ఆ పుస్తకంలో ఆయన ఒక అసక్తికరమైన సంఘటన గురించి ప్రస్తావించాడు: ఒక గదిలో కూర్చున్న 'అఫోసియా' వ్యాధిగ్రస్తులు ప్రెసిడెంట్ గా పోటీ చేస్తాన్న ఒక అభ్యర్థి టీవీ ఉపన్యాసాన్ని సొంతం విన్నారు. అప్పుడ న రకరకాల వాగ్దానాలను చేశారు. అయినా అసలు నిజం తెలుసుకున్న 'అఫోసియా' వ్యాధిగ్రస్తులు ఒక్క వాగ్దానాన్ని కూడా నమ్మలేదు. ఫలితంగా, అభ్యర్థి ఉపన్యాసం పు గించగానే ఆ గడంతా నమ్మలతో నిండిపోయింది!

మన పరిస్థాతి

మునుగుతూన్ప నగరం!

పో, పేష్ట అనే రెండు నదుల ముఖద్వారాల నడుమ ప్రవహించే కాల్వ వల కారణంగా ఏర్పడిన 120 చీమలు సింపు ద్వారా రిపేర్మింపబడినదే వెనిస్ నగరం.

యేటా వెల్లువలకు లీనవుతున్న వెనిమి నగరానికి, ఇప్పిస్తున్న భూగర్భ జలాల నీటివుట్టం, ప్రపంచ వ్యాప్తింగా వస్తూన్న విర్యావరణ పూర్వులు - నగరానికి పేను ప్రమాదాన్ని సూచిస్తున్నాయని విజ్ఞాన వేత్తలు అభిప్రాయపెడుతున్నారు. యాభైవేళ్ళ కాలవ్యవధిలో ఎనిమిది శాతం నగరం నీళ్ళలో వునిగి అపాయం ఉందని నిమిత్తాలు భావిస్తున్నారు. నగరాన్ని వుంమిచారి వుంచి కాపాడడానికి ఒక పథకం రూపొందించారు. ఈ పథకం ప్రకారం - సింపు ద్ర జలాలు భూభాగ జలాలలోకి ప్రవేశించే ప్రదేశాలలో జలగర్భ ద్వారాలు ఏర్పాటు చేయ బడతాయి. సింపు ద్ర జలాల నీటివుట్టం తక్కువగా ఉన్నప్పుడు ఈ ద్వారాల తలుపులు తెరిచి ఉంచుతారు. నీటివుట్టం పేరిగిపిస్తు, ద్వారాల తలుపులు లను మూసారు. సింపు ఏమిటంటే ఈ ద్వారాల తలుపులు చాలావరకు మూయబడే ఉంటాయి!

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

‘టూత్ బ్రష్’ పుట్టుక

ఉషయం నిద్రలేచగానే శ్రీ భుగాపిత్త్యుతోము కోవడు ఆరోగ్య నికీ, అందానికీ చాలా అవసరం అన్న సింగతి అందరికీ తెలిసినదే. ఇవాళ పిన్న మిల్లాకు కాలం చెల్లిపోయింది. పెట్టణాలలోనే కాకుండా పెల్లెటూ థ్లో సేతం టూ తబ్రు ఉపియోగం పేరిగిపోయింది.

ఇలా ప్రతిఒక్కరికీ ఉపయోగపడే టూ తబ్రును మొదట రూపొందించింది ఒక ఖైఫీ అంటే ఆశ్చర్యంగా ఉందికదా? అయినా ఇది నిజం. విలియం యూ డివ అనే ఆ ఇంగ్లీషు ఖైఫీ 1770 సిం.లో దీనిని రూపొందించాడు. దాంతో ఆయన జీవితమే మారిపోయింది. రాత్రిభోజనం తరవాత మిగిలిపోయిన, ఒక ఎముక, చివురు పుల్లలతో మొదట అతడు బ్రష్కు రూపకల్పన చేశాడు. ఎముకకు సన్నటి రంధ్రాలు చేసి అందులో సిన్నటి మిల్లులు అవుచ్చాడు. జెల్లు నుంచి విత్త దలయ్యక విలియం యూ డివ టూ తబ్రు తయారీదారు గాబర గాంచాడు.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

ఈ నెల హిందూమతానికి సంబంధించిన కొన్ని అంశాలను

గుర్తు చేసుకుందాం.

1. ఆదిశంకరులు ఆద్వైత వేదాంతాన్ని ప్రవచించాడు. రామా ను జులు విశిష్టాద్వైతాన్ని ప్రబోధించాడు. పుద్వాచార్యుల బోధనలబరేమిటి?

2. ఆదిశంకరులు ఒరిస్సాలోని పై రిలో స్థాపించిన పురరాబరేమిటి?

3. తమిళనాడు లో వైష్ణవ మతానికి ప్రాచుర్యం కలిగించిన భక్తకమలా బర్రేమిటి?

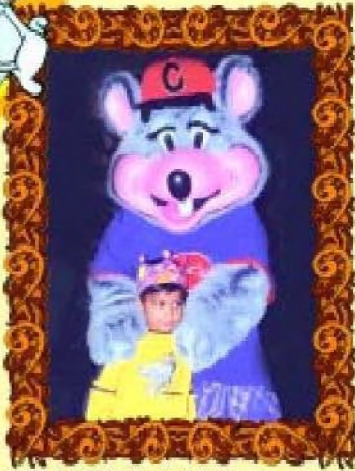
4. పుహారతంలోని అతిపేద్ద పిర్వం ఏది?

5. ఆర విష్ణు మూణాల బర్రేమిటి?

(సిమా దానాలు 66వబజిలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

TATA NARAYANAMURTHY

ANANTHA PRABHAKAR DUTT

ఈ ఫోటోలకు
ఒక్క
పూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళులోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయ గలరా?
రెండు
వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్జుకార్డు పేజీ రాసే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా
పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు మే 2006 సింబిక్లో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్నూరు, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

జనపరి నెల పోటీ ఫలితాలు

సీహెచ్. సొల్లి ఆశిష

సిన ఆఫ్ సీహెచ్. వి. రామా

ప్లాట్ నెం. 49, ఇంటి నెం. 102,

దేవినగర్, I క్రాజ్, V లేన్ ఆర్. కె. పురం పోస్ట్

సీకిందరాబాద్ - 500 056.

మొదటి ఫోటో: కాపలాకి నేడు!

రెండవ ఫోటో: కావాలా తోడు?

సమాధానాలు :

1. ద్వైతం.

2. గోవర్ధన పురం.

3. విష్ణు భక్తులైన పన్నెండుమంది ఆత్మార్థ.

4. పన్నెండవ పురం.

5. విష్ణు మూలం, భాగవత మూలం, గర్భ డ

మూలం, నారద మూలం, విద్య

మూలం, వరాహ మూలం.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

A TREASURE-TROVE FOR TALENTED TOTS

Junior
CHANDAMAMA

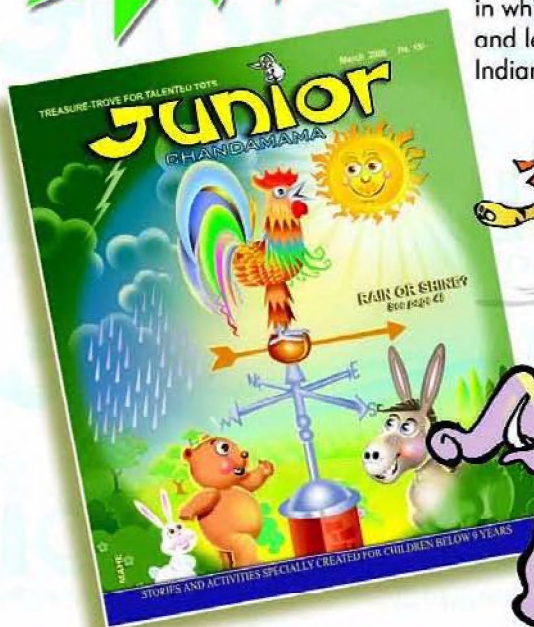
THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

NOW AVAILABLE
AT YOUR NEAREST
NEWS STAND FOR
RS.15 PER COPY

- Games, puzzles, riddles, stories, colouring activity and more...

- Good habits grow when young. Check out articles and features in which values are taught subtly and let your child learn about Indian culture and heritage.

- Pick up a copy of Junior Chandamama for interesting new stories and puzzles to be read out to the kiddies.

PAY ONLY RS.150 FOR ANNUAL SUBSCRIPTION AND SAVE RS.30

WISH YOU A MAHA HAPPY NEW YEAR!

**MAHALACTO
WORD POWER CONTEST**

Make as many meaningful words as you can
by using the letters from the following
sentence given within brackets.

Make as many meaningful words as you can by using the letters from the following sentence given within brackets.

**(Maha Rich Maha Fun Maha Yummy
Nutrine MAHALACTO)**

Steps to be followed to win the prizes

1. Make as many meaningful words as you can by using the letters from the above sentence given within brackets.
2. Write down all the words in a piece of paper (list of words).
3. Fill the details in the enclosed coupon.
4. Collect 10 empty MAHALACTO wrappers.
5. Attach all of them together (list of words + coupon + 10 empty MAHALACTO wrappers).
6. Send all of them to the following address.

Post Box No. 1056,
Kilpauk, Chennai - 600 010.

Closing Date :

March 10, 2006

CONCLUSIONS

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

Age	Date of birth	Class	School
-----	---------------	-------	--------

Abstract

References

Box of words: *Just started*

Signature of Participant

[illegible]